

JOI 25 MARTIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 09.10)

2. Declarațiile Președinției

Președinte. – Doamnelor și domnilor, am aflat știrile triste legate de împușcarea recentă a polițistului francez JeanSerge Nérin de către ETA. Acest lucru ne face să ne dăm seama că problema terorismului din Europa nu a fost încă soluționată. În numele Parlamentului și în numele meu, aș dori să transmit condoleanțe familiei polițistului ucis. Sper că poliția spaniolă și franceză vor face dreptate, nu numai în ceea ce privește ucigașii, dar și în privința celor care au ordonat împușcarea.

Există o a doua știre neplăcută: arestarea în Cuba a 30 de participanți la o demonstrație a grupului „Ladies in White”. Grupul „Ladies in White” este format din mamele și soțiile activiștilor din opoziție care se află în închisoare. În 2005, Parlamentul European a acordat grupului „Ladies in White” premiul Saharov. Solidarizăm astăzi cu aceste femei curajoase și ne gândim la ele și la situația lor dificilă.

3. Raportul anual 2008 al BCE - Raport referitor la Declarația anuală pentru 2009 privind zona euro și finanțele publice (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele:

- raportul dlui Scicluna, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind raportul anual al BCE pentru anul 2008 (2009/2090(INI)) (A7-0010/2010) și

- raportul dlui Giegold, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind Declarația anuală pentru 2009 privind zona euro și finanțele publice [COM(2009)0527 - 2009/2203(INI)] (A7-0031/2010).

Edward Scicluna, raportor. – Dle Președinte, fără îndoială, ultimii doi ani au reprezentat cea mai mare provocare pentru BCE, în calitate de gardian al stabilității financiare și a prețurilor, de la înființarea acesteia. Raportul meu privind raportul anual al BCE pentru anul 2008 a fost elaborat în acest context.

Raportul se axează pe soluțiile continue ale BCE pentru depășirea crizei, pe strategiile acesteia de ieșire din criză, pe dezechilibrele tot mai mari din cadrul zonei euro, pe reforma arhitecturii financiare a UE și, în cele din urmă, pe aspecte legate de guvernarea și responsabilitatea acestei instituții. Sper că s-a ajuns la un bun echilibru.

Criza financiară și economică a înregistrat cel mai acut declin economic la nivel mondial din anii '30 încoace. După o perioadă relativ benignă de creștere economică de care s-a bucurat cea mai mare parte a Europei, majoritatea statelor membre s-au confruntat cu testarea rezistenței la stres a economiilor lor, nu printr-un model de simulare, ci în timp real și cu consecințe reale grave. Rezultatul a fost o creștere a PIB-ului cu un procent nesemnificativ de 0,7 % în 2008, urmată de o scădere de 4 % în 2009. Între timp, statele membre din întreaga UE au prevăzut o redresare foarte lentă și neuniformă a creșterii în 2010 și 2011.

Majoritatea statelor membre se confruntă cu deficite și datorii bugetare crescute. Previțiunea economică a Comisiei din toamna lui 2009 a preconizat deficite bugetare medii de 6,4 % în întreaga zonă euro și datorii guvernamentale medii de 78,2 %, cifre care se preconizează că vor crește în 2010. Va dura ani întregi până când aceste cifre, generate de criza economică și financiară, vor reveni la nivelurile anterioare crizei.

Consider că BCE a răspuns destul de bine la criză. Funcția principală a BCE este de a menține stabilitatea prețurilor. Deși inflația s-a aflat cu mult peste pragul autoimpus de BCE atunci când a ajuns la nivelul maxim de 4 % în iunie și iulie 2008, ratele inflației au scăzut vertiginos de atunci. De asemenea, BCE a redus constant ratele dobânzilor de la nivelul maxim de 4,25 % în iunie 2008 la rata actuală de 1 % în mai 2009, printr-o invitație de a revigora împrumuturile și de a relansa economia europeană.

Rolul suplimentar al BCE în timpul crizei a constat în extinderea dispozițiilor privind lichiditatea prin utilizarea unor măsuri nonstandard. Fără acest sprijin financiar esențial, numeroase instituții financiare care dețin economiile și pensiile a numeroși cetățeni europeni s-ar fi prăbușit în mod cert.

Desigur, se poate sugera că reducerile ratei dobânzii ale BCE nu au fost atât de radicale ca cele adoptate de Rezerva Federală a SUA sau de Banca Angliei.

În aceeași măsură, în timp ce injecțiile masive de numerar ale BCE au împiedicat colapsul a numeroase instituții, realitatea este că multe bănci nu au transferat lichiditatea către cetățeni, mai ales în detrimentul întreprinderilor mici și mijlocii pe care se bazează redresarea economică. În schimb, numeroase bănci au utilizat lichiditatea pentru a-și sprijini propria poziție. Spre repulsia publică justificată, le-a permis, de asemenea, să plătească prime.

De asemenea, nu pot evita să fac o trimitere rapidă la răspunsurile politice necesare în ceea ce privește dezechilibrele fiscale actuale, subiect care provoacă multă confuzie și care necesită acțiuni decisive și oportune. Totuși, îi voi lăsa pe colegii mei să dea mai multe detalii.

Ca și raportorii anteriori, consider că dialogul dintre Parlament și BCE este constructiv și evoluează în mod pozitiv. Trebuie să ne bazăm pe acest lucru. Consider că Parlamentul trebuie să se implice mai îndeaproape în numirea membrilor Comitetului executiv al BCE – inclusiv următorul președinte al BCE – urmărind precedentul care a fost stabilit recent de procedura adoptată pentru numirea noului vicepreședinte al instituției.

BCE este răspunzătoare în fața cetățenilor Europei prin intermediul Parlamentului European. Trebuie să consolidăm această răspundere. În primul rând, criza a demonstrat că piețele care nu sunt reglementate nu se autocorectează întotdeauna și sunt predispuse riscului sistemic. Din acest motiv, este important să se sprijine și să se finalizeze seria cuprinzătoare de reforme ale arhitecturii financiare a UE și, în special, înființarea unui Comitet european pentru riscuri sistemice, un organism conceput să acționeze în calitate de gardian, oferind avertismente timpurii privind orice riscuri sistemice de instabilitate pe piața...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Sven Giegold, raportor. – (DE) Dle Președinte, raportul privind declarația anuală pentru 2009 privind zona euro și finanțele publice a fost elaborat într-o perioadă în care zona euro se confrunta cu provocări imense, iar această perioadă nu s-a încheiat încă.

Situația economică reprezintă un motiv major de îngrijorare pentru cetățenii Europei și pentru noi toți. În acest moment, raportul a fost adoptat de Comisia pentru afaceri economice și monetare în mod foarte cooperant și cu o mare majoritate. Aș dori să prezint raportul în acest context. Pe de o parte, reiese foarte clar, atât din propunerea relevantă a Comisiei, cât și din recomandările pe care Parlamentul și Comisia pentru afaceri economice și monetare le prezintă aici în ședința plenară, că situația economică trebuie stabilizată. Pe de altă parte, criza, care a atins un anumit nivel de stabilitate pe măsură ce creșterea s-a redresat ușor, a intrat într-o a doua etapă reprezentată de imense deficite bugetare publice. Acesta este prețul pe care trebuie să îl plătim pentru a ieși din criză. Mesajul raportului în această privință este foarte clar. Trebuie să revenim cât mai repede posibil la direcția adoptată de Pactul de stabilitate și creștere. Nu putem transmite copiilor și nepoților noștri acest nivel al datoriei.

Cu toate acestea, raportul susține, de asemenea, foarte clar că normele din Pactul de stabilitate și creștere nu sunt suficiente. Nu există măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea coordonării în zona euro și este importantă soluționarea dezechilibrelor din cadrul zonei euro și sporirea coordonării politicii bugetare și fiscale.

Cei care răspund de aceste regiuni din zona euro se confruntă cu provocarea semnificativă de a găsi o soluție responsabilă la aceste probleme. Aceasta înseamnă că nici nu se pune problema ca fiecare țară să continue să insiste asupra privilegiilor individuale într-un context de politici parohiale. Comisia, în special, precum și țările din zona euro au o responsabilitate imensă în ceea ce privește introducerea măsurilor necesare în această situație. Aș dori să sintetizez pe scurt propunerile noastre în această privință.

În primul rând, avem nevoie de instrumente eficiente de coordonare economică. În al doilea rând, dependența structurală a zonei euro de resurse finite trebuie să se încheie. Nu ne putem permite să revenim la recesiune data viitoare când se va înregistra o majorare a prețurilor la petrol și resurse, care deja este în curs. În al treilea rând, este esențial ca piețele financiare să fie reglementate în mod eficient după criză. Cu toate acestea, în prezent, statele membre individuale se asigură că propunerile rezonabile nici măcar nu sunt făcute de autoritățile centrale, precum organismele de supraveghere. În al patrulea rând, este inacceptabil ca pe parcursul

unei astfel de crize, accentul să nu cadă asupra coeziunii sociale, contrar valorilor Uniunii Europene. În schimb, din partea statelor membre se așteaptă să utilizeze rate ridicole ale dobânzii pentru a-și finanța datoriile. De aceea, solicităm în acest raport aplicarea euroobligățiunilor sau a unor măsuri similare, pentru a ajuta statele membre mai slabe prin intermediul solidarității. Cel mai important, modificările necesare ale politicii fiscale nu trebuie efectuate pe cheltuiala puterii de cumpărare în masă. Soluția cea mai simplă care ne-ar permite să realizăm progrese bune în acest domeniu este cooperarea eficientă în domeniul impozitelor.

În cele din urmă, Comisia trebuie să elaboreze rapid propuneri privind baza comună consolidată de impozitare a societăților. De asemenea, raportul solicită punerea în aplicare a unui sistem de raportare a venitului societăților pentru fiecare țară în parte. Vă solicităm să prezentați o propunere corespunzătoare. În general, principiul cooperării fiscale trebuie să aibă prioritate în fața concurenței fiscale, în special în contextul activității întreprinse de dl Monti și al revigorării pieței interne. Trebuie să elaborați propuneri eficiente pentru a nu ieși din această criză cu datorii și mai mari. Cooperarea economică strânsă între statele membre ne va ajuta să ne asigurăm că nu lăsăm în urmă datorii pentru copiii noștri, ci o zonă euro în care țările cooperează una cu alta în loc să aibă de suferit de pe urma concurenței.

Jean-Claude Trichet, Președintele Băncii Centrale Europene. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, îmi face plăcere să mă aflu aici cu dvs. cu ocazia dezbaterii referitoare la rezoluția privind raportul anual al Băncii Centrale Europene pentru anul 2008.

Ca urmare a alegerilor parlamentare de anul trecut, dezbateră din acest an a suferit o amânare îndelungată. Totuși, acest lucru îmi oferă posibilitatea de a discuta situația actuală la sfârșitul dezbaterii.

BCE. – (FR) Dle Președinte, după cum știți, Banca Centrală Europeană salută legăturile foarte strânse cu Parlamentul, care, întâmplător, se extind dincolo de obligațiile prevăzute de tratat. În timp, am stabilit un dialog foarte productiv și așa afirmă că rapoartele excelente pe care tocmai le-am audiat din partea dlui Scicluna și a dlui Giegold dovedesc încă o dată acest lucru.

Astăzi, în declarația mea, voi examina pe scurt evoluțiile economice observate în trecut și măsurile de politică monetară adoptate de Banca Centrală Europeană. Ulterior, voi aborda unele aspecte ridicate în propunerea de rezoluție și voi vorbi pe scurt despre situația actuală.

Președintele Băncii Centrale Europene. – În primul rând, în ceea ce privește evoluțiile economice și politica monetară din ultimul an. În 2009, după cum a afirmat foarte elocvent dl Scicluna, Banca Centrală Europeană funcționa într-un mediu pe care viitorii istorici economici îl pot descrie ca fiind cel mai dificil pentru economiile avansate de la cel de-al Doilea Război Mondial încoace.

În urma intensificării profunde a crizei financiare în toamna lui 2008, anul 2009 a început cu o cădere liberă continuă și sincronizată a activității economice din întreaga lume. Până aproximativ în aprilie anul trecut, activitatea economică s-a redus, lună de lună. În această perioadă, marca înregistrată care era esențială pentru menținerea încrederii – care era marca BCE – era capacitatea de a adopta deciziile imediate și excepționale care erau necesare, păstrând totodată, în mod ferm, obiectivul de bază al menținerii stabilității prețurilor pe termen mediu.

Considerăm că, la nivel global, măsurile noastre nonstandard de politică monetară, care sunt cunoscute în mod colectiv ca facilități crescute de finanțare, au adus avantaje zonei euro. Acestea au susținut funcționarea pieței monetare, au contribuit la îmbunătățirea condițiilor de finanțare și au permis un flux mai bun de credit către economia reală decât s-ar fi putut obține numai prin reducerile ratei dobânzii. În general, băncile au transmis ratele cheie ale dobânzilor ale BCE, cu mult mai reduse, gospodăriilor și întreprinderilor.

Principiul călăuzitor este că, în măsura în care situația revine la normal, menținerea în vigoare a acestor măsuri mai mult timp decât este necesar riscă să modifice comportamentul participanților de pe piața financiară într-un mod nedorit și nu dorim să stimulăm dependența.

De aceea, în decembrie 2009, am început să eliminăm treptat unele din măsurile noastre extraordinare de lichiditate, ținând cont de îmbunătățirea piețelor financiare. În special, am redus numărul, frecvența și scadența operațiunilor de refinanțare pe termen lung. În aceleași timp, ne-am angajat să menținem sprijinul de lichiditate pe deplin corespunzător pentru sistemul bancar al zonei euro până cel puțin în luna octombrie a acestui an.

Consiliul guvernatorilor consideră că poziția actuală din domeniul politicii monetare este corespunzătoare și că ancorarea fermă continuă a așteptărilor privind inflația reprezintă un semn bun pentru stabilitatea prețurilor pe termen mediu.

Voi aborda acum unele din aspectele pe care le-ați subliniat în rezoluție și care sunt menționate în raport.

În ceea ce privește responsabilitatea și transparența, apreciem foarte mult dialogul periodic cu Parlamentul European și spiritul constructiv în care se desfășoară acest schimb.

În consecință, salut susținerea repetată a Comisiei pentru afaceri economice și monetare acordată dialogului nostru monetar trimestrial. Consider, după cum a spus foarte elocvent raportorul, că suntem responsabili în fața poporului european, și anume în fața Parlamentului.

Considerăm că BCE este una dintre cele mai transparente bănci centrale din lume. Practica noastră de a organiza o conferință de presă imediat după reuniunea Consiliului guvernatorilor în domeniul politicii monetare din fiecare lună rămâne o inițiativă originală care nu a fost încă reprodusă de niciuna din principalele instituții similare. Odată cu publicarea declarației introductive cuprinzătoare în timp real, explicăm deciziile politice și raționamentul de la baza acestora.

După cum știți, pe parcursul crizei ne-am intensificat în continuare eforturile de comunicare, contribuind astfel la aplanarea reacțiilor pieței financiare, la consolidarea încrederii și la crearea bazei pentru redresare.

De asemenea, ați solicitat opiniile BCE privind înființarea unui organism de compensare pentru instrumente precum swap-urile pe risc de credit din zona euro. Aș dori să spun că robustețea piețelor swap-urilor pe risc de credit exprimate în euro prezintă o relevanță directă pentru Eurosistem în ceea ce privește controlul asupra monedei și stabilitatea financiară în zona euro.

Compensația centrală în contrapartidă este foarte importantă, nu numai pentru asigurarea transparenței, ci și pentru diversificarea și împărtășirea expunerilor la risc și reducerea stimulentele de a-și asuma riscuri excesive. Anumite instrumente financiare care au fost introduse pentru operațiuni de acoperire nu trebuie utilizate abuziv pentru a face speculații. Organismele de reglementare ar trebui să fie capabile să efectueze anchete eficiente în ceea ce privește comportamentul necorespunzător și mi se pare că împărtășim aceleași preocupări cu Parlamentul.

Vă rog să îmi permiteți să vorbesc pe scurt despre perspectiva pentru UEM într-o perioadă plină de provocări. Redresarea economică este în curs, însă acest lucru nu înseamnă sfârșitul crizei. Un motiv este că știm că ritmul redresării va fi neuniform și că nu putem nega obstacolele.

Un alt motiv este că încă ne confruntăm cu numeroase provocări privind reforma sistemului nostru financiar. Finanțele trebuie să joace un rol constructiv, nu unul distructiv în economiile noastre. Dovada rolului constructiv este că finanțele aduc beneficii economiei reale. Pentru a asigura acest rol, trebuie să îmbunătățim în continuare, în mod considerabil, funcționarea sistemelor financiare.

Până în prezent, s-a acordat foarte multă atenție sectorului bancar. De asemenea, reformele eficiente trebuie să examineze îndeaproape instituțiile financiare nebankare, precum și înființarea și funcționarea piețelor financiare. Trebuie să concepem mecanisme și stimulente pentru a asigura că finanțele nu scapă de sub control într-un mod distructiv, așa cum s-a întâmplat înainte de criză.

Trebuie să limităm tulburările sistemice care conduc la dificultăți economice pentru poporul european. Înființarea Comitetului european pentru riscuri sistemice - legislația care reglementează acest comitet este în curs de examinare de către Parlament - face parte din răspunsul corect la această provocare.

Există alte provocări cu care se confruntă economia europeană, acestea fiind asociate cu finanțele publice, după cum a subliniat din nou raportorul, și cu bunăstarea financiară suverană.

În cadrul uniunii economice și monetare din Europa, există o alocare clară a responsabilităților. În ceea ce privește această alocare a responsabilităților, toată lumea poate să se bazeze pe angajamentul BCE de a menține stabilitatea prețurilor în zona euro, în ansamblu, pe termen mediu.

Pe baza ultimelor noastre previziuni pentru acest an, la sfârșitul acestui an, după 12 ani de existență a euro, vom înregistra o inflație de o medie anuală de 1,95 %. Aceasta coincide cu definiția noastră a stabilității prețurilor: sub 2 %, dar apropiată de 2 %.

Angajamentul BCE, strategia BCE și evoluția sa din trecut sunt consecvente. Funcționarea armonioasă a uniunii economice și monetare a Europei nu se bazează numai pe uniunea monetară, ci și pe uniunea economică. Factorii de decizie politică la nivel național trebuie să mențină soliditatea finanțelor publice și competitivitatea economiilor.

În circumstanțele actuale, când Europa se confruntă cu decizii esențiale, este mai important ca niciodată să recunoaștem că o uniune prosperă necesită eforturi hotărâte din partea tuturor. În opinia mea, uniunea monetară din Europa este mult mai mult decât un acord monetar. Este o uniune a unui destin comun.

(Vorbitorul a adăugat în franceză și germană: „Împărtășim un destin comun”.)

Acest destin este pentru binele nostru comun și reprezintă viziunea părinților noștri fondatori. Uniunea monetară nu a fost creată din comoditate. Aceasta face parte dintr-un proces cuprinzător de promovare a integrării poporului european, care a început după cel de-al Doilea Război Mondial.

Consider că de multe ori, minimalizăm realizările obținute de Europa. Deseori, criticăm prea rapid instituțiile și procesele noastre. Însă ele au funcționat în general bine, chiar în momentele cele mai dificile. Consider că instituțiile și procesele europene au rămas eficiente pe parcursul crizei financiare.

De această parte a Atlanticului, am evitat evenimentele dramatice care ar fi putut declanșa o nouă intensificare a crizei, care a început în Statele Unite în septembrie 2008. În cadrul contextului actual, apreciez angajamentul statelor membre din zona euro, asumat cu ocazia ultimei reuniuni a Consiliului European, de a lua măsuri hotărâte și coordonate, dacă este cazul, pentru a proteja stabilitatea financiară în zona euro.

De asemenea, aș dori să profit de prezența mea în fața Parlamentului European pentru a expune ceea ce am menționat deja luni cu ocazia audierii în fața Comisiei pentru afaceri economice și monetare. Intenția Consiliului guvernatorilor al BCE este de a menține pragul minim de credit în cadrul garanțiilor la nivelul „investment grade” (BBB-) după sfârșitul lui 2010. În paralel, vom introduce, începând cu luna ianuarie 2011, un calendar gradat al marjelor, care va continua să protejeze în mod corespunzător Eurosistemul. Voi furniza detaliile tehnice cu ocazia raportării privind deciziile Consiliului guvernatorilor din reuniunea următoare care va avea loc pe 8 aprilie.

Dați-mi voie să închei. În opinia mea, introducerea monedei unice cu peste un deceniu în urmă reprezintă cea mai mare realizare din istoria integrării europene de până în prezent – proces care a asigurat pacea și prosperitatea în Europa.

Criza financiară mondială a adus noi provocări cu care noi, în Europa, ne confruntăm. Uniunea noastră monetară și legăturile noastre foarte strânse în interiorul pieței unice, cu toate statele membre ale UE, au prevenit apariția unor crize valutare, în plus față de criza actuală, așa cum s-a întâmplat la începutul anilor '90.

Astăzi, Europa se confruntă cu alte decizii cruciale. Sarcina noastră comună este să continuăm să asigurăm pacea și prosperitatea, să facem din uniunea noastră un loc și mai atrăgător în ceea ce privește condițiile de trai și de lucru.

În acest scop, avem nevoie de o supraveghere consolidată, așa cum au spus raportorii, precum și de o cooperare consolidată. De asemenea, trebuie să reactivăm sentimentul unui scop comun, idealurile comune care i-au motivat pe părinții noștri fondatori. Eforturile lor au fost viziunare și tot ceea ce vedem în lumea de astăzi confirmă luciditatea acestora.

Olli Rehn, Membru al Comisiei. – Dle Președinte, în primul rând aș dori să vă mulțumesc pentru ocazia de a discuta despre declarația anuală pentru 2009 privind zona euro. Când am elaborat declarația anuală, știam că aspectele selectate vor fi de actualitate. Cu toate acestea, recent au devenit probabil prea de actualitate.

Dați-mi voie să îi felicit pe ambii raportori, Edward Scicluna și Sven Giegold, pentru rapoartele excelente. Pentru a analiza independența Băncii Centrale Europene, mă voi axa pe raportul Giegold, care aduce o contribuție substanțială la dezbateră actuală privind coordonarea economică și guvernarea economică din cadrul zonei euro.

În opinia mea, susținerea la scară largă de care s-a bucurat raportul Giegold în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare dovedește, într-adevăr, relevanța și echilibrul acestei abordări și al acestor aspecte. Sunt de acord întru totul cu dl Trichet că euro nu este numai o dispoziție monetară tehnică, ci este, mai degrabă, proiectul politic de bază al Uniunii Europene, care trebuie apărat și dezvoltat în acest spirit european, îndeosebi astăzi și mâine, întrucât Consiliul European se reunește într-un moment critic.

Începând cu anul 1999, zona euro a fost în principal o zonă de stabilitate economică. I-a apărat pe cetățenii noștri de tulburările economice. Cu toate acestea, de la sfârșitul lui 2008, zona euro a fost afectată grav de criza financiară mondială. În pofida politicilor de redresare economică și a stimulentei fiscale puternice, piețele financiare rămân încă volatile, iar gradul de incertitudine se menține excepțional de ridicat. Tendințele

recente de pe piață au pus foarte serios la încercare stabilitatea financiară și guvernarea economică din zona euro, în special în privința Greciei.

Aș dori să spun că Grecia se află acum pe drumul cel bun pentru a îndeplini ținta de 4 % de reducere a deficitului în acest an, în urma măsurilor curajoase și convingătoare pe care le-a adoptat parlamentul elen la începutul acestei luni și care sunt acum în vigoare. Acest moment poate reprezenta, într-adevăr, un punct hotărâtor în istoria fiscală a Greciei și în evoluția economică a acesteia.

Cu toate acestea, nici Grecia și nici zona euro nu au ieșit complet din criză, deoarece încă există preocupări privind stabilitatea financiară în zona euro. Prin urmare, Comisia a încurajat puternic statele membre din zona euro să adopte o decizie politică privind un mecanism prin care să se asigure stabilitatea financiară în întreaga zonă euro, mecanism care ar putea fi activat rapid în caz de nevoie, în conformitate cu tratatul și clauza de salvare a acestuia, și fără a conține un sistem automat încorporat.

Din partea noastră, puteți primi asigurarea că Comisia este pregătită să instituie un astfel de cadru european de asistență coordonată și condiționată, care ar putea fi utilizat dacă este necesar și dacă se solicită acest lucru. Colaborăm îndeaproape și intensiv cu toate statele membre ale zonei euro și cu BCE pentru a ajunge la o soluție în această săptămână în cadrul Consiliului European.

Cu toate acestea, pe lângă gestionarea imediată a crizei, trebuie să examinăm modul în care situațiile similare pot fi evitate pe viitor pentru a nu ne mai confrunta vreodată cu cazuri precum cel al Greciei, din prezent. Criza Greciei a demonstrat nevoia unei guvernări economice consolidate. Aceasta a fost deja recunoscută, iar temeiul juridic a fost prevăzut în Tratatul de la Lisabona. Prin urmare, în prezent elaborăm propuneri de punere în aplicare a articolului 136 din Tratatul de la Lisabona, iar Comisia va elabora în săptămânile următoare o propunere privind coordonarea consolidată a politicilor economice și supravegherea consolidată la nivel național.

Ca și dvs., dle Giegold, la alineatul (28), regretăm lipsa unor angajamente obligatorii în rândul guvernelor pentru a consolida coordonarea în zona euro. Prin urmare, este necesară o abordare integrată și orientată către viitor, care să se concentreze asupra acțiunilor politice și dispozițiilor operaționale clare. În primul rând, trebuia să prevenim deficitele publice nesustenabile și, de aceea, trebuie să putem monitoriza mai bine politicile bugetare pe termen mediu ale statelor membre din zona euro. Trebuie să putem emite recomandări mai extinse și mai stricte statelor membre în vederea adoptării de măsuri corective. De asemenea, mă bazez pe sprijinul dvs. în această problemă.

În plus, putem utiliza mai bine instrumentele existente. Consiliul poate utiliza recomandări către un stat membru ale cărui politici economice riscă să compromită buna funcționare a uniunii economice și monetare. Acest lucru a fost utilizat în trecut, însă probabil prea rar. Odată cu noul Tratat de la Lisabona, în temeiul articolului 21, Comisia poate emite avertismente timpurii similare direct către un stat membru. Trebuie să luăm aceste măsuri pentru a ajuta statele membre să abordeze problemele economice emergente într-o etapă mult mai timpurie.

Întrucât se pare că am depășit timpul alocat, voi continua cu dezechilibrul macroeconomic în observațiile de încheiere. Acesta este al doilea element de bază al guvernării economice consolidate. În general, împărtășesc opiniile raportorului în această privință.

Aș dori să închei prin a afirma că criza financiară a demonstrat în mod sever că creșterea economică continuă din ultimele decenii nu poate fi luată drept sigură. Astăzi, probabil cele mai mari dificultăți au trecut. Redresarea economică este în curs, însă este încă fragilă și nu se poate autoalimenta. Șomajul încă nu a înregistrat o ameliorare. Același lucru este valabil pentru consolidarea finanțelor publice, care este o condiție preliminară pentru creșterea durabilă. Indiferent de importanța stimulentei fiscale pentru redresarea economică, cei doi ani de criză au eliminat peste 20 de ani de consolidare a finanțelor publice.

Acești nori vor plana asupra peisajului nostru economic în anii următori. Trebuie să facem tot posibilul să îndepărtăm norii și să restabilim creșterea. Prin urmare, nu trecem prin momente obișnuite. În schimb, este momentul pentru o schimbare de ritm pentru a promova creșterea durabilă și crearea de locuri de muncă.

Sophie Auconie, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, dați-mi voie în primul rând să îl felicit pe raportor, dl Giegold, și să îi mulțumesc pentru că a propus un document de înaltă calitate și și-a arătat disponibilitatea de a-i asculta pe raportorii din alte grupuri.

Acest raport, răspunsul Parlamentului European la declarația anuală a Comisiei Europene privind zona euro și finanțele publice, este bogat în analize și propuneri. Desigur, este marcat în mare măsură de marele

eveniment al anului 2009, criza economică și financiară, care este, fără îndoială, cea mai gravă criză cu care s-a confruntat Uniunea Europeană de la înființarea acesteia.

Din această criză, am învățat două lecții principale. Pe de o parte, Uniunea Economică și Monetară și-a dovedit utilitatea. Euro, o monedă comună stabilă, a jucat rolul unui adevărat scut monetar. Apartenența la zona euro le-a permis mai multor țări să evite deprecierea monedelor naționale, care ar fi exacerbât și mai mult consecințele crizei. Prin urmare, zona euro a devenit mai atrăgătoare, așa cum arată cazul Islandei.

În plus, politica monetară activă și flexibilă abordată de BCE, sporindu-și injectările de fonduri lichide în instituțiile de credit, a jucat un rol semnificativ în menținerea la suprafață a băncilor europene.

Prima lecție este că, deși afirmăm de multe ori că Europa a fost construită pe crize, aceasta a dovedit că Europa economică este, în același timp, atât eficientă, cât și necesară.

De aici extrag a doua lecție, care este că ar trebui să consolidăm guvernarea economică europeană. Astăzi, unica politică economică europeană autentică este politica monetară. Există o coordonare limitată a politicilor bugetare. Cu toate acestea, zona euro, care – așa cum menționează din nou acest raport – este concepută să integreze toate statele membre ale Uniunii Europene, trebuie să stabilească o guvernare eficientă în toate aspectele politicii economice.

Trebuie să începă prin monitorizarea macroeconomică și financiară, la care lucrăm în prezent în Parlamentul European. Trebuie continuată în cadrul Pactului de stabilitate și creștere ca un instrument real de coordonare fiscală. În acest moment de criză, reducerea considerabilă a veniturilor, măsurile de stimulare fiscală adoptate în cadrul planului de redresare și acțiunea stabilizatorilor economici au condus la deteriorarea echilibrelor bugetare ale statelor membre.

Reducerea datoriei publice rămâne un angajament fundamental, deoarece este legată de viitorul copiilor noștri. Să fim stricți, dar în același timp să fim inventivi. Să avem în vedere o nouă politică fiscală europeană, să avem în vedere euroobligațiunile și să fim curajoși în ceea ce privește guvernarea economică europeană.

Liem Hoang Ngoc, în numele Grupului S&D. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, raportul dlui Giegold este foarte semnificativ având în vedere dezbaterile macroeconomice actuală. Acest raport este cu atât mai relevant având în vedere că autorul acestuia este un deputat german care a dorit să atragă atenția europenilor asupra efectelor denaturate, pentru țările din zona euro, ale strategiei germane de reducere a costurilor cu forța de muncă în cadrul sistemului monedei unice.

De fapt, guvernul german este pe cale de a atrage zona euro și întreaga Uniune Europeană într-o deflație generalizată a salariilor, cu consecințe macroeconomice negative. În special în lipsa fondurilor structurale consecvente și a resurselor bugetare suficiente și confruntându-se cu imposibilitatea deprecierei, statele membre cu conturi curente aflate în deficit sunt condamnate, pentru a rezista, să își reducă salariile și perimetrul sistemelor de securitate socială.

Rezultatul este în primul rând o încetinire a cererii interne care, din al doilea trimestru al 2008, a condus la creștere negativă, chiar înainte de începerea crizei lichidității. În al doilea rând, ne confruntăm cu o creștere a datoriei personale a gospodăriilor cu venituri și mijloace modeste, a căror putere de cumpărare nu mai crește. Datoria acumulată pentru achiziționarea de case a fost alimentată de întregul mecanism financiar dereglementat în Spania, în Regatul Unit și în Irlanda, cu consecințele dezastruoase pe care le-am observat în criza creditelor ipotecare subprime.

Doamnelor și domnilor, audiind dezbaterile din cadrul comisiei, un număr semnificativ de deputați par să uite lecțiile acestei crize. Această criză este departe de a se încheia. Redresarea actuală este cu atât mai fragilă având în vedere faptul că Europa continuă cu deflația salariilor, iar Comisia, dar și președintele Eurogrupului și președintele Băncii Centrale Europene – pe care i-am auzit luni – solicită ca statele membre să adopte prematur politici de ieșire din criză care sunt comparabile cu adevărate planuri de austeritate.

Aceste politici riscă diminuarea creșterii încă din etapa incipientă când abia a devenit din nou pozitivă, deși ratele de utilizare a capacității rămân scăzute. Aceste politici nu vor reuși să reducă deficitele în Grecia, Spania și în alte părți, deoarece veniturile fiscale preconizate nu se vor materializa. Acestea vor exacerba șomajul și vor alimenta tensiunile sociale.

Raportul Giegold are meritul de a atrage atenția asupra unora dintre aceste dezechilibre macroeconomice. Din păcate, versiunea finală, modificată de Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, refuză să condamne deflația salarială. Cu toate acestea,

la nivel global, dezbateră deschisă de dl Giegold poate fi benefică într-un moment în care dogmele neoliberales puse la îndoială de criză au revenit în forță în Parlament, în Consiliu și în Comisie.

Ramon Tremosa i Balcells, în numele Grupului ALDE. – (ES) Dle Președinte, în primul rând, aș dori să îi felicit raportorii, pe dl Scicluna – care știe multe lucruri despre băncile centrale – și pe dl Giegold. Am avut discuții lungi cu aceștia și, la final, am fost de acord cu privire la numeroase amendamente de compromis.

Astăzi aș dori să vă vorbesc despre euro. Doresc să vă semnalez faptul că sunt novice în ale politicii: până acum nouă luni, predam cursuri de macroeconomie la Universitatea din Barcelona. În toamna lui 2008, locuiam cu familia în Londra, din motive academice, și am fost martorul direct al scăderii bruște a lirei sterline cu 30 % în interval de câteva săptămâni. Dintr-o dată, toți colegii mei englezi deveniseră mai săraci, iar lira încă nu și-a revenit nici în ziua de astăzi. În lumina scăderii semnificative a lirei, nici nu doresc să îmi imaginez care ar fi astăzi valoarea pesetei dacă am mai avea-o în portofele.

Acești doi ani de criză economică mondială teribilă au arătat că euro ne-a ancorat ferm în stabilitate. Aceasta este, de fapt, unica monedă principală occidentală care nu și-a sărăcit utilizatorii.

Euro a fost un port sigur împotriva valurilor uriașe ale furtunilor financiare mondiale, pentru a împrumuta imaginea sugestivă a omului de finanțe britanic David Marsh. Eurosceptic convins timp de mulți ani, acum 12 luni, acest respectat om de finanțe a publicat o carte în care laudă euro, recunoscând că este un succes și o monedă viitoare la nivel mondial.

Astăzi euro nu se află în criză: crizele fiscale ale anumitor state membre sunt cele care cauzează dificultăți monedei unice. Euro este un exemplu strălucitor de uniune monetară, care este studiat și admirat de elitele economice din China, India, Brazilia și Rusia. Euro nu prezintă niciun risc pentru economiile mediteraneene. Euro este ocazia ca economiile acestora să fie integrate permanent în practicile bune, reformatoare și avansate ale țărilor din Europa Centrală.

Raportul pe care îl dezbaterem astăzi cuprinde critici severe la adresa practicii intervenției statului în moneda chineză. Deprecierea artificială a acesteia a contribuit la crearea dezechilibrelor mondiale imense care sunt una din cauzele crizei actuale.

Noi, cei din zona euro, nu trebuie să penalizăm țările care exportă cel mai mult. Istoria crizelor financiare ne arată că, odată ce s-a obținut bunăstarea financiară, redresarea economică merge mână în mână cu exporturile.

Este adevărat că Germania trebuie să înceapă din nou să consume și să contribuie mai mult în calitate de motor al creșterii economice europene. Cu toate acestea, sub nicio formă nu trebuie slăbită forța exporturilor. Sunt un membru liberal din Catalonia, iar regiunea mea – care este sursa a 28 % din exporturile Spaniei – are, de asemenea, o proporție foarte ridicată de exporturi în produsul intern brut: aproape 30 %. Cei care se descurcă cel mai bine nu pot fi penalizați.

În cele din urmă, acum euro se bucură de un prestigiu foarte mare în întreaga lume, însă trebuie să depună mai multe eforturi pentru a fi transparent. Dle Trichet, stenogramele dezbaterilor Băncii Centrale Europene ar trebui publicate, așa cum se întâmplă în Statele Unite, Japonia și Suedia.

Philippe Lamberts, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle Președinte, întrucât aș dori să mă fac foarte bine înțeles de dl comisar Rehn, mă voi adresa în limba engleză.

Aș dori, începând cu situația actuală, să privim înainte. Unde ne aflăm? Avem deficite publice imense și nesustenabile, nu uitați, iar Verzii nu sprijină acest tip de deficit.

În al doilea rând, nu putem ignora faptul că avem deja inegalități sociale imense și care se adâncesc. 16 % dintre europeni trăiesc sub nivelul sărăciei, ceea ce este o cifră semnificativă; șomajul de 40 % în rândul tinerilor spanioli sub 25 de ani este o cifră semnificativă, și aș putea continua.

În plus, ne confruntăm cu schimbări climatice și cu insuficiența resurselor, ceea ce înseamnă că sunt necesare investiții în infrastructură, educație, cercetare și inovație etc.

Prin urmare, considerăm că este necesară o schimbare de direcție.

Herman Van Rompuy a spus, după reuniunea la nivel înalt din februarie, că trebuie sporită și îmbunătățită considerabil coordonarea politicii macroeconomice. Desigur. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă, desigur, că în ceea ce privește cheltuielile bugetare, este necesară mai multă revizuire inter pares, mai mult control

ex ante. În Grecia, 4 % din PIB este alocat cheltuielilor militare. Forța lor aeriană este la fel de mare ca Luftwaffe. Cum se explică acest lucru? Este o țară atât de mică și se înarmează până în dinți.

Însă dacă analizăm numai cheltuielile, nu vom reuși. Trebuie să examinăm cu atenție coordonarea veniturilor fiscale pentru că, ce trebuie să facem? Trebuie să reechilibrăm veniturile fiscale încât să se îndepărteze de veniturile din forța de muncă și să se apropie de alte forme de venituri, inclusiv veniturile din capital. Trebuie să ne asigurăm că dispunem de o contribuție efectivă din partea societăților comerciale – efectivă, nu doar pe hârtie – ceea ce înseamnă raportarea CCCTB de fiecare țară în parte etc.

Trebuie să punem în aplicare taxa pe tranzacțiile financiare; trebuie să punem în aplicare taxa pe carbon, atât pentru a modifica comportamentul, cât și pentru a furniza venit. Nu putem face acest lucru numai solicitându-le țărilor să își coordoneze politicile. Avem nevoie de mai multă integrare. Dacă nu facem acest lucru, guvernele noastre se vor dovedi incapabile să reconcilieze nevoia de a echilibra bugetele și de a satisface nevoile sociale și nevoile de investiții.

Prin urmare, consider că Europa se află acum într-un punct critic. Are de ales între un grad mai ridicat de integrare, nu numai coordonare, și declin. Lecția pe care am învățat-o de la Copenhaga nu constă numai în faptul că nu am reușit să încheiem un acord climatic. Ci și că Europa s-a dovedit a nu fi relevantă dacă nu acționează în mod comun. Dedicăm prea mult timp coordonării și prea puțin timp lucrului împreună. Astfel, aceasta ar fi contribuția noastră la dezbateră de astăzi.

Kay Swinburne, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, provenind dintr-un stat care nu face parte din zona euro, nu sunt sigură că opinia mea cântărește la fel de mult ca cea a colegilor mei în cadrul acestei dezbateri. În prezent, mulți ar susține că problema zonei euro trebuie soluționată de membrii zonei euro.

Cu toate acestea, euro nu este o monedă izolată. Euro se află pe piața mondială și a fost afectat de criza economică și financiară mondială la fel ca și monedele din afara zonei euro. Modul în care ne gestionăm finanțele statelor în anii buni afectează în totalitate modul în care putem să reacționăm și să ne redresăm astăzi. După cum au semnalat multe persoane, există un motiv pentru care Germania se confruntă cu un deficit guvernamental foarte diferit de cel al Greciei. În timp ce sunt unite printr-o monedă comună, atitudinile privind economiile și cheltuielile variază considerabil. Aderarea la o uniune monetară nu a unit complet culturi și tradiții diferite de politică fiscală.

Perspectiva Regatului Unit are multe de spus privind diferențele de politică fiscală. Ne-am lăudat, de asemenea, sectorul public, am cheltuit foarte mult în anii buni, împrumutând tot mai mult pentru a crea datorii pe care nici nu le puteam recunoaște când părea că perioada bună a dispărut pentru totdeauna și creând o cultură în care chiar săptămâna trecută, un așa-zis economist respectat din Regatul Unit a ținut un discurs în fața uneia din comisiile noastre, susținând că guvernele pot crea bani ca prin farmec.

În mod fundamental, banii pentru a finanța sectorul public nu apar ca prin minune. Provin din veniturile fiscale din sectorul privat. Germania își dă seama de acest lucru. Politicile sale recente s-au axat pe utilizarea cheltuielilor și stimulentele guvernamentale pentru a contribui la stimularea sectorului privat. Prin urmare, se află într-o poziție puternică pentru redresare. În cele din urmă, sectorul public și-a făcut datoria în perioada crizei. A salvat băncile și a progresat atunci când sectorul privat a dat greș. Acum este rândul sectorului privat să aprovizioneze tezaurele.

Dezavantajul măsurilor de austeritate, care vor determina ca persoanele muncitoare să își piardă locurile de muncă din sectorul public, trebuie inversat în avantajul companiilor nou-înființate, profitând de spiritul antreprenorial prin reducerea costurilor de înființare a întreprinderilor pentru ca acestea să poată crea sectorul privat profitabil necesar în vederea ieșirii din criză a tuturor țărilor. Toate țările care au practicat politici economice nesustenabile în ultimii ani – inclusiv țara mea – trebuie să își dea seama că schimbarea este esențială și inevitabilă.

Jürgen Klute, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor. aș dori să mă folosesc de această ocazie pentru a analiza din nou situația din Grecia, deoarece consider că criza din Grecia ne oferă o perspectivă asupra statutului politic al zonei euro. Cu toate acestea, în primul rând aș dori să fac o observație privind solicitarea cancelarului german, dna Merkel, de a exclude Grecia din zona euro, dacă este cazul.

Grupul meu, Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică, consideră că această propunere este absolut absurdă. Pe de altă parte, este vorba despre o comunitate cu un destin comun. Dacă vorbim serios, nu putem solicita, pe de altă parte, ca un stat membru să fie exclus în timpul primei crize mari

sau medii cu care ne confruntăm. Este ridicol! Cel mai important, aceasta ar fi o recunoaștere a eșecului, care ar fi echivalentă cu îngenuncherea în fața sectorului financiar.

Sectorul financiar și-a permis în mod neobrăzat să fie răscumpărat de contribuabili pentru a ieși din criză, însă acum ni se cere să refuzăm acest tip de ajutor pentru Grecia. Va fi dificil să le explicăm pensionarilor și lucrătorilor din Grecia, precum și din celelalte țări afectate – potrivit mijloacelor de informare în masă, Portugalia este următoarea țară care va fi supusă unei examinări – de ce trebuie acum să plătească, după ce au susținut deja băncile cu impozitele lor. Adoptarea acestei direcții ar echivala cu a conduce proiectul UE într-un zid.

În pofida tuturor criticilor justificate la adresa Greciei – iar deputații greci își vor da seama că sunt multe de făcut în țara lor – criza nu este în niciun caz numai responsabilitatea Greciei. Aș dori doar să subliniez că majoritatea deciziilor privind politica financiară în zona euro au fost transmise Băncii Centrale Europene. Euro nu poate oferi răspunsul la nivelurile diferite de productivitate din fiecare economie în parte. Exportatorii principali precum Germania îngenunchează politica economică a Greciei. Prin urmare, acest lucru reprezintă, de asemenea, o criză în politica economică și în domeniul concurenței la nivel comunitar.

De aceea, solicităm ridicarea interdicției privind asistența financiară acordată statelor membre ale UE. Statele membre din zona euro ar trebui să pună la dispoziție împrumuturi în euro, Banca Centrală Europeană trebuie să cumpere datoriile așa cum a făcut Serviciul Federal în SUA, iar swap-urile pe risc de credit ar trebui interzise. Aceasta este soluția pentru care milităm.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

PREZIDEAZĂ: DL SCHMITT

Vicepreședinte

Nikolaos Salavrakos, în numele grupului EFD. – (EL) Dle președinte, 25 martie este ziua de naștere atât a Europei, cât și a Greciei. Pe 25 martie 1957 a fost creată Uniunea Europeană, prin Tratatul de la Roma. Pe 25 martie 1821 s-a născut Grecia.

Astăzi, de ziua lor de naștere, Europa și Grecia sunt puse la încercare; Europa în ceea ce privește coeziunea, iar Grecia în ceea ce privește economia sa. Toți cei din acest plen știu că, dintre cele 15 țări din zona euro, șase au datorii publice și deficite financiare uriașe. Toți cei din acest plen știu că toate cele 30 de țări care fac parte din OCDE au o datorie de peste 100 % din PIB și cu 30 % mai mare decât în 2008. Chiar și Statele Unite încearcă, în această perioadă de criză economică uriașă cu care ne confruntăm, să își rezolve problemele în principal tipărint bani.

Știm, de asemenea, că Grecia a introdus măsuri de austeritate atât de severe încât și-a epuizat cetățenii. Mulți vor spune că așa îi trebuie Greciei și că țara ar trebui să plătească pentru greșelile sale. Da, anumiți oameni trebuie trași la răspundere pentru această situație. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că Grecia importă din țări europene, în special din Germania, produse a căror valoare depășește cu 15 miliarde de euro valoarea produselor pe care le exportă.

Prin urmare, i-aș ruga pe conducătorii Uniunii Europene să țină cont de faptul că rezolvarea problemei speculațiilor va crea o mai bună situație geopolitică în cadrul politicii mai largi.

Președintele. – Vă mulțumesc, domnule. Timpul pe care îl aveți la dispoziție a expirat. Vă rog respectuos să respectați timpul de discurs care v-a fost alocat.

Werner Langen (PPE). – (DE) Dle președinte, aș dori să ridic o problemă de procedură. Deputații vor să voteze acest aspect mai târziu și vom avea probleme dacă nu respectăm timpul alocat discursurilor.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, dle Trichet, în primul rând aș dori să vă felicit pentru ceea ce ați realizat în ultimii ani. Totuși, în același timp, trebuie să fiți conștienți de faptul că sute de milioane de oameni sunt cu sufletul la gură pentru că sunt îngrijorați în privința monedei euro, lucru pe care nu ne așteptam să îl vedem la această generație.

În primul rând, suntem îngrijorați de ceea ce se va întâmpla în continuare cu operațiunile de refinanțare semestriale și anuale și ne punem problema dacă veți reuși sau nu să vă retrageți din acest pachet de măsuri extraordinare de lichidități. Doar aceia care au tendințe masochiste în ceea ce privește politica financiară nu v-ar ura succes în acest sens. Totuși, inflația reprezintă și ea un motiv de îngrijorare, iar dumneavoastră

înregistrați progrese în acest domeniu. Ca cetățean austriac, aș dori să atrag atenția asupra atacurilor împotriva Germaniei care au avut loc aici. Cu toții ar trebui să fim conștienți de faptul că, în trecut, Germania a fost o sursă importantă de stabilitate. Nu ar trebui să fie pedepsită acum pentru că a obținut rezultate mai bune în multe domenii, comparativ cu alte țări. Nu este posibil să fim solidari cu oameni care au fost răspunzători pentru o administrare nepotrivită, pentru risipă și pentru măsuri administrative excesive.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Dle președinte, în calitate de raportor alternativ din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) pentru raportul anual al Băncii Centrale Europene pentru 2008, sunt foarte mulțumit de raportul pe care îl avem acum în fața noastră. Ca urmare a cooperării apropiate și eficiente cu raportorul Scicluna și, mai presus de toate, cu dl Tremosa, membru al Grupului Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa, consider că am realizat un comentariu foarte echilibrat cu privire la raportul anual al BCE pentru 2008. Dl Trichet și dl Rehn au fost de aceeași părere.

Cred că BCE s-a confruntat cu sarcini extrem de dificile în 2008, primul an de criză. Având în vedere aceste provocări, după părerea mea, BCE a acționat eficient și, mai presus de toate, foarte prudent. Raportul dlui Scicluna reflectă această abordare. Cu toate acestea, BCE nu se găsește într-o situație simplă și nu este probabil că această situație se va schimba în viitorul apropiat. Pe de-o parte, suntem foarte departe de a fi învins criza și, pe de altă parte, măsurile de reglementare planificate aduc noi provocări și probleme pentru BCE. Este important ca BCE să continue să asigure stabilitatea zonei euro în lunile și anii care vor urma. Asemenea unui tanc petrolier aflat în largul mării, BCE trebuie să rămână pe cursul corect.

Pe de altă parte – dle Trichet, am spus deja acest lucru în penultima discuție privind politica monetară – independența Băncii Centrale Europene trebuie menținută, în special ținând cont de viitoare includere a acesteia în Comitetul european pentru riscuri sistemice. Acesta este un aspect de importanță extremă pentru că dumneavoastră, în calitate de președinte, și alți membri ai BCE veți deveni foarte implicați în acest domeniu. Acesta ar trebui să fie un criteriu important pentru viitoarele evaluări ale altor măsuri luate de banca centrală. Este esențial ca noi să avem în vedere acest aspect atunci când vom analiza alte rapoarte în următorii câțiva ani.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Dle președinte, dle Trichet, dle comisar, doamnelor și domnilor, regele e dezbrăcat! Gravitatea situației a fost foarte corect descrisă. Acum este util să ne concentrăm asupra tratamentului, iar prima etapă a acestui tratament nu poate fi decât guvernarea economică europeană, fără de care sistemul economic nu va crește, iar datoria va deveni mult mai greu de susținut.

Grecia trebuie să fie susținută și ajutată și trebuie evitat un potențial efect de domino în cazul acelor țări europene care au economii caracterizate printr-un nivel scăzut de competitivitate și niveluri ridicate ale datoriei. Adevărata guvernare europeană trebuie să garanteze trei obiective: 1) o politică de creștere; 2) instrumente financiare potrivite pentru a susține această creștere; și 3) o politică de gestionare a situațiilor de urgență.

În această dimineață am auzit atât de multe discursuri care preamăreau virtuțile monedei euro. Foarte bine, sunt în mod evident de acord cu acestea, însă de ce să nu ne gândim la euro ca la o monedă care nu doar ne salvează de inflație, ci, prin intermediul unei datorii mici virtuozitate și garantate, ca la una care ne garantează o mai mare lichiditate pentru a lansa un program european important de investiții prin emiterea de euroobligațiuni? În ceea ce privește gestionarea situațiilor de urgență, sunt de acord cu ideea de a înființa un Fond Monetar European, care ar fi de altfel o soluție rațională.

Doamnelor și domnilor, în concluzie, aș vrea să spun în mod foarte clar că în acest moment nu are nici un rost să amânăm și să deviem, așteptând ca lungă noapte să se termine. O "Europă în stil Don Abbondio" nu ne folosește la nimic. Dacă Europa nu dă dovadă de curaj astăzi, când altcândva va trebui să îl demonstreze?

Sharon Bowles (ALDE). – Dle președinte, am avut o săptămână foarte grea în comisie cu președintele BCE, președintele Grupului Euro și candidatul la vicepreședinția BCE. Cu toții am convenit că o mai bună monitorizare a statelor membre, cu statistici corecte care să permită intervențiile rapide, reprezintă o cerință esențială.

Am început lucrul în acest sens, inclusiv în vederea acordării puterilor de audit pentru Eurostat, iar comisia este nerăbdătoare să își asume rolul sporit pentru a fi de ajutor.

Există însă indicatori dincolo de Pactul de stabilitate și creștere, care trebuie și ei respectați. O mai bună coordonare fiscală asociată cu stabilitatea macroeconomică este o opțiune. Însă, evident, acest lucru a mai fost încercat. Amintiți-vă cearta din 2001, pe tema avertismentului pe care Ecofin l-a dat Irlandei atunci când

exista surplus fiscal. Prin urmare, știm lecția: utilizarea disciplinei atunci când există surplus este mai dificilă decât gestionarea deficitului. Și, ca și în cazul piețelor financiare, imposibilitatea de a face aceste lucruri are drept rezultat criza.

În ceea ce privește dezechilibrele dintre statele membre, ar trebui să ne concentrăm asupra pierderii competitivității, care de multe ori merge mână în mână cu stagnarea pieței unice și cu imposibilitatea de a realiza reforme structurale, inclusiv pensii. Nici acest aspect nu include neapărat un declanșator al deficitului.

Și, în fine, așa cum a spus dl Scicluna, furnizarea de lichidități de către BCE a reprezentat un instrument valoros în timpul crizei, însă acesta nu a fost transferat și către economia reală. Deseori, lichiditățile au fost pur și simplu reinvestite în active cu dobânzi mai mari. Și îndrăznesc să spun că unele dintre aceste lichidități au fost chiar repuse în circulație prin contracte repo către BCE. Cu siguranță, în unele locuri se consideră chiar că această activitate merită să primească un bonus. Așa că întreb: ar trebui oare să ascultăm cu adevărat solicitările acestor bănci cu privire la noi date de punere în aplicare a cerințelor în materie de capital?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a spune că acesta este un raport important, care realizează un compromis demn de luat în seamă între tensiunile din Parlamentul European. El identifică elemente de coeziune socială care nu sunt prezente în dezbateri similare din Parlamentul European. Ne-am dori ca raportul să semnaleze și un moment crucial în politica Uniunii Europene ca întreg.

Bineînțeles, se referă la 2009, în timp ce în 2010 se petrec evenimente importante care, evident, privesc țara mea, Grecia. S-ar putea concluziona că, în afară de uniune monetară, avem nevoie și de uniune economică și politică, așa cum au spus mulți. Moneda euro ar trebui să fie însoțită de un indicator minim de securitate socială pentru coeziune socială.

Acest lucru reiese clar din diversele lucruri care se spun în Grecia, dintre care multe sunt inexacte. De exemplu, trebuie să subliniez faptul că productivitatea în Grecia nu a fost cu mult mai scăzută decât media din UE a celor 27. Acest fapt rezultă clar din statisticile Eurostat: aceasta a fost de aproximativ 90 % atât în 2007, cât și în 2008.

Creșterea deficitului bugetar și a datoriei publice a Greciei în ultimii doi sau trei ani a fost rezultatul scăderii veniturilor, al reducerii veniturilor obținute în afara țării, ca de exemplu în domeniul turismului și livrărilor, din cauza crizei, dar și al creșterii cheltuielilor publice. Bineînțeles că se înregistrează și pierderi, însă multe persoane sunt recrutate în sectorul public, sub diferite forme.

Fără îndoială că situația trebuie să se schimbe; de asemenea, trebuie să solicităm acest indicator de protecție socială și să nu ne mulțumim cu apelurile generale de a nu face nimic din ceea ce ar putea afecta și mai mult veniturile scăzute. Cheltuielile și indicii trebuie să fie controlați, la fel cum trebuie să se întâmple cu orice alt aspect care a crescut în mod semnificativ în ultimii doi ani, însă în special trebuie controlate veniturile, care au scăzut și ele în mod semnificativ. Venitul unor grupuri mari de populație, care sunt la un pas de sărăcie, nu trebuie să scadă.

Evident, există chestiuni care se referă la reuniunea la nivel înalt care se desfășoară în prezent aici, la Bruxelles. Totuși, raportul Giegold trebuie să semnaleze și o modificare mai generală și încorporarea acestor poziții în Pactul de stabilitate. Mai presus de orice, nu trebuie să recurgem la politica inacceptabilă a Fondului Monetar European care, în afară de alte aspecte, are un deficit de viabilitate.

(Aplauze)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dle președinte, dl Rehn și dl Trichet au fost îndreptățiti să vorbească despre situația din prezent. Poziția Greciei în zona euro este foarte instabilă și, după câte văd eu, răspunsul se găsește la Fondul Monetar Internațional (FMI). În prezent, FMI este organizația potrivită care poate ajuta Grecia să treacă de criză. Dacă acțiunile FMI nu funcționează, atunci va fi nevoie să fim fermi și să tăiem nodul gordian. Țările care nu joacă după regulile din zona euro trebuie să părăsească jocul.

Dle președinte, haideți să încercăm să învățăm ceva din această situație. Când a adoptat moneda euro, Grecia era la fel de imprezvizibilă ca oracolul din Delphi. Cifrele pe care le-a furnizat au fost imprecise și nu prezentau încredere. Nu este corect ca guvernul elen să insiste ca alte state din zona euro să găsească o soluție pe motiv că ar fi fost parțial responsabile de actuala criză din Grecia. O asemenea poziție întoarce lumea cu susul în jos. Cel care furnizează cifre incorecte nu poate arăta spre nimeni cu degetul în mod acuzator. Prin urmare, permiteți-mi să le adresez dlor Trichet și Rehn o întrebare punctuală: ați știut că cifrele pe care Grecia le-a furnizat atunci când a aderat la zona euro au fost incorecte și incomplete? Dacă nu, nu cumva ar fi trebuit să știți acest lucru? Sper că îmi veți putea da un răspuns direct la această întrebare.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, voi începe prin a le ura compatrioților mei toate cele bune cu ocazia zilei de 25 martie.

Criza capitalistă a avut drept rezultat o deteriorare rapidă a nivelului de trai al muncitorilor. În același timp, aceasta a oferit o ocazie de a promova aplicarea unor opțiuni politice antimuncă. Sub teroarea statală la care au fost supuși lucrătorii, plutocrația a început un adevărat război împotriva salariului de bază și a drepturilor sociale, într-o încercare de a spori profiturile capitaliste.

Pilonul principal al politicii antipopulare practicate de către Uniunea Europeană și de guvernele statelor membre este reprezentat de BCE. Este o politică dură, practică numai pe baza criteriului profitabilității capitalului. De când a fost înființată, apelurile constante de reducere a salariilor și de intensificare a restructurărilor capitaliste și-au găsit un sol fertil în criza capitalistă.

BCE a acționat ca asistentul burghez al plutocrației în demersul de a transfera povara crizei pe umerii muncitorilor. A canalizat peste un trilion de euro spre bănci și grupuri de monopol. Cu toate acestea, astăzi le cere muncitorilor să plătească pagubele și să ramburseze acești bani.

Iată de ce trebuie intensificată lupta antiimperialistă, lupta pentru a ieși din Uniunea Europeană, lupta pentru puterea poporului și pentru o economie a poporului, lupta pentru socialism.

Godfrey Bloom (EFD). – Dle președinte, se pare că eu am trăit într-un fel de univers paralel, auzind ce se vorbește despre succesul monedei euro. Haideți să revenim puțin cu picioarele pe pământ.

Șomajul, șomajul în rândul tinerilor din Peninsula Iberică și în multe țări din zona euro este o problemă cronică. Nivelul acestuia este de ani de zile de 30-40 %. Nu are nimic de-a face cu criza. Este un dezastru complet. PIB-ul pe cap de locuitor în SUA este cu mult mai mare decât în Uniunea Europeană. PIB-ul din Zona Pacificului este cu mult mai mare decât PIB-ul din Uniune.

Nu, moneda euro nu a avut deloc succes. Deja eșuează. Deja se prăbușește sub ochii noștri. Vă rog să vă uitați doar la câteva aspecte de bază ale economiei. Nu există un creditor de ultimă instanță și tocmai de aceea există această criză a Greciei și o criză a Portugaliei pe cale de a se declanșa. Nu există niciun creditor. Acest lucru este imposibil pentru gestionarea la nivel mondial, pentru gestionarea monedei, indiferent dacă este vorba sau nu de o zonă monetară optimă.

Nu există o politică fiscală coordonată, așa că euro este sortit eșecului și eșuează chiar în acest moment.

Permiteți-mi să le mai reamintesc ceva tuturor celor prezenți aici. Există două feluri de oameni: creatorii de averi, cei care merg și lucrează în sectorul privat și creează averi, și cei care cheltuiesc averile, iar aceștia din urmă sunt politicienii și birocratii și suntem prea mulți din această categorie. Mult prea mulți. Noi suntem povara economiilor noastre și până când aceste zone monetare nu vor începe să reducă toate cheltuielile din sectorul public, situația se va înrăutăți din ce în ce mai mult.

Corneliu Vadim Tudor (NI). - Cauza majoră a crizei este mafia. Am să vă dau câteva exemple din țara mea, România, și vă rog să mă credeți că, în calitate de scriitor și istoric, care conduce un cotidian și o revistă săptămânală, știu bine ce vorbesc.

Din anul 1990 și până azi au fost privatizate fraudulos cca. 6 000 de întreprinderi, evaluate la 700 miliarde de euro. Din păcate, din acești bani s-au încasat până acum doar 7 miliarde de euro, așadar 1 %. În multe cazuri nici n-a fost vorba de privatizare, ci de transferul unor valori din proprietatea statului român în proprietatea altor state, adică etatizare. Asta nu mai este economie de piață, ci economie de junglă.

Situația se repetă în mai multe țări din Balcani unde mafia locală s-a înfrățit cu mafia transnațională într-un cartel al crimei organizate. La fel ca acum 100 de ani, Peninsula Balcanică stă pe un butoi de pulbere. Flacăra protestelor sociale se poate extinde rapid din Grecia la celelalte țări din zonă.

Dacă în secolul XX se vorbea despre exportul de revoluție, în secolul XXI putem vorbi despre exportul de faliment. Foamea este cel mai puternic agent electoral din istorie. Noi trebuie să deplasăm accentul de pe lupta împotriva corupției, care este o abstracțiune, pe lupta împotriva corupților.

Starea de spirit a populației e din ce în ce mai proastă și dacă nu vom reuși să oprim jafalul din țările noastre, atunci proiectul generos al Uniunii Europene se va prăbuși ca un castel de nisip.

Există totuși o salvare: la o asemenea răscruce istorică e nevoie de soluții radicale. Mafia nu trebuie să fie sub control, mafia trebuie să fie sub pământ

Werner Langen (PPE). – (DE) Dle președinte, înainte de toate aș dori să îi mulțumesc călduros președintelui Băncii Centrale Europene, dl Jean-Claude Trichet, pentru activitatea sa încununată de succes din ultimii șase ani. Bineînțeles, aș dori să le mulțumesc și raportorilor pentru că au prezentat un raport care a primit susținerea majorității. Dle Rehn, aș dori să vă amintesc faptul că aveți de îndeplinit niște sarcini uriașe. Sper că, în sfârșit, Comisia are curajul de a analiza deficiențele Pactului de stabilitate și creștere în cadrul unei propuneri noi. Modelul guvernării economice utilizate de ministrii de finanțe nu este o soluție posibilă în acest caz, pentru că acești miniștri de finanțe au eșuat în trecut. Avem nevoie de un sistem mai automat. Nu avem nevoie de o guvernare economică sub controlul miniștrilor de finanțe. În schimb, avem nevoie de un sistem automat, un sistem care să reacționeze în cazul în care se înregistrează încălcări, cu susținerea BCE și a Comisiei și sub îndrumarea acestora. Acesta ar putea fi rezultatul reuniunii la nivel înalt.

Aș dori să fac două observații în legătură cu ceea ce a spus dl Trichet cu privire la zona euro. Salut bucuros faptul că v-ați referit la necesitatea de a fi competitivi în întreaga lume. Acest lucru nu implică doar ca o țară aparținând zonei euro să concureze cu alta, ci implică să fim capabili de a rămâne competitivi în fața SUA și a Asiei.

În al doilea rând, UE a reușit în mare parte să își echilibreze conturile, grație țărilor care au înregistrat surplus. Dacă nu s-ar fi întâmplat acest lucru, BCE ar fi fost nevoită să elaboreze politici mult mai stricte.

În al treilea rând, în istoria economică nu există exemple de țări cu populație aflată în scădere, dar care generează creșteri pe termen lung pe piața internă. Acestea trebuie să își exporte propriile bunuri.

În ceea ce privește Germania, aceasta a avut un start slab în cadrul Uniunii Economice și Monetare, dar a recuperat handicapul, iar acum este un exemplu pentru multe alte țări. Dar toate acestea nu sunt suficiente. Avem destule de făcut noi înșine în ceea ce privește consolidarea bugetară. Este important să nu subestimăm munca pe care o presupune acest lucru. Cine a avut ideea de a pedepsi țările care au înregistrat mari succese și de a le exclude pe cele care nu și-au îndeplinit obligațiile? Aceasta nu este o politică europeană veritabilă. Prin urmare, aș dori să îi urez Comisiei mult curaj și să transmit mulțumiri călduroase BCE.

(Aplauze)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a-i felicita pe cei doi raportori pentru munca excelentă pe care au depus-o într-un moment extrem de dificil.

Lucrările uneia dintre cele mai importante reuniuni la nivel înalt trebuie să înceapă în curând și încă se vorbește mult pe tema așa-numitei probleme grecești și se fac presupuneri dacă și în ce măsură vom adopta un mecanism european care să acționeze, atunci când va fi nevoie, ca un indicator de protecție a economiei, necesar pentru stabilitatea întregii zone euro.

Fără îndoială, responsabilitatea principală pentru această situație o poartă Grecia, care de altfel și-a și asumat-o. Cu toate acestea, există și alte responsabilități – unele colective. Moneda unică a adus numeroase beneficii, dar are și unele puncte slabe importante. În cei 11 ani de UEM, nu am vrut să vedem și să recunoaștem faptul că diviziunea competitivității și inegalitățile și dezechilibrele semnificative dintre economiile aflate în zona euro nu sunt compatibile nici cu viabilitatea și nici cu stabilitatea zonei euro.

Atacurile speculative care până acum au fost direcționate în special asupra Greciei – dar care au făcut totodată ca ratingul de credit al Portugaliei să fie scăzut zilele trecute și care au fost deja îndreptate și spre alte țări, precum Italia și Spania, și nimeni nu știe care vor fi consecințele – au confirmat acest lucru.

Prin urmare, dacă vrem să demonstrăm că putem face față acestei situații, ar trebui să ne îndreptăm imediat către un model nou, îmbunătățit de cooperare economică și de guvernare economică, dle Langen, un model care să respecte regulile Pactului de stabilitate și creștere, dar care, în același timp, să fie capabil să treacă de la coordonarea financiară în cel mai strict sens către o coordonare economică la care să fie adăugate criteriile suplimentare și care să îndeplinească obiectivele strategiei UE pentru ocuparea forței de muncă și dezvoltare durabilă.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, dle comisar, dle Trichet, euro are zece ani și a trecut în mare parte de toate testele, chiar dacă actuala turbulență încă nu s-a terminat. Sunt sigur că, încă de acum, vom vedea primul pas important făcut către o soluție europeană, cu sau fără Fondul Monetar Internațional. Avem un destin comun, așa cum bine a spus dl Trichet. Dacă planul va eșua, alternativa ar fi, bineînțeles, o perspectivă sumbră.

BCE a fost un bastion de putere atunci când furtunile financiare au lovit. Merită să repetăm faptul că moneda euro a fost un succes în timpul crizei financiare și a reprezentat o ancoră în Europa, inclusiv pentru țările aflate în afara zonei euro.

Moneda euro a conferit stabilitate și a oferit condițiile necesare pentru crearea a milioane de locuri de muncă noi, iar acest lucru nu trebuie uitat în aceste momente, când toată lumea vorbește despre o criză. Problemele Greciei și cele ale altor țări din zona euro nu pot fi puse pe seama monedei euro. Creșterea neglijentă a cheltuielilor publice va genera probleme indiferent de moneda adoptată. Din contră, criza economică ar fi fost considerabil mai grea dacă nu ar fi existat cooperarea pe care o implică moneda europeană. Ar fi trebuit să facem față speculațiilor și devalorizării competitive în cazul a mai mult de 20 de monede naționale.

Mulți dintre noi au trecut prin această experiență și eu însumi am lucrat într-un comitet financiar suedez care aplica o rată a dobânzii de 500 %. Criza din Grecia demonstrează în mod natural faptul că pactul semnat pentru menținerea deficitului bugetar la un nivel scăzut trebuie consolidat. Deficitul este încă extrem de mare. Este nevoie de o mai bună supraveghere și coordonare a politicii economice la nivelul UE, cu alte cuvinte, avem nevoie de o coordonare financiară care să fie demnă de acest nume.

Aș dori să închei spunând ceva despre speculații. Uneori, când țările sunt ținta speculațiilor, așa cum s-a întâmplat cu țara mea în anii 1990, acest lucru ne oferă de fapt o ocazie bună de a organiza măsurile pe care le luăm. Atunci când ne aflăm într-o situație dificilă, din cauza unor persoane precum George Soros, printre alții, am știut la ce să ne așteptăm și am luat măsurile necesare. Acesta este un aspect la care dumneavoastră, cei din țările care în prezent se confruntă cu probleme, va trebui să vă gândiți.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dle președinte, voi evita limbajul milităresc pe care l-a folosit antevorbitorul meu. Limbajul războiului nu se potrivește cu stilul băncilor. Eu reprezint probabil singurul grup politic din acest Parlament care și-a atras majoritatea membrilor din afara zonei euro. Doar doi membri provin din țări din zona euro. Prin urmare, punctul meu de vedere va fi diferit.

Discursul dlui Trichet poate fi rezumat prin numărul 36, pentru că acesta este numărul de deputați din Parlamentul European care i-au ascultat discursul. Asta înseamnă că suntem leneși? Nu – de fapt, înseamnă că deputații din Parlamentul European nu cred cu adevărat că Banca Centrală Europeană poate fi o soluție, un remediu pentru criză sau că poate fi un colac de salvare. Dl Rehn a spus că zona euro este prin natura ei un lucru de valoare, după care a vorbit despre criza din Grecia. Există o contradicție aici. Grecia trece în prezent printr-o criză pentru că a intrat prea devreme în acea oază de stabilitate. Ar trebui să evităm astfel de incompatibilități.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle președinte, sunt de acord cu colegii mei deputați care au spus că această criză nu s-a terminat. Situația economică din multe țări este în mod clar negativă. Rata șomajului este în creștere în majoritatea țărilor. Măsurile care se iau pentru a regla deficiturile nu fac decât să adâncească această criză.

Dle Trichet și dle Rehn – și vorbesc acum din punct de vedere instituțional – nu ați prevăzut apariția acestei crize? Semne existau. Când a izbucnit criza, v-ați ascuns în spatele ideii că fiecare trebuia să își rezolve singuri problemele. Acum, iată că repetați în mod plictisitor cuvintele „monitorizarea deficitelor” și „austeritate în cadrul Pactului de stabilitate”.

După părerea mea, problema din Uniunea Europeană și din Grecia nu ține de o situație financiară bună. Știți că, pentru a acoperi un împrumut, țări precum Grecia sunt o pradă bună pentru speculanți, însă, în același timp, dezvăluie lacunele instituționale și politice ale UEM.

Prin urmare, v-aș spune că este nevoie de o modificare a Pactului de stabilitate. Dacă vom insista pe aplicarea Pactului de stabilitate, în special în perioadă de recesiune, cu siguranță acest lucru va spori și va exacerba inegalitățile regionale și sociale, va crește nivelul șomajului și va distruge orice posibilitate de creștere.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dle președinte, situația în care se află Grecia și zona euro este regretabilă. Ajutorul financiar pentru Grecia ar trebui să vină în primul rând de la Fondul Monetar Internațional (FMI). Însuși FMI a spus că aceasta este o ocazie excelentă pentru a ajuta Grecia. Înființarea unui Fond Monetar European (FME) pare să fie motivată de considerente politice, în special de dorința de a ajuta Europa să iasă cu fața curată în cazul în care Grecia ar apela la FMI. Totuși, haideți să nu ne pripim înființând un nou organism care să servească drept remediu pentru nerespectarea regulilor existente. Necesitatea și avantajul înființării FME sunt suspecte. Penalitățile stipulate de Pactul de stabilitate și creștere trebuie puse în aplicare în mod mai activ, pentru a impune respectarea regulilor. Acum nu mai depinde decât de Consiliu să facă o mișcare.

Eurostat trebuie însărcinată cu inspectarea cu atenție a cifrelor bugetare ale statelor membre din zona euro și, astfel, cu monitorizarea respectării Pactului de stabilitate și creștere.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Dle președinte, doamnelor și domnilor, raportul are un defect grav: nu îi numește pe cei care sunt responsabili. Și totuși, nu vom reuși să punem capăt crizei economice din Europa până când cei care sunt responsabili nu vor fi identificați. Haideți să spunem în sfârșit lucrurilor pe nume: criza nu a fost provocată de oamenii care trăiesc din salarii, ci de acele bănci, companii multinaționale și societăți de asigurări care au secat societățile europene.

În acest moment, dacă o companie multinațională vrea să se stabilească în Ungaria, procedura este următoarea: primește teren gratuit de la un guvern municipal local, primește o reducere a impozitelor și contribuțiilor, angajează personal pentru salariul minim pe economie și nici măcar nu le permite angajaților să își înființeze un sindicat. Acestea sunt condițiile care au generat o criză pentru toți cei care își caută un loc de muncă în Europa. Solicităm ca multinaționalele, băncile și societățile de asigurare să își joace rolul și să contribuie la rezolvarea și încheierea crizei economice.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Dle președinte, criza cu care ne confruntăm este cea mai gravă din ultimele opt decenii și cea mai serioasă de la lansarea proiectului Comunității.

A început cu criza ipotecară subprime din America de Nord și, după colapsul fraților Lehman, se află acum în cea de-a treia etapă a sa, după ce a provocat o scădere cu 4 % a PIB-ului în Europa, în 2009, a lăsat șomeri peste 23 de milioane de persoane și a generat o deteriorare gravă a finanțelor publice, datoria fiind mai mare de 80 % din PIB.

Banca Centrală Europeană a jucat un rol decisiv în menținerea lichidităților în sistem, folosind mecanisme neconvenționale pentru a contracara restricțiile de credite și cooperând îndeaproape cu principalele autorități monetare.

Acum când se estimează o redresare moderată și când nu există nicio presiune a inflației, trebuie să continue să contribuie la restabilirea creditelor și să evite compromiterea redresării economice prin intermediul retragerii timpurii sau nediscriminatorii a măsurilor extraordinare.

Criza ne-a arătat că pilonii monetar și economic – care reprezintă baza politicii monetare – trebuie să fie consolidați. Trebuie să observăm cu atenție progresul prețurilor principalelor active financiare și ale datoriilor private, pentru a garanta stabilitatea prețurilor și economia în general.

Douăzeci de state membre înregistrează în prezent deficite excesive. Adevăratul înțeles al ideii de consolidare a finanțelor publice – o sarcină care nu poate fi evitată, care trebuie făcută în mod coordonat și inteligent – este refacerea cererii, promovarea investițiilor și favorizarea reformelor care vor permite revitalizarea economiei, care vor crește potențialul creșterii durabile și care vor crea locuri de muncă. O mai mare uniune economică poate face diferența.

Dezechilibrele existente la nivel mondial trebuie corectate. Uniunea Europeană este una dintre cele mai echilibrate regiuni. Aceasta ar putea fi amenințată dacă nu își întărește competitivitatea și dacă nu există o mai bună cooperare monetară internațională. Vom îmbunătăți capacitatea de a concura la nivel mondial dacă vom consolida cooperarea economică internă în domeniul competitivității și al balanței plăților, pentru a corecta dezechilibrele și diferențele existente în zona euro.

Eforturile și curajul Greciei merită o susținere clară și hotărâtă. Este o chestiune de interes comun, iar incertitudinea dăunează tuturor europenilor. Subsidiaritatea și solidaritatea sunt cele două fețe ale aceleiași monede: moneda europeană. Așa cum dl Trichet a spus în limbile engleză, franceză și germană, euro este mai mult decât o monedă: este destinul nostru comun.

Am repetat acest lucru în spaniolă, care este una dintre limbile Uniunii Europene folosite la nivel mondial. Voi încheia spunând același lucru în limba greacă, limba care exprimă cel mai bine vocația noastră universală: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Dle președinte, criza economică a avut un impact negativ asupra statelor membre din întreaga Uniune Europeană. Rata șomajului a crescut în mod dramatic în întreaga Uniune, iar tinerii sunt cel mai mult afectați de acest fenomen. Fondurile publice ale multor state membre au scăzut ca urmare a acestei crize. Pentru a rezolva această problemă, guvernul irlandez a luat măsuri decisive în anii 2008 și 2009.

– În lipsa unor verificări, deficitul Irlandei se îndrepta spre 14 % din PIB. Acțiunea guvernului a stabilizat deficitul la 11,6 % din PIB în 2010. Măsurile luate de guvern și-au câștigat recunoașterea pe piețele internaționale. De la ultima stabilire a bugetului, în luna decembrie a anului trecut, costurile împrumutului irlandez, aferente analizelor comparative, s-au stabilizat. De fapt, am înțeles că la întâlnirea Comisiei pentru afaceri economice și monetare din această săptămână, președintele Băncii Centrale a recunoscut și a lăudat acțiunile guvernului irlandez. În multe feluri, Irlanda se află în fața multor alți țări grație ajustării sale financiare. Țări precum Marea Britanie și SUA, ambele cu deficite care depășesc 10 %, vor trebui să facă ajustări semnificative pentru a reface durabilitatea finanțelor lor publice.

În concluzie, permiteți-mi să spun că Irlanda încă este un loc bun pentru afaceri, întrucât elementele de bază ale economiei irlandeze sunt în vigoare și vom menține procentul de 12,5 %...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Zbigniew Ziobro (ECR). – *(PL)* Dle președinte, criza care se extinde în zona euro arată pericolele cu care se pot confrunta proiectele economice care nu sunt susținute de calculele economice, ci se bazează pe presupuneri ideologice, în special atunci când integrarea include integrarea economică a diferitelor state membre, care au condiții economice diferite.

Trebuie să ne întrebăm dacă anumite state au făcut bine că au intrat în zona euro atât de devreme pe cât au făcut-o. Într-un anumit punct, proiectul euro a devenit mai degrabă un proiect politic decât unul economic, fiind menit să accelereze integrarea europeană. E posibil ca, în prezent, contribuabilii europeni din multe țări să plătească un preț foarte mare pentru această grabă. Ar fi bine dacă am putea trage niște concluzii din această lecție, pentru viitor. Moneda euro nu este un răspuns la problemele structurale ale economiilor individuale, la datoria excesivă sau la lipsa disciplinei financiare. Statele membre sunt responsabile pentru situația lor financiară, iar aceste probleme ar trebui rezolvate în țările unde au apărut.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – *(FR)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, am citit rapoartele cu oarecare surprindere, iar discursurile pe care le-am auzit în această dimineață nu fac decât să îmi întărească anumite convingeri.

Cu câteva excepții, încă este o chestiune legată de restricții bugetare, care includ inflația, și de Pactul de stabilitate și creștere, cu toate că 20 dintre cele 27 de țări nu mai îndeplinesc toate criteriile.

Este adevărat că multe solicită guvernarea economică. Cu toate acestea, ne dorim o Europă politică care să asigure controlul atât al opțiunilor sale economice, cât și al opțiunilor sociale și care să fie capabilă să intervină în ceea ce privește opțiunile monetare.

Criza din Grecia ne spune: Germania este cea care deține controlul și care își impune revendicările. În Statele Unite, banca centrală tocmai a intervenit direct în finanțarea bugetului de stat prin achiziționarea de titluri de stat. În Europa, Banca Centrală Europeană a venit urgent în ajutorul băncilor, însă în Grecia și, în general, în Portugalia, Italia, Grecia și Spania, aceiași oameni ca și până acum trebuie să plătească, adică angajații, funcționarii publici și pensionarii, deși țările lor au fost și ele victime ale speculațiilor financiare.

Nu avem nevoie de reforme minore, ci de o Europă diferită, de o Europă economică și socială care să aducă beneficii majorității, nu doar câtorva persoane.

Jaroslav Paška (EFD). – *(SK)* Raportul privind gestionarea anuală a zonei euro și a finanțelor publice în 2009 analizează în detaliu gestionarea efectuată în UE în timpul crizei economice și financiare mondiale.

Declinul rezultatelor economice în diverse țări ale UE a dus la o creștere dramatică a ratei șomajului și la o creștere a datoriilor țărilor europene. Impactul crizei asupra fiecărei țări în parte a variat și, prin urmare, măsurile prin care țările au abordat în mod individual criza au fost diferite de la una la alta. În ciuda eforturilor depuse de instituțiile UE pentru a adopta măsuri coordonate și colective, se pare că în anumite țări guvernele populiste, care nu au dovedit un simț al responsabilității în ceea ce privește gestionarea finanțelor publice, atrăgeau dezastrul.

Din acest motiv, Uniunea Europeană, ca întreg, a întâmpinat dificultăți mai mari în ameliorarea impactului crizei, comparativ cu alte centre economice importante, precum Statele Unite, China, Japonia și India. A devenit evident faptul că mediul economic european ca întreg poate fi caracterizat prin diversitate și regularizare extensivă însă, comparativ cu economiile concurente, este unul foarte greoi. Așadar, în perioada următoare va trebui nu doar să depunem eforturi pentru a consolida finanțele publice ale zonei euro, ci și

să ne străduim să restructurăm și să simplificăm mult regulile referitoare la mediul intern. Nu ar trebui să uităm că sectorul productiv este singurul care generează resursele pe baza cărora trăiește întreaga societate.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, în timpul activităților din 2008, Banca Centrală Europeană s-a confruntat cu provocări fără precedent, întrucât în septembrie 2008 criza economică mondială a găsit calea spre Europa. Criza financiară s-a transformat într-o criză a economiei reale, întrucât piețele de capital au înghețat din cauza suspiciunilor, iar instituțiile de credit nu au mai vrut să extindă creditele acordate reciproc sau afaceriștilor. BCE a reacționat rapid și, după părerea mea, corect la aceste evenimente financiare, însă atunci când evaluăm măsurile de reducere a crizei nu putem trece cu vederea un aspect regretabil, și anume discriminarea față de țările din afara zonei euro.

Sunt convinsă că BCE a acționat în contradicție cu spiritul Uniunii Europene atunci când, în plină criză, în octombrie 2008, nu a stabilit condiții egale pentru acordarea facilităților de lichiditate. BCE a aranjat schimburi monetare cu banca națională suedeză și cu cea daneză pentru a asigura lichidități corespunzătoare de euro pentru sistemele bancare ale acestor două țări. În schimb, în cazul băncii centrale a Ungariei și al băncii centrale a Poloniei, instituția a fost de acord să facă acest lucru numai în schimbul unor garanții suplimentare.

Din păcate, aceste acțiuni ale BCE au contribuit la crearea unei nesiguranțe din ce în ce mai mari pe piețe, fapt care a agravat situația acestor țări. Acum, în plin proces de elaborare a unui nou sistem financiar, trebuie să luăm măsuri pentru a ne asigura că astfel de inegalități vor fi eliminate pe viitor. Prin urmare, nu putem introduce regulamente care defavorizează unele regiuni ale Uniunii, în beneficiul altora. Aș merge și mai departe cu această idee, vorbind despre înființarea Comitetului european pentru riscuri sistemice, la care lucrăm cu toții în prezent. BCE va avea un rol important în acest domeniu. Președinția acestui comitet va fi asigurată de președintele BCE, iar noi va trebui să ne asigurăm că țările din zona euro – dar și cele din afara ei, ca de exemplu statele din centrul și estul Europei – vor primi drepturi egale de vot în cadrul noii organizații.

Dacă nu reacționăm față de discriminarea cu care ne-am confruntat deja în timpul crizei, există pericolul ca inegalitatea să devină o practică obișnuită a noilor organisme de monitorizare financiară, iar acest lucru trebuie evitat cu orice preț. Nu trebuie să permitem ca idealul reunificării să fie eliminat prin înlocuirea fostei dezbateri politice cu divizarea economică.

George Sabin Cutaș (S&D). - Nu este surprinzător faptul că nucleul raportului anual al Băncii Centrale Europene este reprezentat de măsuri excepționale, pe care aceasta a fost nevoită să le adopte în condiții de criză.

În acest context, consider adecvată mărirea constantă a furnizării de lichidități de către Banca Centrală Europeană către băncile din zona euro, dar nu trebuie să uităm faptul că statele membre din afara zonei euro au fost și ele la rândul lor grav afectate de criză și că este nevoie de o intervenție din partea Băncii Centrale prin măsuri de îmbunătățire a lichidităților și în această zonă.

De asemenea, creșterea deficitelor bugetare, a datoriilor publice, a ratei șomajului în rândul tinerilor de până în 25 de ani se înregistrează în majoritatea țărilor membre ale Uniunii Europene. Pactul de stabilitate și creștere trece printr-o criză identitară, își pierde din credibilitate, iar aplicarea efectivă a principiilor sale devine imposibilă.

Consider că este nevoie de mai puțină automaticitate și uniformitate a pactului, de o abordare care să țină cont de circumstanțele fiecărui stat membru, în care accentul să fie pus mult mai mult pe sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice și mai puțin pe deficitul public.

Principalul scop al pactului a fost unul preventiv; s-a dorit o supraveghere multilaterală a evoluției bugetare printr-un sistem de alertă precoce. De aceea, în spiritul raportului colegului meu Scicluna, apreciez absolut necesară crearea unui Comitet european pentru riscurile sistemice, care să îndeplinească obiectivul de alertă rapidă contra riscurilor sistemice sau dezechilibrelor care amenință piețele financiare.

Această criză financiară, precum și recenta sa acutizare în genere, trebuie să determine o clarificare rapidă a mecanismelor de susținere reciprocă la nivelul Uniunii, dar și o întărire a instrumentelor de coordonare dintre statele membre în sprijinul unei guvernante economice comune. Una din lecțiile majore ale crizei este nevoia de responsabilitate fiscală sporită și, implicit, de modalități de supervizare economice pentru menținerea echilibrului bugetar

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Vă mulțumesc, dle președinte și domnilor comisari, în luna decembrie a anului trecut, la Strasbourg, dl Almunia, care pe atunci era comisar pentru afaceri economice și monetare, a spus că, cu excepția unor evenimente semnificative, Estonia va fi invitată să adere la zona euro, începând cu 2011.

Ei bine, s-au petrecut anumite evenimente semnificative nu doar pentru Estonia, ci și pentru zona euro. Practic Estonia este singurul stat membru al UE care în prezent respectă criteriile impuse de Tratatul de la Maastricht. Ce semn va fi transmis dacă Estonia nu este acceptată în zona euro, în conformitate cu aceste reguli? După părerea mea, acest lucru ar semnala lumii financiare faptul că situația din zona euro este atât de gravă încât aceasta nu poate accepta o țară mică, dar responsabilă din punct de vedere fiscal. Cu alte cuvinte, se va afișa o pancartă deasupra ușii de la clubul euro, pe care va sta scris: „Clubul este închis pentru renovare”. Totuși, ce fel de semn va fi acesta pentru noile state membre, așa cum este și țara mea, Letonia, care se află sub incidența unui program al FMI, care menține un curs de schimb fix al monedei euro și care, pentru a introduce moneda euro, își devalorizează economia, raportând o scădere a PIB-ului cu un procent format din două cifre și înregistrând o rată a șomajului extrem de ridicată? Semnalul ar fi să ne întrebăm de ce ar trebui să depunem toate eforturile pentru a plăti datoria privată cu o rată de schimb mare pentru moneda noastră națională, dacă această datorie a fost emisă ca împrumuturi în euro acordate de băncile din UE contra, să zicem, unor proprietăți imobiliare? Vă mulțumesc.

David Casa (PPE). – Dle președinte, 2008 a fost un an extrem de important atât pentru economia europeană, cât și pentru cea mondială. A fost un an caracterizat printr-un grad foarte mare de incertitudine în ceea ce privește gravitatea crizei, care a părut că se tot adâncește.

De asemenea, o foarte mare incertitudine a existat și în ceea ce privește perioada de timp de care vor avea nevoie economiile europene să își revină, dar și în privința instrumentelor pe care ar trebui să le folosim pentru a stimula această redresare.

Nu a fost un an ușor pentru BCE, care a avut de înfruntat numeroase provocări. În 2008, BCE s-a angajat, împreună cu alte bănci centrale importante, să creeze o abordare coordonată, pentru a furniza sistemului bancar multe lichidități pe termen scurt, iar această abordare a BCE s-a dovedit a fi încununată de succes.

În acest sens, trebuie să susțin concluzia la care a ajuns colegul meu în ceea ce privește performanțele BCE. Sunt de acord că 2008 a fost un an instrumental și că responsabilii au fost la înălțime. De asemenea, împărtășesc unele dintre îngrijorările raportorului în ceea ce privește netransmiterea de la bănci spre consumatori a informațiilor referitoare la reducerile de rate ale dobânzii și consider că acesta este un aspect care ar trebui analizat în continuare, așa că vă rog să luați aminte, dle Trichet.

Una peste alta, consider că acesta este un raport extrem de echilibrat, o lucrare excelentă realizată de colegul meu maltez, dl Edward Scicluna.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Dle președinte, din păcate, din cauza altei obligații, președintele Juncker nu a putut fi alături de noi, ca de obicei. Fără îndoială, regret acest lucru.

Avem în fața noastră două rapoarte foarte bune, care ne permit să aprofundăm discuția noastră într-un moment critic pentru zona euro.

Raportul dlui Scicluna ne permite să punem bazele pentru mai multe elemente ale dezbaterii, în special pentru cele privind condițiile de numire a successorului dumneavoastră, dle Trichet. Din punctul de vedere al democrației, dialogul monetar este un element important, dar este important și în ceea ce privește chiar funcționarea și conducerea Băncii Centrale Europene.

Raportul elaborat de prietenul nostru, dl Giegold, ridică probleme legate de dumneavoastră, dle Rehn, lucruri care sunt responsabilitatea dumneavoastră, nu a Băncii Centrale Europene.

Riscul cu care ne confruntăm în ceea ce privește funcționarea zonei euro este distrugerea modelului nostru social. Atunci când predecesorul dumneavoastră, dl Almunia, a făcut o evaluare a zonei euro pe perioada celor 10 ani de funcționare, unul dintre factori a fost extrem de evident: diferențele din ce în ce mai mari dintre statele membre ale zonei euro. Iată în ce punct ne aflăm și iată aspectul pe care chiar autorii tratatului și autorii Pactului de stabilitate și creștere l-au subestimat. Acesta este aspectul pe care trebuie să îl luăm în considerare.

Trebuie să ținem seama de el din două motive. În primul rând, pentru a înțelege că, deși durabilitatea finanțelor publice este un element cheie, aceasta nu este suficientă. Puse în fața competențelor naționale, statele membre nu își doresc sancțiuni și, prin urmare, coordonarea lor, cooperarea lor nu este una bună. Acesta este spiritul pe care trebuie să îl descoperim. Acesta este panaceul magic de care avem nevoie.

Al doilea pilon care nu poate fi trecut cu vederea și de care nu ne putem lipsi este armonizarea fiscală. După cum știți, regret faptul că, din acest punct de vedere, Strategia 2020 nici măcar nu menționează munca depusă

în prezent pentru armonizarea bazei de impozitare pentru impozitarea corporatistă, demers pe care trebuie să îl continuăm cu hotărâre.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Dle președinte, ca urmare a crizei financiare, situația datoriei publice s-a înrăutățit rapid, chiar dacă multe țări încep să închidă robinetele redresării. Confruntându-ne cu o criză economică acută, avem nevoie să ne concentrăm foarte îndeaproape asupra dezechilibrului grav, pe termen lung, prezentat de finanțele publice.

Am avut Pactul de stabilitate și creștere, însă problema este generată de faptul că statele membre nu au respectat acest pact, așa că acum trebuie să facem față unor deficite grave ale finanțelor publice. S-a acordat atenție informațiilor statistice incorecte în cazul Greciei, însă centrul problemei îl reprezintă politica economică gestionată necorespunzător.

Noi, politicienii, ne confruntăm cu decizii foarte dificile, în condițiile unei creșteri lente, ale unei populații care îmbătrânește și ale unei redresări lente a ocupării forței de muncă. Există doar câteva remedii pentru finanțele publice: creșterea veniturilor obținute din impozitare, impulsivitatea creșterii economice sau reducerea cheltuielilor.

În căutarea acestor remedii, indicatorii cheie sunt durabilitatea finanțelor publice și deficitul. Deficitul de durabilitate este o reflectare a nivelului cu care ar trebui crescută impozitarea sau scăzută rata cheltuielilor pentru ca finanțele publice să ajungă pe o bază durabilă pe termen lung. Pentru a obține un echilibru, trebuie să continuăm să recunoaștem faptul că datoria va crește cu diferența dintre ratele dobânzii și creșterea produsului intern brut, dar și faptul că îmbătrânirea populației va face ca toate costurile aferente pensiilor și îngrijirii să crească substanțial în anii viitori. Pentru a impulsiona veniturile înregistrate de finanțele publice, este absolut esențială creșterea și ocuparea forței de muncă, mărirea productivității serviciilor publice și aplicarea unor măsuri structurale care pot garanta durabilitatea schemelor de pensii, de exemplu.

Pe termen lung, o creștere a ratei natalității și a nivelului de îngrijire preventivă va fi semnificativă pentru echilibrul finanțelor publice. În mijlocul crizei economice, am solicitat o mai bună coordonare a finanțelor publice și aș dori să întreb cum intenționează comisarul Rehn să obțină acest lucru. Totuși, cred că această criză economică nu poate fi folosită ca o ieșire pe ușa din dos, pentru ca economiile statelor membre să poată fi controlate. Trebuie doar să respectăm o disciplină bugetară riguroasă în ceea ce privește finanțele publice.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Dle președinte, aș dori să subliniez trei aspecte importante din raportul pe care îl discutăm.

În primul rând, nu ar trebui să dedicăm dezbateră privind finanțele publice doar unor chestiuni legate de austeritate. Trebuie să ne concentrăm, de asemenea, și pe lucrurile pe care le putem face pentru a iniția creșterea și pentru a combate șomajul. În multe țări este nevoie de reduceri ale cheltuielilor publice. Cu toate acestea, în același timp, este important și ca veniturile să crească printr-o creștere pozitivă, prin aducerea mai multor persoane în câmpul muncii și prin plata impozitelor.

În al doilea rând, apreciez faptul că dl Scicluna a integrat în raportul său problema transparenței sporite în sectorul financiar. Încă mai sunt multe de făcut în această privință. Transparența nu este doar o modalitate excelentă de a contracara comportamentul dăunător de asumare a unor riscuri pe piața financiară. O transparență sporită este, de asemenea, necesară pentru ca monitorizarea să fie eficientă și pentru ca instituțiile financiare publice să câștige încrederea publicului, lucru care este extrem de important.

BCE ar trebui să constituie un exemplu în acest domeniu și să ia măsuri imediate pentru a-și face munca mai transparentă. Un prim pas în direcția corectă ar fi să înceapă să facă publice procesele verbale ale adunărilor consiliului BCE. Deschiderea ar trebui să fie și ea un principiu cheie în înființarea Comitetului european pentru riscuri sistemice (CERS). Pentru ca recomandările Comitetului pentru riscuri sistemice să aibă impact, principiul călăuzitor ar trebui să fie acela ca recomandările să fie făcute publice.

În al treilea rând, sunt încântat de faptul că, în raportul său, dl Giegold subliniază importanța ideii de a avea o perspectivă clară asupra mediului și climatului, chiar și pe timp de criză. Nu trebuie să lăsăm criza financiară să încetinească trecerea la o economie verde. În schimb, ar trebui să promovăm redresarea economică prin investiția în surse regenerabile de energie, în sisteme de transport care respectă mediul și în dezvoltarea tehnologiilor verzi. Doar făcând aceste tipuri de investiție vom putea realiza o creștere durabilă pe termen lung.

Frank Engel (PPE). – (FR) Dle președinte, 2009 a fost, fără îndoială, cel mai dificil an pentru moneda euro de la introducerea ei, însă, în același timp, a fost și cel mai util. Fără euro, Uniunea Europeană s-ar fi afundat

într-un război al devalorizărilor competitive, în contextul crizei. În 2009, instabilitatea monetară ar fi putut slăbi rezistența politică a Uniunii Europene.

Grație monedei euro, am fost scutiți de problema unui dezechilibru continuu al cursurilor de schimb și al politicilor monetare. Dar cât va mai dura această situație? Astăzi sperăm la o guvernare mai bună a monedei europene – o guvernare mai restrictivă, mai vizibilă și mai entuziastă.

Adevărul este că încercările pe care le-au făcut țările pentru a recăpăta controlul asupra regulilor de bază ale monedei euro nu contribuie deloc la apariția unei guvernări economice și monetare europene adecvate. Numai solidaritatea poate înfrâna activitățile speculative cărora le-a căzut victimă Grecia și care ar putea lovi oricând alte țări din zona euro.

Solidaritatea merge mână în mână cu rezistența în contextul sensibil al piețelor suverane de datorii. Echivocul politic din ultimele săptămâni nu a dăunat numai Greciei. A clătinat serios și încrederea în moneda euro. Faptul că țările aflate în pericol nu sunt ajutate subminează stabilitatea monetară a întregii zone euro.

Dincolo de situațiile de urgență, haideți să îi oferim monedei euro instrumentele de care are nevoie. Avem nevoie de o piață europeană coordonată a obligațiunilor, pentru a evita blocajele provocate de faptul că prea multe datorii suverane ale prea multor țări devin scadente în același timp. Avem nevoie de reprezentare în afara zonei euro la toate nivelurile, în toate instituțiile, inclusiv în instituțiile financiare internaționale. De ce președintele Eurogrupului nu face parte din G20?

Haideți să acceptăm faptul că noii membri vor să adere la zona euro cât mai repede posibil. Trebuie să îi primim cu entuziasm, nu cu meschinării. A pune la cale planuri de a exclude membri din zona euro echivalează cu a abandona ambiția de a avea o Europă puternică în lume. Extinderea zonei euro trebuie să meargă mână în mână cu punerea în aplicare a instrumentelor de care este nevoie pentru o veritabilă uniune economică: coordonarea politicilor bugetare și armonizarea politicilor economice și fiscale. Acesta este prețul care trebuie plătit pentru continuarea succesului monedei euro.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dle președinte, o criză este ca o boală care de obicei nu se termină numai cu recuperarea, dar care întărește și creează mecanisme de rezistență. Poate duce și la ceea ce se poate numi complicații și chiar la anumite tipuri de disfuncții permanente ale organismului. Haideți să ne gândim la felul în care a apărut această boală, pe care noi o numim criză.

De cele mai multe ori, o boală este rezultatul diverselor feluri în care ne neglijăm corpul sau are o origine externă. Cauza crizei a reprezentat-o o activitate contrară principiilor pieței – speculația. Piața în sine nu poate reacționa, contracara sau limita acești factori dacă nu există o supraveghere potrivită și o monitorizare corectă a progresului proceselor, în special în situații care nu sunt tipice pentru piață. Până acum, piețele financiare erau monitorizate și supravegheate în principal prin intermediul instituțiilor naționale și de stat. Globalizarea a dus la înființarea instituțiilor financiare mondiale și a unei piețe financiare mondiale. Cu toate acestea, nu au fost înființate instituții adecvate mondiale, regionale și, în cazul nostru, europene pentru supravegherea și monitorizarea acestor piețe.

Piața nu se ghidează după valori, ci, mai presus de orice, după nevoia de a obține profit cu orice preț. Criza nu a început în 2008, prin colapsul de pe piețele financiare, ci în 2007, prin criza de pe piețele de alimente, precum și prin subminarea pieței energetice, care este controlată de instrumente politice. Situația din Uniunea Europeană rezultă din faptul că nu s-au respectat principiile Pactului de stabilitate și creștere, principii stabilite și acceptate de toată lumea.

Este păcat că avertismentele venite din partea Comisiei au fost prea blânde. Unora dintre statele membre li s-au permis mai multe pentru că, în definitiv, nu aveau de gând să asculte morala făcută de vreo comisie. Unele state membre s-au comportat ca niște copii, tăinuind faptele rele comise. Acest gen de comportament nu poate sta la baza Comunității sau a integrării noastre. Este important să recunoaștem greșelile care au fost făcute, să ne informăm cetățenii, să ne cerem scuze de la ei și să le solicităm înțelegerea și cooperarea pe măsură ce ieșim din criză.

Trebuie să acționăm pentru ca prețul aferent crizei să nu trebuiască să fie plătit de cei mai slabi și mai săraci. Solidaritatea Uniunii Europene ne obligă, de asemenea, să susținem țările care au fost cel mai grav lovite de criză. Redresarea nu va veni din afară dacă instituția sau statul nu va lupta.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dle Trichet, aș dori să vă mulțumesc foarte mult, nu numai pentru ceea ce ați realizat în ultimii ani, ci și pentru atitudinea dumneavoastră din

ultimele săptămâni. Ați dat dovadă de competență, independență și consecvență. Împreună cu echipa dumneavoastră sunteți o oază de calm în vremuri tulburi.

Dle Rehn, ați făcut niște afirmații foarte încurajatoare în ultimele câteva zile. Ar trebui să facem tot ce ne stă în putere pentru a continua să mergem pe drumul pe care l-ați deschis.

Moneda euro este o forță stabilizatoare, chiar și pe timp de criză. Trebuie să punem capăt mitului potrivit căruia moneda euro și Pactul de stabilitate și creștere reprezintă cauza problemelor cu care s-au confruntat Grecia și alte țări. Săptămâna trecută, premierul elen a spus foarte clar în acest plen că nu moneda euro este problema. Dimpotrivă, aceasta este o parte a soluției. Fără euro nu pot exista reforme. Fără euro nu pot fi impuse restricțiile adecvate asupra obiectivelor pe care ni le stabilim. Nu trebuie să slăbim moneda euro, dacă țările afectate simt că euro le protejează în loc să le slăbească.

Aș dori să adaug, de asemenea, faptul că Grecia nu cerșește bani, așa cum se vehiculează deseori în presă. Ar fi bine dacă mulți dintre membrii Consiliului ar înceta să se concentreze asupra părerii populare existente pe frontul politic intern atunci când se vorbește despre acest subiect și în schimb ar colabora cu noi pentru a găsi soluții europene comune. Greciei nu îi pot fi acordate subvenții, însă solicită ajutor pentru a-și pune în aplicare reformele și planul de economii. Președintele Băncii Centrale Europene, dl Trichet, a precizat foarte clar în cadrul unui plan care se va desfășura în trei etape ce anume este posibil și când pot fi luate măsurile. Nimeni nu a spus că nu se poate face nimic.

Avem o uniune monetară, dar nu avem o uniune economică. Pentru a realiza o uniune economică avem nevoie mai degrabă de voința politică a statelor membre, nu de sfaturi. Uniunea economică include coordonarea politicii bugetare, armonizarea impozitelor și coordonarea politicii educației, a politicii economice și a politicii sociale. Acestea sunt lucrurile pe care le solicităm statelor membre și ne așteptăm ca acestea să dovedească angajament în acest sens. Trebuie să continuăm pe acest drum în interesul monedei euro.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Dle președinte, anul trecut a fost extrem de agitat pentru zona euro. A început cu intrarea Slovaciei în Eurogrup și s-a terminat cu uriașele probleme economice și financiare din Grecia. Pe parcursul acestei perioade, lumea s-a confruntat cu cea mai mare criză economică din ultimii ani.

În prezent se poartă discuții despre felul în care putem face față noilor provocări, despre direcția pe care ar trebui să o ia economia mondială și se vorbește despre cum ar trebui să fie politica Uniunii Europene. Rezoluția la care ne gândim în prezent face parte din această dezbatere. Aș dori să vă atrag atenția asupra unui aspect al acesteia.

Doamnelor și domnilor, criza economică, problemele din Grecia, dar și actuala dezbatere privind ajutorul pentru Grecia arată faptul că încă există o divizare între noua și vechea Europă. Vinerea trecută, președintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso, a menționat ideea de a crea un mecanism de ajutorare pentru țările din zona euro care se confruntă cu probleme financiare. Potrivit șefului Comisiei, principiile și condițiile care ar urma să guverneze utilizarea acestui instrument ar trebui stabilite numai de către membrii din zona euro.

Aș dori să profit de ocazia oferită de această dezbatere pentru a susține ferm poziția comisarului pentru programare financiară și buget, dl Lewadowski, și a profesorului Jan Rostowski, ministrul polonez al finanțelor. Aș dori să mă alătur apelului făcut de dumnealor, dar și părerii multora dintre colegii mei deputați, că statele membre, inclusiv cele care se află în afara zonei euro, ar trebui deja să participe activ la măsurile de consolidare a zonei euro și să creeze instrumente de ajutor pentru membrii acesteia. Polonia, care este una dintre țările din afara zonei euro, va adopta în curând moneda unică și aș dori ca astăzi să fim responsabili pentru viitoarea formă a Eurogrupului. Prin urmare, haideți să nu excludem noile state membre din această dezbatere importantă. Am avut sloganul „Europa cu două viteze”. Haideți să nu împărțim acum Europa într-o Europă din interiorul zonei euro și una din afara zonei euro, pentru că suntem cu toții o singură Uniune.

În fine, aș dori să îmi exprim susținerea deplină în ceea ce privește toate părțile rezoluției care solicită Băncii Centrale Europene, Comisiei Europene și membrilor Eurogrupului să susțină procesul de extindere a zonei euro – extindere bazată pe actualele criterii. Aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc președintelui Băncii Centrale Europene, dl Trichet, pentru munca sa de calitate, în special din acest an, un an atât de greu pentru Europa.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Le sunt recunoscător comisarului, președintelui BCE și raportorului pentru că au abordat în mod deschis și extrem de profesionist această problemă care ne privește foarte mult.

Într-adevăr, este îngrijorător faptul că, în ciuda tuturor eforturilor noastre, rata șomajului și nivelul îndatorării statelor continuă să crească în aproape toate statele membre ale Uniunii Europene. Țara mea, Slovacia, nu face excepție de la regulă. Rata șomajului a depășit 13 %. Slovacia a fost ultimul stat care s-a alăturat zonei euro la 1 ianuarie 2009, iar acest fapt a avut repercusiuni pozitive asupra economiei, dar și asupra domeniilor politic și social. Marea majoritate a populației încă are o părere bună despre euro. Prin urmare, considerăm că este important să menținem puterea și prestigiul monedei euro. Parlamentul trebuie să ajute Comisia și BCE în eforturile depuse pentru a evita eșecul acestui demers. Primul lucru pe care trebuie să îl facem este să aducem integrarea economiei europene la un nivel mai înalt și durabil. Aceasta este totuși o problemă strategică, iar ajutorul ferm al Consiliului este indispensabil în acest sens.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Ieșirea din această criză economică și financiară complicată nu a fost atât de eficientă pe cât am sperat. Atunci când a început criza, programele statelor membre de susținere a băncilor nu au fost coordonate prin condiții comune stabilite la nivel european, iar pentru a-și acoperi pierderile, unele bănci au folosit fonduri suplimentare alocate de Banca Centrală Europeană. Susținerea activității economice și în special a întreprinderilor mici și mijlocii nu a fost nici ea coordonată. Efectul acestor acțiuni este clar: în momentul în care nu au mai primit împrumuturi de la bănci la timp, întreprinderile mici și mijlocii au dat faliment în masă. Țărilor din zona euro le-a fost mai ușor să depășească dificultățile, întrucât Banca Centrală Europeană a asigurat furnizarea de lichidități către aceste țări. Dacă într-adevăr credem în solidaritatea europeană, dacă operăm pe o singură piață deschisă în aceleași condiții de competitivitate și dacă principalul obiectiv este să ieșim cât mai repede din această situație complexă, cred că Banca Centrală Europeană ar fi trebuit să asigure și trebuie să asigure furnizarea de lichidități către statele membre din afara zonei euro care au fost în mod special lovite grav de criză.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, raportorul, dl Scicluna, a spus că BCE a încercat să extindă lichiditatea, însă băncile nu au transmis această lichiditate mai departe clienților lor. Acest fapt este adevărat atât în interiorul zonei euro, cât și în afara ei.

Partidul meu este mulțumit că Marea Britanie rămâne în afara zonei euro. Moneda unui stat trebuie să reflecte condițiile și nevoile propriei sale economii, nu nevoile medii a 27 de economii diferite. Totuși, păstrarea propriei noastre monede este doar o parte a răspunsului. Problema centrală este faptul că stabilirea și distribuția creditelor se află în mâinile societăților private – băncile comerciale –, iar acest lucru se întâmplă atât în interiorul zonei euro, cât și în afara ei.

Funcția de stabilire a creditelor – de fapt, crearea de bani – trebuie luată din mâinile societăților private. Puterea suplimentară de cheltuire, atunci când este nevoie de ea – fie pentru a distribui creșterea existentă sau iminentă, fie pentru a finanța proiecte importante de infrastructură – trebuie creată de guvern și folosită în circulație, nu creată de bănci și împrumutată circulației.

Petru Constantin Luhan (PPE). - În timpul crizei s-a putut observa că fluctuațiile provocate de rata dobânzii și cursul de schimb s-au lovit de o monedă unică, care a acționat ca un adevărat scut pentru zona euro.

Moneda unică nu a fost un răspuns pentru toate dezechilibrele interne și externe apărute, dar avantajele oferite de accesul instituțiilor financiare naționale la lichiditățile Băncii Centrale Europene și înlăturarea riscului unor fluctuații ale cursului de schimb au sporit interesul pentru aceasta din partea statelor membre care nu fac parte din zona euro.

Efortul depus de aceste state, prin îmbunătățirea propriilor economii și politici fiscale pentru adoptarea monedei unice, trebuie apreciat și solicit Comisiei și Băncii Centrale Europene să încurajeze mai mult extinderea zonei euro într-un timp cât se poate de scurt, pentru a fi mai feriți de efectele crizei economice și financiare

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dle președinte, dle Trichet, aș dori să vă mulțumesc foarte mult pentru acea parte a raportului care avertizează asupra riscului reprezentat de reducerile excesive ale salariilor cu scopul de a scădea deficitul, pentru că veniturile mici au drept rezultat scăderea creșterii economice. Doresc să vă mulțumesc pentru acest alineat, pentru că sunt de părere că o astfel de măsură nu doar încetinește creșterea economică și scade competitivitatea Europei, ci și limitează șansele cetățenilor europeni de a juca un rol complet în societate.

Este esențial să ne stabilim bugetele potrivit orientărilor, dar este la fel de important ca statele membre să aibă suficient loc pentru a acționa într-un anumit context economic și social. Dacă avem o Europă unde nu se mai investește deloc în educație, sănătate și cercetare, vom avea în același timp o Europă instabilă, care nu poate concura cu restul lumii. Grupurile care nu sunt responsabile pentru criză nu trebuie obligate acum să

suporte costurile. Dacă nu investim în oameni, nu vom avea un viitor în Europa. Iată de ce solicit ca pe viitor să se pună accent pe aspectul social.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, actuala criză economică și financiară, care este totodată și o criză structurală, ne obligă să impunem controale pe termen lung și să introducem bugete prudente. Globalizarea obligă zona euro să joace un rol important în ceea ce privește politica financiară. Totuși, acest lucru nu trebuie să se întâmple pe cheltuiala cetățenilor obișnuiți și aș dori să le reamintesc tuturor faptul că este nevoie de prudență și responsabilitate.

Jean-Claude Trichet, Președinte al Băncii Centrale Europene. – (FR) Dle președinte, trebuie să spun că mă adresez Parlamentului de șase ani și jumătate, iar aceasta este prima dată când am observat atât de multe discursuri, analize, sugestii și propuneri.

Sunt foarte impresionat de bogăția discursurilor pe care tocmai le-am auzit și de diversitatea punctelor de vedere care au fost exprimate.

Dacă îmi permiteți, voi încerca să fac un rezumat al principalelor lucruri pe care le am de spus după ce am auzit aceste observații, care au fost toate interesante și relevante și cărora, fără îndoială, Banca Centrală Europeană le va acorda cea mai mare importanță.

Președinte al Băncii Centrale Europene. – În primul rând, aș spune că am auzit multe lucruri spuse despre provocările cu care s-a confruntat BCE și am auzit multe laude aduse BCE pentru faptul că a putut reacționa în timp real în situații foarte dificile. Dați-mi voie să vă spun că eu cred că, împreună cu toți colegii mei, am făcut tot ceea ce ne-a stat în putință în situații excepționale: cele mai dificile de la cel de-al Doilea Război Mondial încoace și care ar fi putut deveni cele mai dificile de la Primul Război încoace, dacă nu am fi acționat cu promptitudine.

Toată lumea s-a confruntat cu aceste provocări; mulți dintre dumneavoastră au afirmat că provocările au existat și pentru alte bănci centrale din Europa și din restul lumii. Prin urmare, toți a trebuit să ne confruntăm cu responsabilități enorme și sunt complet de acord cu cei care au afirmat că nu putem spune că perioada grea s-a terminat. Nu am trecut de ea. Nu am revenit la activitatea noastră normală. Trebuie să rămânem foarte vigilenți.

Am recepționat și mesajul privind creșterea și locurile de muncă, un mesaj foarte puternic venit din partea Parlamentului. Sunt total de acord cu el. Oferind stabilitate, fiind credibili în crearea unui climat de stabilitate pe termen mediu și lung, suntem convinși că reușim să contribuim la o creștere durabilă și la o creare durabilă de locuri de muncă. Însă dumneavoastră știți că mesajul nostru se referă la reformele structurale; reformele structurale menite să sporească potențialul de creștere al Europei și capacitatea Europei de a crea locuri de muncă sunt absolut esențiale.

Un mesaj clar care vine de la dumneavoastră și pe care noi, cei de la BCE, îl împărtășim – și nu vreau să răspund în locul dlui comisar – este acela că guvernarea Europei celor 27, guvernarea celor 16 membri ai zonei euro este esențială. Le solicităm țărilor să dea dovadă de cel mai înalt nivel de responsabilitate, fie că aceste țări fac parte din cele 27 sau cele 16, să își asume responsabilitatea și să își supravegheze omologii. Avem foarte mare nevoie de aplicarea totală și completă a Pactului de stabilitate și creștere. Monitorizarea politicilor fiscale se află în centrul activității UEM, și trebuie să includ și monitorizarea reformelor structurale și a punerii în aplicare a reformelor structurale, dar și monitorizarea evoluției competitivității costurilor diverselor economii, în special cele ale membrilor zonei euro. Acesta este un aspect important.

Nu doresc să dezvolt subiectul Greciei și diversele aspecte puse în joc. Am avut deja ocazia de a răspunde la multe întrebări, în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și în fața Parlamentului. Dați-mi voie să spun doar că Grecia are un model de urmat, iar acest model este cel al Irlandei. Irlanda s-a confruntat cu o problemă extrem de dificilă – acest lucru a fost menționat de unul dintre deputații prezenți – pe care a luat-o foarte în serios ex ante, cu foarte multă hotărâre, profesionalism și competență, lucru care a fost recunoscut de toată lumea. Doresc să subliniez acest aspect. Acestea fiind spuse, repet: opinia BCE cu privire la noile măsuri care au fost luate de guvernul elen este aceea că ele sunt convingătoare și, aș adăuga, curajoase.

Câteva cuvinte despre situația pe termen lung din interiorul zonei euro: în următorii 10 sau 20 de ani, vom stabili prețurile în conformitate cu definiția pe care am formulat-o în momentul în care a fost creată moneda euro. Puteți avea încredere în noi. Putem dovedi acest lucru. Nu este doar teorie. Sunt fapte; sunt cifre.

ECB. – (FR) Trebuie să mai subliniez un lucru: toți membrii zonei euro știu că rata medie a inflației din zona euro va fi sub 2 %, sau aproape de 2 %, pe termen lung și mediu. Din această afirmație trebuie să tragă concluzii

la nivel național. Aceste țări au un avantaj datorită faptului că aparțin zonei euro. Nu trebuie să se pună într-un context național, din punctul de vedere al inflației naționale, întrucât acest lucru ar fi departe de ceea ce garantăm noi, pentru că asta este ceea ce ni s-a cerut, pentru că suntem credincioși datoriei noastre și pentru că aceasta reprezintă o contribuție la prosperitatea și stabilitatea Europei.

Dle președinte, permiteți-mi să trag o concluzie – dacă pot, în câteva cuvinte – cu privire la transparență. Așa cum le-am spus deseori deputaților din Parlamentul European, suntem cei mai transparenți din lume atunci când vine vorba de publicarea imediată a studiilor noastre, a declarației introductive. Suntem cei mai transparenți din lume atunci când vine vorba de conferința de presă organizată imediat după Consiliul guvernatorilor.

Președinte al Băncii Centrale Europene. – Singurul aspect în cazul căruia această decizie nu este valabilă – și avem un motiv bun pentru asta – este faptul că nu facem publice numele celor care votează pentru un lucru sau altul, pentru că suntem de părere că mesajul nostru este acela că nu suntem o colecție de persoane individuale. Suntem un colegiu. Consiliul guvernatorilor este organul competent. Consiliul guvernatorilor este cel care contează.

Am spus deja că activitatea nu este una obișnuită și este absolut necesar să reformăm piețele financiare într-un mod foarte profund, pentru a fi siguri că nu generăm o altă criză ca cea cu care am fost nevoiți să ne confruntăm.

Un ultim lucru despre Polonia și Ungaria: unul dintre deputați a menționat Polonia și Ungaria și ne-a spus că BCE nu le-a tratat așa cum ar merita. Cred că respectiva deputată nu a fost bine informată; i-aș propune să meargă la băncile centrale naționale ale celor două țări și i se va arăta că BCE are o colaborare strânsă cu aceste două bănci centrale, în beneficiul tuturor.

Olli Rehn, *membre al Comisiei.* – Dle președinte, în primul rând aș dori să le mulțumesc deputaților pentru această dezbatere foarte serioasă și importantă. V-am ascultat părerile cu foarte mare atenție. Din acestea pot trage concluzia că există o susținere puternică și largă pentru a consolida eficace a guvernării economice din zona euro și din întreaga Uniune Europeană.

După părerea mea, dezbateră de astăzi a reprezentat un cadru important și valoros pentru Consiliul European de azi și de mâine. Salut, de asemenea, oportunitatea de a continua discuțiile cu privire la guvernarea economică foarte curând, în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, preferabil cât mai curând posibil după sărbătorile pascale. Aș dori să mă consult cu dumneavoastră și să avem curând propuneri concrete.

Există două direcții de acțiune esențiale pentru consolidarea guvernării economice. În primul rând, piatra de temelie a acesteia o va constitui o monitorizare fiscală și bugetară preventivă mai bună și cu adevărat credibilă, una care să fie mai puternică și mai riguroasă, care să includă și politicile bugetare pe termen mediu, dar și recomandări de utilizare și, dacă este nevoie, avertismente pentru statele membre.

Al doilea modul ar fi reprezentat de o monitorizare preventivă mai eficientă, mai sistematică și riguroasă a dezechilibrelor macroeconomice și a diferențelor de competitivitate dintre statele membre din zona euro și din Uniunea Europeană. Vor fi folosite și recomandări politice obligatorii în acest sens. Acestea sunt necesare pentru a împiedica crearea de noi dezechilibre. Este evident faptul că, fără îndoială, cele mai presante și urgente nevoi se înregistrează în țările care au deficite mari și o competitivitate slabă – nu doar în Grecia, dar, bineînțeles, începând cu Grecia.

La fel de evident este și faptul că acest lucru nu poate însemna – și nici nu va însemna – că performanțele de export ale țărilor care înregistrează surplusuri de cont curent ar putea fi slăbite de oricine. Cu alte cuvinte, obiectivul nu este să îi facem pe fotbalistii de la Bayern München să joace mai prost împotriva celor de la Olympic Lyon, ci să îmbunătățească atât competitivitatea exporturilor, acolo unde este nevoie, cât și cererea internă, acolo unde este nevoie și unde se poate, făcând deci ca și Bayern München și Olympic Lyon să joace mai bine ca echipe europene, elaborându-și strategii ofensive și defensive cu atât mai puternice.

Despre acest lucru este vorba în zona euro – și, în ultimă instanță, în Uniunea Europeană.

Edward Scicluna, *raportor.* – Dle președinte, întâi voi puncta câteva aspecte. Aș dori să profit de această ocazie pentru a mulțumi BCE pentru cooperare și pentru disponibilitatea de a răspunde diverselor solicitări ale mele. În al doilea rând, aș dori să le mulțumesc colegilor raportori alternativi pentru munca de echipă depusă pentru a conveni asupra amendamentelor aduse acestui raport, extinzând astfel acordul asupra lui.

Am văzut că recenta recesiune se dovedește a fi o provocare. Totuși, tensiunile din zona euro nu sunt noi și sunt binecunoscute. Știm că încă nu ne aflăm într-o zonă monetară optimă. Cu toate acestea, tocmai din acest motiv trebuie să fim inovatori. Trebuie să respectăm politici și principii economice raționale. Bineînțeles, acestea trebuie să fie aliniate la principiile europene de coeziune socială.

Unii observatori au afirmat că BCE nu poate ajuta Grecia pentru că acest lucru este interzis de clauza „fără salvare” prevăzută la articolul 103 din Tratatul UE. Totuși, una este să punem în aplicare o procedură de salvare și altceva, un lucru complet diferit, să furnizăm asistență financiară temporară.

Știm că avem la îndemână mai multe opțiuni. Unele pot fi executate pe termen scurt, iar altele pe termen mediu. Așa cum au menționat și colegii mei înainte și în calitate de europeni, avem o deosebită considerație pentru moneda euro și vrem să aibă succes. Putem ajuta euro să aibă succes, așa că haideți cu toții – Parlamentul, Comisia, Consiliul și Banca Centrală Europeană – să ne punem mintea la contribuție și să găsim calea cea bună pentru a progresa.

În fine, trebuie să refacem încrederea publică în instituțiile financiare prin intermediul unor măsuri care să includă o mai mare transparență, o mai bună gestionare a riscurilor și reglementări adecvate. Trebuie să ne asigurăm că nu se va mai întâmpla o criză de asemenea proporții.

Sven Giegold, raportor. – Dle președinte, în urma acestei dezbateri aș dori să punctez rapid trei aspecte.

În primul rând, ascultând părerile diferite existente în acest plen am observat că nu avem aceeași opinie cu privire la dezechilibre. Au existat diferențe destul de clare și cred că trebuie să fim atenți.

Dle Trichet și dle Rehn, aș dori să vă atrag în special atenția în acest sens și să vă rog să nu fiți orbi, pentru că problema centrală, așa cum în principiu suntem cu toții de acord, este faptul că orice costuri ar trebui să crească în conformitate cu ținta de inflație plus productivitatea. Unele țări au înregistrat creșteri de costuri prea mari și este un lucru bun că acționați.

Pe de altă parte, există mai multe țări care folosesc politica fiscală și aranjamentele salariale pentru a se asigura că se încadrează sub acest prag. Dacă nu acționați în privința acestora – și știu că unii dintre membrii Ecofin nu sunt de acord cu această abordare – atunci vom da foc bazei economice a zonei euro, ceea ce este foarte periculos. Vă îndemn să nu fiți orbi și la fel îi îndemn și pe colegii mei.

Uitați-vă la situația Greciei și la programul de stabilitate, care a fost lăudat. Aș dori să subliniez faptul că există o problemă majoră și mă refer la ceea ce am aflat în timpul vizitei pe care am făcut-o în Grecia săptămâna trecută.

Cei mai mulți dintre cetățenii greci sunt de părere că în ultimii 10 sau 20 de ani multe persoane s-au îmbogățit foarte mult în condiții care nu au fost corecte. Puteți lăuda eforturile Irlandei, dar nu le puteți compara cu situația din Grecia. Oamenii din Grecia sunt de părere că nu ar trebui să sufere din cauza unor probleme pe care nu le-au provocat.

Prin urmare, vă îndemn, dle Rehn, să exercitați presiune asupra guvernului elen pentru a aborda în mod serios problema averilor ilegale acumulate în trecut. Altfel, programul nu va fi acceptat și va eșua și din motive economice. Trebuie să ne asigurăm că programul este corect din punct de vedere social – pentru că încă nu este corect din punct de vedere social.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 25 martie 2010.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Există lecții care trebuie învățate din actuala criză a zonei euro. Criza economică este responsabilă și pentru dificultățile din zona euro, însă consider că există anumite slăbiciuni structurale ale UEM pe care trebuie să le abordăm pentru a evita crizele pe viitor. Pentru ca BCE să poată acționa în mod eficace în vederea susținerii ocupării forței de muncă și a creșterii, trebuie să îi punem la dispoziție instrumentele necesare. BCE nu beneficiază de aceleași instrumente ca și Fondurile europene de dezvoltare, motiv pentru care nu a putut avea o politică monetară activă care să susțină creșterea. BCE este limitată la principalul său obiectiv, acela de a asigura stabilitatea prețurilor, lucru care o împiedică să stimuleze creșterea în mod eficient. Consider, de asemenea, că avem nevoie de o mai bună coordonare a politicilor economice și fiscale, astfel încât să evităm situațiile nefericite ca cea din Grecia. O mai bună coordonare ar spori stabilitatea zonei euro. Pactul de stabilitate și creștere trebuie să fie respectat cu

rigurozitate, însă cred că ar trebui să fie revizuit. Componenta preventivă ar trebui să fie consolidată. Componenta represivă nu este eficientă, întrucât plata de taxe nu face decât să crească deficitele bugetare și să împiedice respectarea regulilor. Pe de altă parte, nu Consiliul ar trebui să stabilească sancțiunile, pentru că statele membre vor fi întotdeauna reticente să se pedepsească între ele.

Tunne Kelam (PPE), *în scris*. – Ar trebui să plecăm de la un fapt central – în timpul celei mai grave crize economice cu care s-a confruntat vreodată Europa, moneda euro a reprezentat un element de stabilitate și credibilitate. Dacă nu ar fi existat o zonă euro funcțională, învingerea crizei ar fi fost un proces mult mai lent și mai inegal. Acest lucru este valabil și pentru statele membre care nu au aderat încă la zona euro. Acum este extrem de important să ne dăm seama că moneda unică europeană este o valoare comună, față de care fiecare membru al zonei euro are o responsabilitate individuală. Există un consens general că această criză economică a fost rezultatul logic al unei crize răspândite a valorilor.

Se așteaptă ca țările care au aderat la zona euro să poarte o responsabilitate mai mare pentru echilibrarea cheltuielilor și a veniturilor. Nu are niciun rost ca cineva să își asume rolul de presupusă victimă a speculațiilor financiare sau a mafiei economice. Aproape toate economiile europene au păcătuit împotriva principiilor de politică fiscală corectă și echilibrată. Lecția trebuie învățată – avem nevoie de o monitorizare mai strictă și de o mai bună coordonare a politicilor fiscale, odată cu înființarea unui Fond Monetar European. Dar, înainte de orice, fiecare dintre membrii zonei euro trebuie să înceteze să își trăiască viața în detrimentul zilei de mâine.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *în scris*. – (CS) De la înființarea Băncii Centrale Europene, activitățile acesteia au fost supuse în mod constant criticilor stângii, iar acest lucru nu s-a întâmplat numai în cadrul UE. Prima cauză a acestui criticism justificat o reprezintă obiectivele băncii. Întrucât principalul obiectiv al băncii este acela de a se asigura că rata inflației nu depășește 2 % și că deficitele bugetare ale statelor membre ale UE nu depășesc valoarea de 3 % din PIB, atunci totul este în mod evident în regulă în perioade de creștere, atunci când rata șomajului „scade de la sine”, când lichiditățile băncilor sunt „asigurate de la sine”, iar BCE poate „presa guvernele” din statele membre individuale să își reducă datoriile. Totuși, situația se schimbă în momentul în care izbucnește o criză economică. Obiectivul prost formulat al instituției financiare centrale face ca diferențele fundamentale față de obiectiv să devină necesare. Raportul, care evaluează raportul anual și performanța BCE în ceea ce privește rezolvarea crizei financiare, insistă cu încăpățănare pe acest obiectiv central prost formulat. De asemenea, raportul afirmă, printre altele, că este necesar să renunțăm la politica pachetelor de stimulare și la asigurarea lichidităților băncilor, care au reprezentat principalele așa-zise măsuri neconvenționale de depășire a crizei. Raportul nu se interesează deloc de situația critică a finanțelor din cel puțin cinci state ale UE și se pare că autorii raportului sunt indiferenți și la creșterea exagerată a ratei șomajului. Toate acestea nu fac decât să confirme cât de nocivă este actuala concepție a Băncii Centrale Europene. Prin urmare, raportul trebuie să fie respins.

Andreas Mølzer (NI), *în scris*. – (DE) Uniunea Europeană ca întreg și în special zona euro se află într-o situație gravă. Grecia este pe punctul de a intra în faliment, iar Spania și Portugalia se află și ele în dificultate. Din cauza gravității situației, se fac în mod constant propuneri noi. Pe de-o parte, oamenii vorbesc despre ideea de a acorda Fondului Monetar European drepturi extensive de intervenție. Pe de altă parte, comisarul pentru politică economică și monetară, dl Rehn, solicită ca Bruxelles-ul să se implice în planificarea bugetară a statelor membre. În mod evident, Uniunea Europeană dorește să se folosească de actuala criză pentru a lăsa statele membre fără autonomie financiară, care este unul dintre ultimele elemente centrale de suveranitate națională care le-au mai rămas. Totuși, făcând încă un pas uriaș către un superstat european centralizat nu vom rezolva problemele existente. Dimpotrivă, aceste probleme vor fi exacerbate. Situația alarmantă în care se află uniunea monetară și faptul că euro a devenit o monedă cu grad înalt de risc sunt rezultatul faptului că țări precum Germania, Țările de Jos și Austria, pe de-o parte, au fost puse în același loc cu țări precum Grecia, Italia și Spania, de cealaltă parte, fără a se ține deloc seama de diferențele care există între ele în ceea ce privește dezvoltarea economică și etosul pe care se bazează politicile lor financiare. Trebuie să luăm în considerare aceste diferențe istorice, care nu țin numai de economie, în loc să înăsprim și mai mult constrângerile centrale impuse asupra statelor naționale europene.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) În contextul raportului anual al Băncii Centrale Europene, aș dori să subliniez modificarea deranjantă a politicii financiare care a dus la tipărirea a prea mulți dolari, fără să fie posibil să se acopere valoarea lor. O actuală sau viitoare devalorizare a dolarului, asociată acestui fenomen și creată de Statele Unite ca parte a programului său de reformă monetară, ar avea un impact negativ asupra pieței europene. Pentru a evita acest risc, Banca Centrală Europeană și alte instituții europene ar trebui să se gândească serios să nu mai considere dolarul o monedă cheie. Euro este mult mai puternic și economiști celebri, precum Joseph Stiglitz, laureat al Premiului Nobel, au afirmat că rolul de conducere pe care îl joacă

dolarul a fost cauza multor crize financiare. Uniunea Europeană ar trebui să înceteze să se expună în mod voluntar la problemele asociate politicii financiare a Statelor Unite.

Kristiina Ojuland (ALDE), în scris. – (ET) Dle președinte, criza datoriei din Grecia a ridicat semne de întrebare cu privire la capacitatea noastră de a menține stabilitatea zonei euro. Sunt convinsă că forța monedei unice va fi garantată dacă regulile pe care le-am convenit vor fi respectate de fiecare dintre statele membre. S-a spus că, la fel cum se întâmplă cu Grecia, mai sunt și alte state membre ale Uniunii Europene care se pot aștepta la dificultăți financiare grave. În afară de faptul că datoria lor națională a crescut semnificativ, unele state membre au ajuns la niveluri aproape periculoase ale cheltuielilor guvernamentale, un lucru în legătură cu care Banca Centrală Europeană s-a declarat îngrijorată încă de acum câțiva ani. Moneda euro este o ancoră de care sunt legate economiile statelor membre. Acțiunile oricărui stat membru prin care se urmărește slăbirea monedei euro sunt inacceptabile. Consider că este esențial ca fiecare țară să îndeplinească toate condițiile stabilite pentru zona euro. În același timp, susțin abordarea colectivă a căutării de soluții, inclusiv prin crearea unui pachet de ajutor pentru Grecia, prin înăsprirea regulilor referitoare la moneda unică și prin efectuarea unei monitorizări mai stricte. Ideea posibilei înființări a unui Fond Monetar European, care a fost formulată ca urmare a crizei din Grecia, este o abordare care ar putea preveni eventualele probleme, însă nu trebuie să uităm de factorii de dincolo de ocean, care operează pe o piață globalizată a investițiilor și care, evident, afectează zona euro. Prin urmare, este clar că la nivel național va trebui, de acum înainte, să ne concentrăm mai mult pe elaborarea de legi care ar putea proteja moneda euro de influența factorilor periculoși, atât interni, din Uniunea Europeană, cât și din afara acesteia.

4. Al doilea summit european privind romii (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

* * *

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle președinte, prin sentința sa din 19 martie, Curtea de Justiție a Uniunii Europene tocmai a declarat că majoritatea deputaților din Parlamentul European au încălcat o normă clară de drept, refuzând să-mi apere imunitatea, în temeiul articolului 10 din protocolul internațional, după cum au solicitat colegii mei din străinătate, conduși de dl Romagnoli.

Această solicitare a fost formulată atunci când am fost victima a unei persecuții politice, profesionale și juridice violente, pentru infracțiunea de „a le fi spus jurnaliștilor care mă interviewau în legătură cu revizionismul și cu istoria celui de-al Doilea Război Mondial că aceste subiecte trebuie dezbătute de istorici”. Acest lucru este menționat la alineatul (108) din sentință.

Curtea declară, citez: „Din moment ce obiectivul protocolului este acela de a acorda drepturi deputaților din Parlamentul European, ajungem la concluzia că, nedând un verdict în temeiul articolului 10, Parlamentul a încălcat o normă de drept într-un mod suficient de clar”.

Într-adevăr, Curtea nu a răspuns pozitiv la solicitarea mea de despăgubire, deoarece, din punctul său de vedere, Curtea de apel din Franța și cei 11 judecători ai acesteia m-au găsit nevinovat, complet și definitiv. Prin urmare, consideră că nu mai pot invoca prejudiciul. Fapt este că această Curte îi solicită Parlamentului să achite două treimi din cheltuielile de judecată. Prin urmare, această decizie reprezintă o respingere severă a tacticilor partizane care m-au privat de imunitatea parlamentară.

Aflându-se sub presiune, raportorul a apelat la un truc procedural crud. Această decizie stabilește un precedent de care vor putea profita în viitor deputații de dreapta din Parlamentul European, a căror libertate de exprimare este atacată permanent.

5. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

6. Votare

Președintele- Vom trece la vot acum.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

- 6.1. Întocmirea listei cu țări terțe sau cu regiuni ale acestora și condițiile de sănătate animală și publică și de certificare sanitar-veterinară pentru importul în Comunitate de anumite animale vii și carne proaspătă provenită de la acestea (A7-0018/2010, Jo Leinen)**
- 6.2. Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Lituania/Fabricarea de mobilă (A7-0047/2010, Barbara Matera)**
- 6.3. Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare: Lituania/Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte (A7-0048/2010, Barbara Matera)**
- 6.4. Raport referitor la Declarația anuală pentru 2009 privind zona euro și finanțele publice (A7-0031/2010, Sven Giegold)**
- 6.5. Numirea vicepreședintelui Băncii Centrale Europene (A7-0059/2010, Sharon Bowles)**
- 6.6. Numirea unui membru al Curții de Conturi - dl Milan Martin Cvikl (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.7. Numirea unei membre a Curții de Conturi - dna Rasa Budbergyte (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.8. Numirea unei membre a Curții de Conturi - dna Kersti Kaljulaid (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.9. Numirea unui membru al Curții de Conturi - dl Igors Ludborzs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.10. Numirea unui membru al Curții de Conturi - dl Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.11. Numirea unui membru al Curții de Conturi - dl Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.12. Numirea unui membru al Curții de Conturi - dl Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.13. Numirea unui membru al Curții de Conturi - dl Augustyn Kubik (PL) (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.14. Numirea unui membru al Curții de Conturi - dl Jan Kinst (CZ) (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.15. Numirea unui membru al Curții de Conturi - dl Eoin O'Shea (IE) (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)**
- 6.16. Recomandare adresată Consiliului referitoare la cea de-a 65-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)**

6.17. Al doilea summit european privind romii

- Înainte de votare:

Jean Lambert, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, aș dori să propun un amendament oral care ar deveni alineatul (7a) (nou). Este semnalat pe lista de votare și înțeleg că se bucură de sprijinul grupurilor politice cosemnatate ale acestei rezoluții. Acesta devine consecința alineatului (7).

Așadar, noul alineat (7a) ar avea următorul text: „Prin urmare, solicită din nou Comisiei să elaboreze o strategie europeană cuprinzătoare pentru incluziunea romilor, ca instrument de combatere a excluziunii sociale și a discriminării romilor în Europa”.

(Parlamentul a acceptat amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra amendamentului nr. 1:

Cornelia Ernst, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, vă mulțumesc foarte mult. Avem două amendamente, dintre care unul este un amendament la amendament. Am dori să le introducem pe amândouă. Am dori ștergerea cuvintelor „Consiliul și”. Rezultatul final al amendamentului pe care îl discutăm acum ar fi, deci:

– „le solicită statelor membre să se abțină de la repatrierea forțată a minorităților dacă acestea nu vor avea adăpost și vor fi discriminate în ceea ce privește educația, protecția socială și locurile de muncă, după această revenire forțată”.

(Amendamentul oral nu a fost acceptat)

- Înainte de votul asupra alineatului (18):

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, și noi am respins un amendament anterior, deoarece formularea era prea dură. Cu toate acestea, există o problemă în unele țări, în care romii sunt repatriați și nu dispun de condiții adecvate pentru a putea trăi în libertate, siguranță și demnitate.

Formularea noastră este mai moderată, printre altele, deoarece am observat că în unele țări liberalizarea vizelor se folosește în mod eronat, în vederea solicitării de azil, fără a se îndeplini condițiile necesare. Textul nostru ar fi:

– în țările din Balcanii Occidentali „unde s-ar putea confrunța cu lipsa de adăpost și discriminare în ceea ce privește educația, protecția socială și locurile de muncă”.

– (DE) Sper că deputații care au respins inițial celălalt amendament vor putea vota pentru și vor putea accepta această formulare mai moderată.

(Parlamentul a acceptat amendamentul oral)

6.18. Codul frontierelor Schengen cu privire la supravegherea frontierelor externe maritime

- Înainte de adoptarea proiectului de rezoluție:

Michael Cashman (S&D). – Dle președinte, doresc doar ca Parlamentul să știe că eu am fost raportorul inițial pentru decizia privind FRONTEX și am recomandat adoptarea acestui proiect având în vedere măsurile excepționale necesare pentru intervenția și salvarea în spațiul maritim, mai ales în zona sudică a Mediteranei.

Comisia nu m-a susținut, motiv pentru care am dorit să-mi fie eliminat numele din raport și îi recomand Parlamentul să respingă această rezoluție. Avem nevoie de o majoritate absolută de 369 pentru ca rezoluția să fie adoptată, însă eu i-aș recomanda Parlamentului să o respingă.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle președinte, deputații din Parlamentul European trebuie să ia o hotărâre asupra unui proiect de decizie care completează Codul frontierelor Schengen în ceea ce privește supravegherea granițelor externe în contextul operațiunilor maritime ale FRONTEX.

Această decizie este necesară și le va ajuta pe statele membre și pe FRONTEX să gestioneze într-un mod mai eficient frontierele maritime externe. După cum știți, numărul de nave va crește foarte curând, așa cum se întâmplă întotdeauna în Mediterana în această perioadă a anului.

Propunerea conține un set de principii și clarificări foarte importante ale regulilor pe care trebuie să le aplice polițiștii de frontieră atunci când controlează granițele maritime, spre exemplu principiul nereturnării și obligația de a trata cu o grijă deosebită persoanele vulnerabile și minorii neînsoțiți.

De asemenea, ea explică ce tip de asistență trebuie oferită persoanelor aflate în pericol pe mare și unde trebuie debarcate persoanele salvate.

Mulți dintre dumneavoastră solicită de ani de zile introducerea acestor principii și reguli pe care, iată, le avem acum în față. Modificările pe care le propunem vor reduce riscul de decese în Marea Mediterană, prin eficientizarea operațiunilor la nivelul frontierelor maritime.

Proiectul de decizie este rezultatul unor discuții îndelungate și complexe purtate cu statele membre și cu experți de la, spre exemplu, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și Organizația Internațională pentru Migrație.

Această decizie le va oferi instituțiilor noastre un cadru mai bun pentru exercitarea unei monitorizări corespunzătoare a acestor operațiuni în care sunt implicate fonduri europene importante.

În ceea ce privește aspectele juridice ale propunerii, Comisia a ales articolul 12 din Codul frontierelor Schengen drept bază juridică, deoarece regulile se referă la patrulele de supraveghere a frontierelor în timpul operațiunilor FRONTEX, nu la controalele de frontieră, după cum cred că susține avizul juridic al Parlamentului.

La solicitarea deputaților din Parlamentul European, Comisia a desfășurat o investigație privind soluțiile tehnice alternative care ar permite, în primul rând, neredeschiderea discuțiilor privind fondul problemei și, în al doilea rând, adoptarea la timp a unor reguli clare pentru operațiunile FRONTEX din această vară. Din păcate, nu am găsit o astfel de alternativă, motiv pentru care le recomand onoraților deputați să nu respingă aceste noi reguli care sunt așteptate de multă vreme.

Președintele. – Dle Busuttil, nu putem deschide acum o dezbatere privind acest subiect. Aveți cuvântul, dar nu putem deschide o dezbatere.

Simon Busuttil (PPE). – Dle președinte, doi vorbitori s-au adresat acestui Parlament, solicitând respingerea rezoluției, însă niciunul nu a vorbit în favoarea aprobării acestei rezoluții. Prin urmare, cred că este corect să poată lua cuvântul o persoană care le poate solicita celorlalți deputați să ia cuvântul în favoarea acestei rezoluții.

Dacă îmi alocați un minut, doresc să spun că motivul pentru care Comisia LIBE a respins aceste reguli și, prin urmare, a propus această rezoluție este foarte simplu. Serviciul juridic ne-a spus, nu doar o dată, ci chiar de două ori, că, în elaborarea acestor reguli, Comisia și-a depășit atribuțiile. Acesta este motivul pentru care le-am respins. Cu siguranță dorim aceste reguli, chiar eu vin dintr-o țară care dorește aceste reguli, însă nu vrem ca Comisia Europeană să-și depășească atribuțiile. Acesta este motivul pentru care trebuie să susținem această rezoluție.

Michael Cashman (S&D). – Doar ca o lămurire, dacă votați împotriva acestei rezoluții, susțineți măsura care face posibilă interceptarea pe mare. Dacă votați pentru, nu susțineți măsura respectivă. E doar o lămurire.

Președintele. – Vom trece la vot acum.

6.19. Prioritățile pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 – secțiunea III – Comisia (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Urări de bun venit

Președintele. – Doamnelor și domnilor, am marea plăcere de a vă informa că, în cadrul seriei noastre de întâlniri interparlamentare, am primit vizita unei delegații din partea parlamentului tunisian, condusă de dl Salah Tabarki, șeful Comisiei pentru afaceri politice, drepturile omului și afaceri externe din cadrul Camerei reprezentanților din Tunisia.

Le urăm un călduros bun venit dlui Tabarki și membrilor delegației sale. Doresc să subliniez importanța pe care o acordăm acestei întâlniri, ea fiind prima de acest gen din ultimii cinci ani.

Parlamentul urmărește cu mare interes evoluția situației politice și economice din Tunisia, deoarece Uniunea Europeană este cel mai important partener comercial al acestui stat. Relațiile pe care le veți stabili cu Delegația Parlamentului European pentru relațiile cu țările din Maghreb vă vor oferi un cadru instituțional adecvat pentru dialogul privind problemele de interes reciproc referitoare la dezvoltarea democrației și a statului de drept.

Prin urmare, vă dorim o vizită plăcută și fructuoasă.

8. Timpul afectat votului (continuare)

8.1. Orientări bugetare: 2011 - alte secțiuni (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată? (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Efectele crizei economice și financiare mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și a cooperării pentru dezvoltare (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

- Înainte de votare:

Enrique Guerrero Salom, raportor. – (ES) Dle președinte, doresc să le mulțumesc tuturor celor care au participat la pregătirea acestui raport.

Doresc doar să menționez că, atunci când vom ajunge la alineatul (31), există un amendament oral. După cum am convenit, voi citi acum cea de-a doua parte a versiunii în limba engleză.

raportor. – „Consideră, prin urmare, că este potrivit să se ia măsuri pentru a pune bazele unui acord cu statele creditoare, în vederea stabilirii unui moratoriu temporar sau a anulării datoriilor statelor sărace, pentru ca acestea să poată pună în aplicare politici fiscale anticiclice, de natură să reducă efectele grave ale crizei; propune să se facă eforturi pentru a facilita un proces transparent de arbitraj în cazul datoriilor”.

Președintele. – În orice caz, dle Guerrero, dacă nu am fost dezinformați, acest amendament oral afectează alineatul (34), nu alineatul (31).

[Dl Guerrero a indicat că, într-adevăr, este vorba despre partea a doua a alineatului (34)]

Totul este clar acum.

(A avut loc votarea)

(Parlamentul a acceptat amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra alineatului (22):

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Dle președinte, am adus în atenția dumneavoastră un amendament oral referitor la alineatul (22). Doresc să menționez faptul că alineatul 22 se referă la guvernarea globală și, mai ales, la componența grupului G20, care, în mod neobișnuit, nu include în rândurile sale niciun reprezentant al statelor celor mai puțin dezvoltate.

Amendamentul oral dorește să completeze această carență, iar textul pe care îl propun Parlamentului European îndeplinește această cerință.

(Parlamentul a acceptat amendamentul oral)

- Înainte de votul asupra alineatului (34):

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, acum câteva minute ne-ați cerut să aplaudăm delegația tunisiană. Le-ați putea cere membrilor acestei delegații să intervină pentru a obține eliberarea lui Taoufik Ben Brik, solicitată de întregul Parlament?

– După votul final:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle președinte, doresc să iau cuvântul pentru a solicita respectarea Regulamentului de procedură. Sunt foarte mulțumit de modul în care s-a desfășurat votarea. Totuși, acesta a fost inițial un raport din proprie inițiativă, iar în acest caz a fost convenită o procedură diferită. Acum ni s-a permis să votăm individual asupra unui raport din proprie inițiativă. Trebuie să rezolvăm această problemă, în caz contrar toate rapoartele din proprie inițiativă vor avea voturi individuale în viitor. I-ați putea solicita Comisiei pentru afaceri constituționale să clarifice acest aspect? Altfel, interpretarea oferită de serviciile parlamentare va distruge toate obiectivele reformei.

Președintele. – Dle Swoboda, putem face acest lucru. Se pot solicita voturi separate, în conformitate cu procedura dorită chiar de grupuri. Oricum, totul poate fi revizuit. Ar putea fi revizuit în viitor, însă deocamdată așa stau lucrurile.

8.4. Raportul anual 2008 al BCE (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Pozițiile Consiliului în primă lectură: consultați procesul-verbal

10. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

11. Explicații privind votul

Cea de-a doua reuniune europeană la nivel înalt privind romii (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Proiectul adoptat de rezoluție a Parlamentului European referitoare la cea de-a doua reuniune europeană la nivel înalt privind romii deschide un nou drum în direcția rezolvării problemelor populației rome din Uniunea Europeană.

S-a constatat că eforturile individuale ale diferitelor țări în vederea integrării romilor în societate nu au avut un rezultat mulțumitor. Cauzele acestei situații sunt variate. Salut, prin urmare, eforturile Uniunii Europene de a se implica în rezolvarea problemelor romilor și de a îmbunătăți integrarea în societate a acestei comunități, într-un mod organizat.

Nicole Sinclair (NI). – Dle președinte, nu sunt de acord cu discriminarea niciunui grup din societate, indiferent de motiv, însă nu pot susține această rezoluție. Totuși, această rezoluție urmărește să plaseze responsabilitatea pentru combaterea discriminării într-un context comunitar, însă eu sunt de părere că atitudinile și abordările din statele membre sunt atât de variate, încât interesele grupurilor minoritare ar fi abordate mai bine de statele membre și mai ales de acelea care nu împărtășesc idealul de toleranță și egalitate care pentru noi, britanicii, este de la sine înțeles.

Știu, de exemplu, că un deputat italian din Parlamentul European, membru al Grupului EFD, a fost pus sub urmărire pentru că a participat la un raid cu scop justițiar și a dat foc posesiunilor unui imigrant. Așa ceva este inacceptabil. Vă rugăm să nu asociați poporul britanic cu un astfel de comportament, sugerând că grupurile minoritare din țara noastră au nevoie de același grad de protecție ca bietul om de care am amintit mai devreme.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Dle președinte, este cunoscut faptul că orice persoană care neagă o problemă, care neagă adevărul, va fi cu siguranță incapabilă să rezolve acea problemă. Acesta este un fapt. Ar trebui să fim conștienți de faptul că, prin rezoluția noastră privind situația romilor din Europa, un document plin de absurdități corecte din punct de vedere politic, nu vom putea oferi nicio soluție, deoarece nu facem altceva decât să negăm problema. În primul rând, ar trebui să observăm că, într-adevăr, ne confruntăm cu probleme majore, că foarte mulți romi se află complet în afara societății noastre și, de multe ori, sunt vinovați de infracțiuni foarte grave, de mică și mare anvergură. Multe valori și standarde sau lipsa acestora, după cum se poate observa la comunitățile rome, contrazic în mod evident valorile și standardele pe care dorim să le vedem respectate în statele europene. Poate că opinia mea pare una părtinitoare, însă rezoluția pe care tocmai

am adoptat-o este mult mai părtinitoare, în direcția opusă. În orice caz, cred că fiecare stat membru ar trebui să aibă dreptul să decidă în ce mod trebuie abordată această problemă foarte gravă.

Philip Claeys (NI). – (NL) Dle președinte, acest raport este extrem de corect din punct de vedere politic. Se pare că Parlamentul a obținut brevet pentru astfel de rapoarte. Dezavantajele economice și sociale ale romilor au fost atribuite din nou intoleranței și discriminării. Nu trebuie decât să stabilim noi cote și legi restrictive și să dăm din nou drumul robinetului de bani pentru ca totul să fie în regulă.

Experiența din Țările de Jos a arătat, desigur, că majoritatea romilor refuză să se adapteze și să se integreze, indiferent ce facem. Faptul că romii au o pondere exagerat de mare în statisticile privind infracțiunile nu este vina noastră, ci chiar a comunității rome. Valorile și normele lor nu sunt deloc identice cu ale noastre. Totodată, mă opun oricărei încercări a Europei de a interveni în această problemă și doresc să repet că fiecare stat membru are dreptul de a îndepărta de pe teritoriul său persoanele care refuză în mod sistematic să se adapteze și care au un comportament infracțional.

Raport: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Am votat pentru rezoluția privind prioritățile bugetului pe 2011, din multe motive, însă mai ales pentru atenția acordată problemei șomajului în rândul tinerilor. Situația economică și socială actuală din multe state membre ale Uniunii Europene necesită o abordare specială pentru a trata problema distanței tot mai mari dintre tineret și piața muncii, deși se știe că investițiile în tineri și în educația lor sunt investiții în viitor. Experiența ne arată că în perioadele de recesiune economică tinerii preferă să rămână în sistemul educațional sau să înceapă studiile, nu să-și caute de lucru. În prezent, putem observa tendințe similare și în statele noastre. Prin urmare, aș dori să spun că sunt foarte importante măsurile avute în vedere, o piață mai activă a muncii și coerența sistemului educațional. Dezvoltarea competențelor antreprenoriale și a unor programe speciale este foarte necesară, indiferent dacă vorbim despre prima activitate a programului ERASMUS sau despre alte măsuri. Sper din tot sufletul că Uniunea Europeană are suficientă voință politică încât să nu se rezume la a adopta documente foarte importante, ci să le și pună în aplicare.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Dle președinte, am votat împotriva acestui raport, în principal deoarece nu sunt deloc de acord cu prioritățile pe care acest Parlament i le-a propus Comisiei, inclusiv în ceea ce privește armonizarea politicii privind imigrările. Știu ce înseamnă acest lucru; armonizarea politicilor de imigrare ale tuturor statelor membre ale UE este prezentată drept o prioritate clară. Nu sunt de acord în această privință.

Cu toate acestea, am votat împotriva acestui raport, în primul rând, deoarece prin el s-a subliniat deja faptul că acest Parlament nu este de acord cu reducerea extrem de necesară a birocrăției europene. Situația este chiar opusă. Trebuie să ne gândim foarte bine la desființarea tuturor tipurilor de instituții și agenții care au devenit sau au fost dintotdeauna inutile. Cu toate acestea, Parlamentul solicită tot mai multe așa-numite agenții descentralizate. Repet că, din punctul meu de vedere, deja există prea multe astfel de agenții. Unele dintre ele trebuie desființate înainte de crearea altele noi. Mă gândesc la Comitetul Regiunilor, Agenția pentru drepturile fundamentale și Institutul european pentru egalitatea de gen. Cât de mult îi costă toate acestea pe contribuabilii noștri și, pentru Dumnezeu, la ce folosesc?

Raport: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în vremuri extraordinare precum acestea pe care le trăim în prezent, trebuie să adoptăm măsuri extraordinare.

Bugetul pentru anul viitor nu trebuie elaborat ca și cum am trece printr-o perioadă normală. Din păcate, criza economică nu s-a sfârșit încă și nu putem ignora acest fapt. Împreună cu grupul meu, am votat astăzi pentru prioritățile bugetare, însă, în viitorul apropiat, trebuie să avem responsabilitatea politică de a lua decizii mai importante.

Trebuie să avem în vedere o reformă a bugetului Uniunii, pentru ca Europa să poată conduce politica economică într-o manieră mai incisivă. Următoarele noastre obiective trebuie să fie o piață internă complet funcțională, mai multe resurse pentru cercetare și infrastructură, mai multe investiții în securitate și familie, altfel există pericolul ca statele membre UE să ia măsuri și mai conservatoare.

În încheiere, trebuie să fim mai europeni și mai puțin naționaliști, să punem în practică o politică europeană autentică.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Dle președinte, permiteți-mi să vă spun că e o plăcere să vă revăd prezidând aceste dezbateri.

– Mark Twain constata odată că dacă tot ce ai este un ciocan, totul începe să arate ca un cui.

Uniunea Europeană se pricepe foarte bine să cheltuiască bani, banii altora. Cred că Milton Friedman a observat că în lume există două tipuri de bani: banii tăi și banii mei. Suntem mult mai grijulii cu cea din urmă categoria decât cu cea dintâi. Acest lucru explică ceea ce se întâmplă astăzi în Europa.

Toate statele membre ale UE operează reduceri bugetare. În Grecia, se propun reduceri de 10 % în sectorul public, în Irlanda de peste 7 %, Germania se gândește să mărească vârsta de pensionare, Spania, țara dumneavoastră, dorește să economisească 2 % din PIB, însă bugetul Uniunii Europene crește inexorabil. De ce? Pentru că în Uniunea Europeană nu există nicio legătură între impozitare, reprezentare și cheltuieli, așa că nu există nicio restricție externă din partea contribuabililor.

Lumea a ajuns în acest haos din cauza unor cheltuieli prea mari: cheltuieli prea mari ale persoanelor fizice, ale corporațiilor și ale guvernelor. Gândiți-vă ce efect benefic am fi obținut dacă, în loc de să cheltuim aceste mii de miliarde pentru a ne crește tot mai mult datoriile, am fi dat această sumă înapoi cetățenilor noștri, sub forma unor reduceri de impozit.

Raport: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Produsele agricole europene respectă cele mai ridicate standarde de calitate din lume, ceea ce ar trebui, desigur, să le facă mai competitive pe piețele internaționale.

Cetățenii UE și consumatorii cu drept de opțiune trebuie, deci, să fie informați pe deplin în legătură cu avantajele lor. În primul rând, trebuie apreciat faptul că produsele europene nu respectă doar standardele stricte de igienă, siguranță și veterinarie, ci și principiile dezvoltării durabile, prevenirii schimbărilor climatice, biodiversității și bunăstării animalelor. Prin urmare, susțin pe deplin introducerea unei sigle europene a calității pentru produsele care provin exclusiv din UE. Această siglă recunoaște în mod oficial eforturile agricultorilor europeni și asigură protecția proprietății intelectuale la nivel internațional. Cred cu tărie că acest lucru va ajuta multe zone rurale care nu au nicio altă șansă de dezvoltare.

UE trebuie să asigure sprijin financiar pentru modernizarea activităților agricole și dezvoltarea microîntreprinderilor, mai ales în zonele rurale, pentru a se obține produse alimentare agricole de calitate ridicată, cu ajutorul Uniunii.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Am votat pentru acest document, deoarece cred că agricultura ecologică și curată este viitorul nostru și trebuie s-o susținem. Totodată, trebuie să promovăm interesul cetățenilor pentru fermele și produsele ecologice, atât la nivelul UE, cât și în statele membre. Pe de altă parte, deoarece dorim să asigurăm și să promovăm agricultura ecologică, nu trebuie să ne grăbim să legalizăm organismele modificate genetic. Unele state oferă un exemplu foarte bun, restricționând cu strictețe cultivarea organismelor modificate genetic în jurul fermelor ecologice. Trebuie să existe o separare clară. Consumatorii trebuie să primească toate informațiile și rezultatele cercetării științifice privind organismele modificate genetic și impactul alimentelor modificate genetic asupra mediului înconjurător și asupra sănătății populației, fără a i se ascunde nimic. Doar atunci vom crea o adevărată piață comună a produselor ecologice, piață foarte importantă pentru viețile noastre, ale tuturor.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să-i mulțumesc dlui Scottà pentru activitatea sa în cadrul acestui raport.

Consider că protecția și consolidarea unei politici în materie de calitate pentru produsele agricole reprezintă o prioritate pentru Uniunea Europeană, deoarece implică și antrenează o serie de alte subiecte fundamentale la nivel european, precum protecția tot mai mare a consumatorilor, sprijinirea IMM-urilor, păstrarea patrimoniului cultural și tradițional al multor regiuni europene și competitivitatea producătorilor europeni de alimente, la nivel global.

Acestea sunt motivele pentru care am votat în favoarea raportului.

Jan Březina (PPE). – (CS) Apreciez faptul că raportul referitor la politica în domeniul calității produselor agricole este în acord cu măsurile luate anterior în direcția consolidării politicii în materie de calitate. Consider că este deosebit de benefică dezvoltarea sistemului de indicații geografice și denumiri de origine, respectând în continuare criteriile pentru obținerea protecției. Sunt de acord cu păstrarea instrumentului pentru garantarea

specialităților tradiționale, cu condiția să se simplifice regulile de înregistrare. Având în vedere că acest instrument implică un standard inferior de protecție, fără a trebui furnizate caracteristicile geografice specifice ale produsului, nu văd motivul pentru care gestionarea solicitărilor ar trebui să dureze la fel ca în cazul indicațiilor geografice și al denumirilor de origine.

Din punctul meu de vedere, în practica actuală există un punct slab, și anume autoritatea Comisiei de a respinge solicitările pe care le consideră incomplete pe o bază discreționară. Deseori, acest lucru se întâmplă aleatoriu și arbitrar, fără a se cunoaște caracteristicile speciale ale produsului și zona geografică. Totodată, trebuie luate măsuri împotriva nerespectării termenelor limită din cadrul procesului de înregistrare, sub forma practicii Comisiei prin care aceasta adresează tot mai multe comentarii și întrebări suplimentare.

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, și eu doresc să-i mulțumesc dlui Scottà pentru activitatea depusă în cadrul acestui raport important.

Doresc să mă refer mai ales la amendamentul nr. 4, care solicită să fie puse la dispoziția consumatorului cât mai multe informații. De asemenea, acest amendament susține introducerea unei legislații obligatorii și cuprinzătoare privind etichetarea cu „locul de proveniență agricolă”.

Acestea sunt obiective lăudabile, însă consider că amendamentul este prea restrictiv și că poate ar fi mai bine ca aceste informații să fie oferite din inițiativa solicitantului.

Irlanda de Nord se bazează foarte mult pe capacitatea de a exporta produse în restul Regatului Unit și în alte state europene. Acest amendament poate afecta capacitatea Irlandei de Nord de a vinde produse pe anumite piețe unde nu există în prezent nicio dificultate și consider că este important ca noua etichetare să nu creeze bariere de natură să prevină comerțul între diferitele state membre.

Deși amendamentul nr. 4 ridică unele dificultăți, recunosc eforturile importante depuse în cadrul raportului și recunosc importanța producerii unor produse sigure, de calitate ridicată, ușor de identificat.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, prin acest vot am asigurat un mijloc de protecție a consumatorilor și de adăugare de valoare la produsele agricole: un obiectiv pe care ne dorim de mult timp să-l atingem.

Începând de astăzi, originea trebuie indicată în mod clar pe eticheta produselor din carne, a lactatelor, a fructelor și legumelor, a cărnii de pasăre și a altor produse prelucrate, conținând un singur ingredient. În ceea ce privește animalele, locul de origine trebuie prezentat sub forma unei locații unice, definite, doar dacă animalele sunt născute, crescute și tăiate în aceeași țară.

Grație acestei intervenții, activitatea producătorilor agricoli și a celor care prelucrează produsele agricole poate fi recunoscută așa cum se cuvine. Am demonstrat că Parlamentul European are un singur obiectiv în ceea ce privește activitatea sa în legătură cu produsele alimentare agricole, și anume acela de a garanta calitatea și accesibilitatea informațiilor aflate la dispoziția consumatorilor.

Am făcut un lucru bun. Îi felicit pe deputații care au lucrat la acest dosar.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, în principiu nu am nicio problemă cu ideea siglelor de calitate. Există sigle de calitate în mai multe domenii ale vieții noastre cotidiene. Însă nu doresc ca aceste sigle să fie folosite ca pretext pentru a nu ține cont de opțiunilor consumatorilor.

Dacă alimentele nu îndeplinesc anumite restricții privind dimensiunile sau restricții estetice, nu trebuie să le aruncăm, după cum se întâmplă cu 30 % dintre produsele agricole europene care sunt frecvent risipite, deoarece nu îndeplinesc strictele standarde europene.

Totodată, nu trebuie să folosim standardele de calitate drept scuză pentru a interzice importurile de la agricultorii din țările în curs de dezvoltare, condemnându-i pe acești agricultori la sărăcie și apoi luând banii contribuabililor pentru a finanța guvernele corupte, în timp ce agricultorii se zbat în sărăcie.

Cu siguranță, în loc să adoptăm mărci de calitate și să facem asemenea gesturi, ar trebui să avem încredere în piață, în consumatori și în cetățeni.

Raport: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Am votat împotriva acestui raport, deoarece, așa cum se întâmplă frecvent și în cazul altor rapoarte, prin acest raport din proprie inițiativă, Europa își promovează din nou ideea așa-numitelor drepturi sexuale și de reproducere, pe care le impune cetățenilor din țările în curs de dezvoltare.

Trebuie precizat o dată pentru totdeauna că, potrivit definiției Organizației Mondiale a Sănătății, această idee prevede avortul ca metodă de planificare familială. Viața umană este sacră, de la concepere până la moartea pe cale naturală, și, prin urmare, nu pot susține acest raport. Pe de altă parte, raportul conține și câteva idei bune care, desigur, ar putea ajuta populația din țările în curs de dezvoltare și, prin urmare, s-ar putea spune că sute de milioane de oameni din țările în curs de dezvoltare vor trebui să găsească un mijloc de a supraviețui dacă vor suporta consecințele prețurilor tot mai mari ale produselor și alimentelor de bază. Mă îngrijorează estimările instituțiilor financiare internaționale, conform cărora, la miliardele de locuitori se vor adăuga câteva sute de milioane, iar în Africa sahariană mortalitatea infantilă va crește cu 30 000-50 000.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Dle președinte, am votat în favoarea raportului privind efectul crizei financiare și economice asupra statelor sărace. Deși acest raport nu oferă un răspuns suficient de radical la problemele țărilor sărace, putem totuși fi de acord cu multe dintre prevederile sale.

Persoanele sărace și țările sărace suferă cel mai mult ca urmare a crizei economice. Trebuie să acordăm tot ajutorul pe care-l putem oferi în ceea ce privește investițiile publice, mai ales în aceste state. Cu toate acestea, trebuie spus și că acordurile comerciale dintre Uniunea Europeană și țările sărace nu sunt chiar favorabile acestora. Marile companii europene sunt cele care beneficiază cel mai mult de pe urma acestor acorduri; micii producători, micii agricultori și muncitorii nu au niciun avantaj și, prin urmare, trebuie să ne schimbăm modul de lucru cu aceste țări.

Diane Dodds (NI). – Dle președinte, am votat împotriva alineatului (7) din acest raport și m-a deranjat să văd, din nou, cum Parlamentul folosește un raport de asemenea natură pentru a introduce subtil dreptul la avort și felul în care sănătatea sexuală și a reproducerii este corelată cu sănătatea publică în statele în curs de dezvoltare.

Nu Parlamentul trebuie să stabilească dacă accesul la avort este un drept sau nu. Guvernele naționale trebuie să legisleze în această privință. Împreună cu vasta majoritate a alegătorilor mei din Irlanda de Nord, rămân la convingerea că un copil nenăscut are dreptul la viață.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Dle președinte, Parlamentul trebuie să se gândească de două ori înainte de a formula propuneri. Trebuie să propunem politici care vor rezolva problemele, nu care le vor accentua. Acum, în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare, există multe studii serioase care au demonstrat de fapt că acordând în mod prea automat ajutoare pentru dezvoltare se ajunge invariabil la întârzierea reformelor economice și, astfel, la întârzierea șanselor de creștere economică în țările în curs de dezvoltare. În pofida acestui fapt, Parlamentul pleacă de la premisa sau de la așa-zisa axiomă că, într-o primă fază, acordarea unui quantum mai mare al ajutorului pentru dezvoltare va ajuta statele africane să-și revină. În pofida injecțiilor masive de ajutor pentru dezvoltare acordat de-a lungul multor decenii, nu există, din păcate, probe care să demonstreze că majoritatea statelor africane nu se află în prezent într-o stare mult mai rea decât imediat după decolonizare. Acesta a fost primul punct pe care am dorit să-l evidențiez.

Voi prezenta foarte pe scurt cel de-al doilea punct. Desigur, după cum menționează și raportul, statele în curs de dezvoltare sunt în continuare afectate de exodul de creiere, însă de ce insistăm asupra „cardului albastru”, care agravează și mai mult această problemă?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Nu pot să înțeleg de ce problema sănătății reproducerii a fost introdusă din nou într-un raport privind consecințele crizei economice și financiare globale pentru țările în curs de dezvoltare și cooperarea pentru dezvoltare.

Organizațiile care activează în domeniul sănătății reproducerii susțin avortul ca metodă de control al natalității. Această industrie este finanțată, de asemenea, la nivel european din impozitele plătite de cetățenii care se opun avortului și care doresc să protejeze viața. Timp de mai multe decenii, instituțiile internaționale declară că prin controlul natalității se poate combate sărăcia, însă țările în curs de dezvoltare sunt la fel de sărace. Din punctul meu de vedere, UE risipește resurse financiare pentru controlul natalității, însă acesta nu rezolvă problema sărăciei. Prețuiesc viața și respect principiul subsidiarității în relațiile cu țările în curs de dezvoltare. Acesta este motivul pentru care am votat împotriva alineatului (7) și împotriva întregului raport.

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, era previzibil, poate chiar inexorabil, că Uniunea Europeană va profita de criza financiară din Grecia pentru a-și pune în practică planurile bine stabilite de armonizare a politicii fiscale.

Am văzut cum s-a solicitat în mod repetat crearea unei agenții europene a datorilor, a unui Fond Monetar European, a impozitării paneuropene, ca să nu mai trebuiască să cerem ajutorul electoratelor naționale.

Dl Van Rompuy și ceilalți comisari, ca sinceri federaliști, sunt complet de acord cu părerea scepticilor britanici, și anume că nu poate exista uniune monetară fără uniune fiscală și economică.

Cred că John Maynard Keynes spunea: „Cine controlează moneda, controlează și țara”. Promit că aceasta este singura dată când îl voi cita pe Keynes în mod aprobator.

De fapt, vă voi da exemplul unei autorități mai înalte și mai bune decât John Maynard Keynes. Mă refer la Evanghelia după Matei, capitolul 22. Sunt sigur că vă amintiți. Domnul este întrebat dacă se cuvine să se plătească dări către Roma. El spune: „Ce Mă ispitiți, fățarnicilor? Arătați-Mi banul de dajdie.” Iar ei l-au adus un dinar. Iisus le-a zis: „Al cui e chipul acesta și inscripția de pe el?” Răspuns-au ei: „Ale Cezarului”. Atunci a zis lor: „Dați deci Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”.

Nu vreau să spun că Domnul era de o parte sau alta a dezbaterii privind moneda euro. Ideea este că simbolul suprem al unei autorități temporare, semn absolut al suveranității, este moneda! Am văzut deja că moneda euro conduce la o guvernare economică comună. Slavă Domnului că am fost suficient de prevăzători încât să păstrăm lira sterlină.

Președintele. – Vă mulțumesc pentru că ați binecuvântat sesiunea din această dimineață, dle Hannan.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, analizând acest raport, se observă numeroase fraze vechi, obosite privind modul în care suferă lumea în curs de dezvoltare ca urmare a crizei economice. Desigur, există persoane care suferă în aceste țări, din cauza crizei economice, însă, de cele mai multe ori, acestea nu sunt neapărat și cele pe care dorim să le ajutăm. Este vorba destul de frecvent despre guvernele îngrijorate că li se vor reduce bugetele de ajutor, pentru că, dacă vor primi mai puține ajutoare financiare, se vor putea menține mai greu la putere guvernele corupte și ineficiente. Anul trecut, când am fost în Africa, am discutat cu mulți politicieni de centru-dreapta și aceștia mi s-au plâns că bugetele de ajutor mențin la putere guvernele corupte și îngreunează îmbunătățirea guvernării economice și politice în aceste țări.

Să ne uităm la o parte dintre lucrurile pe care le propunem. Vorbim despre mai multe investiții în țările în curs de dezvoltare și toată lumea este de acord cu acest lucru, însă există o propunere la nivelul acestui Parlament, Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative, care va reduce investițiile în țările în curs de dezvoltare. Vorbim despre ajutorul acordat agricultorilor din țările în curs de dezvoltare, însă, chiar și în cadrul bugetului de astăzi, votăm în continuare pentru alocarea mai multor resurse pentru politica agricolă comună, care afectează atât de mult existența agricultorilor din țările în curs de dezvoltare.

Să abordăm sursa reală a problemelor din aceste țări: guvernarea defectuoasă și protecționismul din UE.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva acestui raport din două motive. În primul rând, mă deranjează faptul că Europa adoptă tot mai mult o abordare globală a politicii de dezvoltare și că această abordare este încurajată de tot mai multe rezoluții și solicitări. În al doilea rând, am votat împotriva raportului, deoarece cred că este nociv să încercăm să le impunem statelor în curs de dezvoltare și emergente o politică de planificare familială sub forma unui imperialism cultural. Avortul nu este o soluție și regret că unii deputați din Parlamentul European se referă în mod eufemistic la „medicina reproducerii” atunci când vorbesc despre avort. Acest lucru nu schimbă faptul că avortul înseamnă uciderea unui copil nenăscut. Prin urmare, am votat împotriva acestui raport și sper că în viitor nu vom folosi în toate rezoluțiile și în toate rapoartele din proprie inițiativă aceiași termeni eufemistici pentru a descrie aspecte ale imperialismului cultural.

Nirj Deva (ECR). – Dle președinte, am votat împotriva acestui raport deoarece este un raport stupid. Este un raport irelevant. Așadar: toate activele se află în toate bursele din New York, Londra, Tokyo, Frankfurt etc. Veți colecta acum un capital de aproximativ 6 mii de miliarde de dolari. Dacă vindeți toate proprietățile aflate în afara legii, proprietățile clasificate în zona de periferie, care nu fac parte din sistemul judiciar în statele în curs de dezvoltare, veți obține 7 mii de miliarde de dolari. În statele în curs de dezvoltare există un volum mare de capital care se află în afara structurilor judiciare din aceste țări, de la proprietățile de la periferie și până la milioanele de afaceri de pe marginea drumurilor, care nu fac parte din economia oficială.

În al doilea rând, dacă întrebați câți bani părăsesc anual țările în curs de dezvoltare prin intermediul sistemelor financiare mondiale, răspunsul este 800 de miliarde de dolari. De ce nu încercăm să păstrăm acest capital în țările respective și să le îmbogățim?

În schimb, ce facem acum? Am votat pentru taxa Tobin pentru a distruge complet instituțiile financiare din vest, deja slăbite, și pentru a da banii unui grup de persoane care, probabil, îi vor fura.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, la fel ca antevorbitorii mei, și eu am o obiecție în legătură cu includerea alineatului (7). Grupul nostru ne-a permis să votăm liber, însă delegația noastră s-a hotărât să voteze împotriva, pentru că, după cum au spus și cei care au luat cuvântul înainte, discuția despre dreptul la sănătatea reproducerii este un alt mod de a vorbi despre avort. Dacă acesta este obiectivul final, el ar trebui menționat în mod clar, nu introdus într-un plan privind criza economică. Prin urmare, la fel ca ceilalți vorbitori, am obiectat și am votat împotriva acestei secțiuni.

Raport: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Dle președinte, membrii Partidului Popular Danez au votat împotriva acestui raport. Cu toate acestea, doresc să mulțumesc pentru o serie de observații prezentate în raport. Mă gândesc mai ales la alineatul (27), care prevede foarte onest că moneda euro ar trebui să conducă în mod natural la o coordonare mai bună a politicilor economice în zona euro. Desigur, mă opun pe deplin acestei afirmații, însă aș dori să mulțumesc pentru claritatea și onestitatea de care dă dovadă raportul în legătură cu moneda unică. Astfel, moneda euro este creată în vederea asigurării unei unificări economice sporite în Europa. Cu alte cuvinte, trebuie unificate politica financiară, politica privind piața forței de muncă, politica structurală, adică toate domeniile economiei, tot ceea ce contează pentru economie. Asistăm în prezent la acest lucru în Grecia, unde economiștii de la Frankfurt le spun grecilor ce tip de politică economică trebuie să pună în aplicare și vom asista la acest lucru și peste câteva luni, în ceea ce privește Spania, Italia și alte câteva țări. Astfel, raportul demonstrează, cu toată claritatea pe care ne-am putea-o dori, de ce Danemarca și mai ales partidul meu, Partidul popular danez, dorește să rămână în afara zonei euro. Dorim să hotărâm de unii singuri ce politică economică trebuie să adoptăm. Electoratul danez trebuie să ia o decizie în această privință, nu economiștii de la Frankfurt.

Explicații scrise privind votul

Raport: Jo Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), în scris. – Am aprobat propunerea ca regulile existente privind importul de animale vii, carne și produse din carne să rămână în vigoare până ce vor fi înlocuite de măsuri adoptate în noul cadru de reglementare. Deși am prefera ca aceste legi să aparțină fiecărui stat membru, nu suprastatului UE, trebuie să existe legi care să acopere aceste aspecte. Cu toate acestea, raportul prezintă, de asemenea, o listă de țări terțe sau de regiuni din țări din care statele membre UE autorizează importul de bovine, porcine și carne proaspătă. Aceasta înseamnă că și Regatul Unit va avea obligația legală de a permite importurile din aceste țări. Acest lucru va însemna o concurență pentru agricultorii noștri și o mai mare diminuare a suveranității noastre. Din cauza acestei combinații de propuneri bune și propuneri mai puțin bune, am hotărât să ne abținem.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva Consiliului 72/462/CEE din 12 decembrie 1972 privind problemele de sănătate și inspecție veterinară care apar cu ocazia importurilor de animale din speciile bovină, ovină, caprină și porcină, respectiv de carne proaspătă și de produse din carne provenind din țări terțe prevede că, la propunerea Comisiei, Consiliul va aproba o listă a țărilor terțe din care statele membre vor autoriza importul de animale din speciile bovină și porcină și de carne proaspătă. Deși această directivă a fost abrogată, procedura încă se desfășoară, iar lista menționată mai sus a fost modificată de-a lungul timpului. Comisia propune acum crearea unui regulament care să codifice toate modificările relevante desfășurate de-a lungul anilor și care să fie modificat frecvent, aceasta însemnând că va fi actualizat în permanență.

Cred că această procedură introduce claritate și transparență, nu doar pentru statele membre, unde există modificări, ci și pentru țările terțe care exportă aceste produse către UE.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Salut adoptarea acestui raport privind problemele de sănătate și inspecție veterinară care apar cu ocazia importurilor de animale din speciile bovină, ovină, caprină și porcină, respectiv de carne proaspătă și de produse din carne provenind din țări terțe. Acest raport se bazează pe Directiva Consiliului 72/462/CEE din 12 decembrie 1972, în urma căreia Consiliul a aprobat o listă a

țărilor terțe din care statele membre UE vor autoriza importurile de animale din speciile bovină și porcină, respectiv de carne proaspătă. Deși această directivă a fost abrogată, procedura încă se desfășoară, iar lista menționată mai sus a fost modificată de-a lungul timpului. Comisia propune acum crearea unui regulament care să codifice toate modificările relevante desfășurate de-a lungul anilor și care să fie modificat frecvent, aceasta însemnând că va fi actualizat în permanență.

Consider că această procedură consolidează siguranța alimentară publică la nivelul UE și, totodată, oferă o claritate sporită pentru statele membre și pentru țările terțe care exportă produse din carne către UE.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Siguranța alimentară a publicului european este un aspect fundamental, care trebuie să ne intereseze pe toți. Stabilirea unor criterii privind politica sanitară pentru importurile de animale vii și de carne proaspătă din țările terțe trebuie să se desfășoare în mod riguros, iar aceste produse trebuie monitorizate sistematic, pentru a putea verifica dacă se respectă aceste criterii.

Prin urmare, trebuie elaborată o listă a țărilor terțe care îndeplinesc criteriile de certificare veterinară, sănătate publică și sănătate a animalelor, criterii care le permit să exporte animale vii (din speciile bovină, ovină, caprină și porcină) și carnea proaspătă a acestora în statele membre ale UE.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) În nemilosul război al prețurilor cu care ne confruntăm în prezent, companiile apelează la metode strigătoare la cer pentru a-și crește profiturile. Carnea importată este vândută drept producție internă, se comercializează frecvent carne stricată, ca să nu mai vorbim de șunca falsă. Acum, produsele care sunt imitații trebuie etichetate în mod clar. Cu toate acestea, majoritatea deputaților din Parlamentul European nu au susținut etichetarea obligatorie a produselor alimentare care conțin organisme modificate genetic, deși cetățenii Europei au o atitudine foarte critică în ceea ce privește modificarea genetică. Trebuie instituite norme privind sănătatea animalelor și igiena. Totuși, în cadrul reglementărilor privind importurile nu a fost abordată problema modificării genetice, motiv pentru care m-am abținut.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat „da” la votul final asupra acestei rezoluții. Trebuie spus că s-a desfășurat o întâlnire neoficială cu Consiliul și Comisia, în urma căreia s-a clarificat faptul că Parlamentul ar putea fi de acord cu procedura. Proiectul de raport supus votului și prezentat de Jo Leinen preia propunerea COM și amendamentele propuse în cadrul Comisiei ENVI. Consiliul a stabilit deja că va aproba poziția Parlamentului; din acest motiv, plecăm de la prezumția că va exista un acord în prima lectură. Noi, membrii Grupului Verzilor, suntem de acord cu procedura.

Róza Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), *în scris*. – (PL) Modificările legislative care au ca scop îmbunătățirea bunăstării animalelor sunt esențiale și mă bucur foarte mult deoarece Comisia Europeană nu intenționează să opereze aceste modificări fără implicarea Parlamentului European. Prin urmare, am susținut raportul Leinen privind propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de abrogare a Deciziei Consiliului 79/542/CEE privind întocmirea listei de țări terțe sau de regiuni din țări terțe și prezentarea condițiilor de certificare veterinară și de sănătate publică și a animalelor pentru importurile de animale vii și de carne proaspătă de la acestea, în interiorul Comunității.

Deși nu fac parte din Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, mă voi implica în continuare în modificarea legislației, mai ales dacă se dorește realizarea unei îmbunătățiri radicale în ceea ce privește transportul de cai. Există multe motivații în spatele acestei idei, însă mai ales morala creștină mă obligă să mă preocup de îmbunătățirea existenței oamenilor, dar și a animalelor și a mediului nostru natural. Uniunea Europeană poate face foarte multe în acest domeniu.

Raport: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – (LT) Am susținut ambele rapoarte privind alocarea fondurilor din Fondul european de ajustare la globalizare către șomerii din Lituania. În Lituania, criza economică și financiară a afectat multe sectoare și multe persoane au rămas fără locuri de muncă și fără nicio sursă de venituri. Regulile privind alocarea FEG au fost simplificate, ținând cont de situația complexă de pe piața muncii și de numărul tot mai mare al șomerilor. Prin urmare, Lituania trebuie să profite de toate șansele pe care le are pentru a obține fondurile solicitate, pentru a ajuta cât mai mult șomerii. Totodată, este foarte important să asigurăm o utilizare eficientă a acestor fonduri și să luăm măsuri pentru ca ele să se dovedească a fi un real ajutor pentru populația lituaniană.

Regina Bastos (PPE), *în scris*. – (PT) Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG) a fost creat în 2006 pentru a oferi asistență lucrătorilor care suferă ca urmare a modificărilor structurale majore ale practicilor comerciale mondiale și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața muncii. Începând cu 1 mai 2009, sfera de

aplicare a FEG a fost lărgită astfel încât să includă asistența oferită lucrătorilor disponibilizați în urma crizei financiare și economice.

În această perioadă de criză economică și financiară gravă, una dintre principalele consecințe este creșterea șomajului. UE trebuie să folosească toate mijloacele pe care le are la dispoziție pentru a face față consecințelor crizei, mai ales în ceea ce privește sprijinul acordat celor care se confruntă cu realitatea cotidiană a șomajului.

Din aceste motive, am votat în favoarea acestei propuneri privind mobilizarea FEG în vederea ajutorării Lituaniei, pentru susținerea lucrătorilor disponibilizați de cele 49 de firme din industria mobilei.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat pentru acest raport, deoarece asistența financiară prin Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG) va fi alocată șomerilor de la companiile din industria mobilei, deoarece, în urma reducerii exporturilor din industria mobilei, mulți lucrători au fost disponibilizați. Asistența UE îi va ajuta pe acești lucrători să se recalifice, să caute noi locuri de muncă sau să-și deschidă propria afacere. Mă bucur că solicitarea Lituaniei de a primi finanțare UE a fost aprobată, deoarece, în timpul recesiunii, lucrătorii disponibilizați de la companiile de mobilă au foarte puține șanse să revină pe piața muncii, iar disponibilizările în masă efectuate de 49 de companii au un impact negativ foarte puternic asupra situației economice a acestei țări. Doresc să le solicit instituțiilor UE să asigure adoptarea rapidă și uniformă a deciziilor atunci când este vorba de acordarea ajutoarelor financiare, deoarece întârzierea unor astfel de decizii nu ar face altceva decât să agraveze situația deja dificilă a lucrătorilor în cauză. Doresc să subliniez faptul că ajutorul financiar acordat de UE îi va ajuta pe lucrătorii care au suferit din cauza modificărilor structurale importante din economie și comerț să se reintegreze pe piața muncii.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* La fel ca și în cazul sectorului construcțiilor din Lituania, pe care l-am analizat înainte, industria mobilei din această țară a resimțit efectele globalizării, deoarece, în prezent, este expusă produselor unor concurenți nelocali, a căror producție are un alt nivel. Deoarece au fost îndeplinite condițiile pentru solicitarea și mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare, consider că o astfel de mobilizare ar fi utilă.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* La numai două săptămâni de când Parlamentul a aprobat mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare ca răspuns la disponibilizările din Lituania și Germania, iată că aprobăm din nou mobilizarea acestui fond, de această dată ca răspuns la disponibilizările care au avut loc la 49 de companii din industria producătoare de mobilă din Lituania. După cum spuneam atunci, a trecut ceva timp de când numărul lucrătorilor disponibilizați a depășit semnificativ estimările inițiale ale Comisiei referitoare la numărul de lucrători care ar beneficia de acest fond.

Dorim să vă reamintim că această industrie s-a confruntat cu dificultăți grave și în Portugalia, mai ales în municipalitățile unde este predominantă, precum Paredes și Paços de Ferreira. Acest lucru a condus la disponibilizări și în respectiva regiune, agravând situația socială.

Fiecare nouă solicitare arată că avem nevoie de măsuri urgente pentru a proteja sectoarele productive și locurile de muncă, pe lângă măsurile paliative care sunt, desigur, necesare, mai ales pentru a proteja sectoarele cele mai vulnerabile în fața crizei și cele implicate în exploatarea potențialului de dezvoltare al fiecărei țări, în promovarea proiectelor publice, în susținerea întreprinderilor micro, mici și mijlocii și a sectorului cooperativ...

(Explicarea votului a fost redusă în conformitate cu prevederile articolului 170 din Regulamentul de procedură)

Raport: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), *în scris. – (PT)* Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG) a fost creat în 2006 pentru a oferi asistență suplimentară lucrătorilor care suferă ca urmare a modificărilor structurale majore survenite în practicile comerciale mondiale și pentru a-i ajuta să se reintegreze pe piața muncii. Începând cu 1 mai 2009, sfera de aplicare a FEG a fost lărgită astfel încât să includă asistența oferită lucrătorilor disponibilizați în urma crizei financiare și economice.

În această perioadă de criză economică și financiară gravă, una dintre principalele consecințe este creșterea șomajului. UE trebuie să folosească toate mijloacele pe care le are la dispoziție pentru a face față consecințelor crizei, mai ales în ceea ce privește sprijinul acordat celor care se confruntă cu realitatea cotidiană a șomajului.

Din aceste motive, am votat în favoarea acestei propuneri privind mobilizarea FEG în vederea ajutorării Lituaniei, pentru a susține lucrătorii disponibilizați de cele 45 de firme active în industria confecțiilor.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Mă bucur că astăzi s-a votat acordarea ajutorului financiar pentru industria confecțiilor din Lituania, deoarece acest sector a fost grav afectat de recesiune. Aș dori să atrag atenția asupra faptului că în industria confecțiilor lucrează în majoritate femei și din cauza disponibilizărilor provocate de criză numărul femeilor șomere din Lituania s-a dublat de-a lungul unui an, până în iulie 2009. Am votat pentru acest raport, deoarece asistența financiară primită din Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG) va fi folosită pentru măsuri de stimulare a angajărilor, pentru reangajarea cât mai rapidă a lucrătorilor disponibilizați, pentru studii și programe de recalificare, dar și pentru plata de indemnizații către minorii sub opt ani și pentru îngrijirea rudelor cu handicap. Astfel, acest ajutor financiar este foarte necesar în industria confecțiilor, deoarece în urma reducerii accentuate a cererii de îmbrăcăminte în Lituania și în zonele de export, a scăzut puternic volumul de îmbrăcăminte produsă. Totodată, doresc să subliniez faptul că disponibilizarea acestor lucrători are un impact negativ asupra acestei țări și asupra economiei locale, însă, în același timp, afectează viețile lucrătorilor în cauză.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Industria confecțiilor din Lituania se alătură industriei mobile și industriei construcțiilor din această țară, ca victimă a globalizării, mulți lucrători fiind concediați. Marea majoritate care a votat pentru în cadrul comisiei parlamentare competente confirmă aparenta soliditate a acestei măsuri. Astfel, nu văd niciun motiv pentru care aș vota împotriva mobilizării fondului în acest caz.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) La numai două săptămâni după ce Parlamentul a aprobat mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare ca răspuns la disponibilizările care au avut loc în Lituania și Germania, aprobăm din nou mobilizarea acestui fond, de această dată ca răspuns la disponibilizările din 45 de companii active în industria confecțiilor a Germaniei. Să nu uităm că această industrie trece printr-o criză gravă și în Portugalia, suferind foarte mult din cauza efectelor liberalizării comerțului mondial. Nu s-a luat nicio măsură pentru a preveni această situație.

Fiecare nouă solicitare de mobilizare a acestui fond face ca măsurile pe care le-am propus cu toții să fie cu atât mai urgente: problema șomajului trebuie abordată în mod pragmatic, trebuie create și promovate locuri de muncă cu drepturi bazate pe dezvoltarea activității economice, stimularea angajărilor în sectorul public, siguranța locurilor de muncă și reducerea programului de lucru fără reducerea salariilor. Totodată, trebuie luate măsuri pentru a combate mutarea în străinătate a companiilor, începând cu condiționarea subvențiilor publice, mai ales a celor comunitare, de îndeplinirea unor obligații precum protecția locurilor de muncă și dezvoltarea locală, măsuri care să impună o delimitare clară față de politicile neoliberale care provoacă un dezastru economic și social în statele Uniunii Europene, a căror situație o cunoaștem din proprie experiență.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) UE este o zonă de solidaritate, iar Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG) a fost creat cu acest scop. Această asistență este esențială pentru a ajuta șomerii și victimele relocalizărilor care apar în contextul globalizării.

Un număr tot mai mare de companii se instalează în alte zone, profitând de costurile mai scăzute ale forței de muncă din mai multe țări, în special în China și India, în detrimentul țărilor care respectă drepturile lucrătorilor. Scopul FEG este acela de a ajuta lucrătorii care sunt victime ale relocalizării companiilor și pentru a putea atinge acest obiectiv este esențial ca, în viitor, acești lucrători să aibă acces la noi locuri de muncă. FEG a fost deja utilizat în trecut de alte țări din Uniunea Europeană, în special Portugalia și Spania, și acum a venit momentul să acordăm acest ajutor Lituaniei.

Rapoarte: Barbra Matera (A7-0047/2010 și A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea a două rapoarte elaborate de Barbara Matera privind asistența financiară acordată lucrătorilor disponibilizați din Lituania, prin Fondul european de ajustare la globalizare. Totodată, doresc să le mulțumesc colegilor care au votat pentru, deoarece pentru adoptarea rapoartelor aveam nevoie de o majoritate calificată și de trei cincimi din voturi.

Ambele rapoarte privind situația din industria mobilei și situația din industria confecțiilor reprezintă unul dintre cele mai grave cazuri de șomaj din Lituania. Sumele nu sunt mari pentru UE, însă vor diminua greutățile cu care se confruntă lucrătorii din Lituania.

În această situație se află foștii angajați ai celor 49 de întreprinderi din industria mobilei, care vor primi 662 088 euro din Fondul european de ajustare la globalizare, precum și foștii angajați ai celor 45 de întreprinderi din industria de confecții, în cazul cărora suma este de 523 481 euro.

Chiar dacă, acesta este poate doar vârful aisbergului pentru problema șomajului în Lituania, asistența financiară îi va ajuta pe cei care într-adevăr au nevoie.

Andrew Henry William Brons (NI), *în scris*. – Nu suntem de acord ca Uniunea Europeană să aibă responsabilitatea de a ajuta lucrătorii disponibilizați (sau orice altfel de responsabilitate). Ne-am opune alocării de fonduri pentru Fondul european de ajustare la globalizare, la fel cum ne-am opune alocării de fonduri pentru toate celelalte fonduri ale UE. Considerăm că statele membre ale UE trebuie să-și ajute propriii lucrători disponibilizați. Cu toate acestea, au fost deja alocate fonduri pentru Fondul european de ajustare la globalizare, fonduri care provin de la statele membre. Dacă s-ar propune ca fondurile din FEAG să fie alocate lucrătorilor disponibilizați din Marea Britanie, am vota pentru această alocare și am fi criticați dacă n-am face acest lucru. Prin urmare, trebuie să votăm ca fondul să fie folosit în mod corespunzător pentru alte state membre. Cu toate acestea, trebuie să ne asigurăm că în viitor se vor aloca fonduri și lucrătorilor disponibilizați din Marea Britanie și, dacă vom afla că aceștia nu sunt eligibili, vom vota împotriva tuturor viitoarelor mobilizări ale fondului.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Gândul că lucrătorii lituanieni au fost sacrificați pe altarul globalizării mă determină să mă abțin. Ei au fost aduși în această situație de consecințele politicilor neoliberale susținute de Uniunea Europeană, așa că am putea să credem că avem dreptul să votăm împotriva sumelor derizorii pe care elita europeană vrea să li le ofere. Cu toate acestea, puținul pe care li-l dăm le poate diminua suferința. Logica Fondului european de ajustare la globalizare este, însă, intolerabilă. În regatul eurocraților, o conștiință curată este ieftină.

Raport: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *în scris*. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, raportul dlui Giegold prezintă o serie de aspecte interesante privind criza economică actuală, cea mai gravă de când a început procesul integrării europene.

Doresc să subliniez faptul că, într-o întrebare pe care am adresat-o recent Comisiei, am pus o întrebare referitoare la sfera de aplicare a Pactului de stabilitate și creștere, care poate fi depășită în cazuri excepționale, precum punerea în aplicare a proiectelor de clădiri publice și locuințe sociale. Aceste lucrări au de fapt un obiectiv social și se desfășoară ca răspuns la nevoia urgentă de locuințe din orașele mari și, prin urmare, s-ar putea ca această problemă să trebuiască abordată prin măsuri excepționale.

Prin urmare, consider că este potrivit ca în acest moment Comisia să adopte o poziție foarte clară, astfel încât să poată emite directive pentru statele membre, referitoare la bugetul și la limitele de cheltuieli impuse prin parametrii Pactului de stabilitate și creștere asupra autorităților locale care, mai ales dacă sunt importante, au nevoie de investiții substanțiale în infrastructură.

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului privind declarația anuală a Comisiei Europene referitoare la zona euro și finanțele publice. Din acest raport, abundent în analize și propuneri, rețin în special dorința de accentuare a guvernării economice europene și de coordonare îmbunătățită a politicilor bugetare. Creștere și solidaritate: acestea sunt cele două cuvinte cheie care trebuie să ne îndrume strategia economică europeană. Creștere, deoarece fără ea nu vom putea face față provocărilor sociale. Solidaritate, pentru că aceasta este *rațiunea de a fi* a integrării europene și va fi și viitorul său.

Liam Aylward și Pat the Cope Gallagher (ALDE), *în scris*. – (GA) Deputații din Parlamentul European, membri ai partidului Fianna Fáil, Pat the Cope Gallagher și Liam Aylward, se opun în mod ferm propunerilor formulate în acest raport privind introducerea unei baze comune consolidate de impozitare a societăților (BCCIS).

O bază comună consolidată de impozitare a societăților în Europa nu ar îmbunătăți competitivitatea Uniunii Europene sau funcționalitatea pieței unice și, mai mult, ar putea afecta economiile deschise de mici dimensiuni, precum cea a Irlandei. Problema impozitării este de competența fiecărui stat în parte, iar guvernul irlandez trebuie să-și poată folosi dreptul de veto în legătură cu orice măsuri fiscale, inclusiv în ceea ce privește BCCIS. Acest drept este prevăzut de tratate, inclusiv de Tratatul de la Lisabona.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – (LT) Am susținut acest raport, deoarece cred că evidențiază foarte bine problemele zonei euro și ale finanțelor publice. Rata șomajului în statele membre ale Uniunii Europene a crescut tot mai mult și se preconizează că această creștere se va accentua. Reformele structurale haotice din unele state membre, puse în aplicare fără un plan concret, amenință stabilitatea întregii Uniuni. Întreprinderile mici și mijlocii trec printr-o perioadă deosebit de dificilă, deoarece statele membre și Banca Centrală Europeană nu au putut controla și nu s-au putut asigura că fondurile alocate băncilor au fost într-adevăr utilizate în scopul principal: acordarea de împrumuturi preferențiale micilor întreprinderi. Totodată, este important să

susținem dezvoltarea zonei euro și să luăm măsurile corespunzătoare pentru a crea condiții propice statelor membre care doresc să intre în zona euro.

Elena Băsescu (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea Raportului privind declarația anuală pentru 2009 privind zona euro și finanțele publice. Susțin propunerea din raport prin care se solicită Eurogrupului să faciliteze intrarea în zona euro a statelor membre care doresc acest lucru și care îndeplinesc condițiile impuse. Consider că este necesară îmbunătățirea reglementării și supravegherii piețelor financiare, precum și limitarea deficitelor externe și interne pentru dezvoltarea cu succes a Uniunii Economice și Monetare. De asemenea, trebuie să acordăm o atenție deosebită problemelor legate de disciplina fiscală. Viitoarea Strategie UE 2020 trebuie să aibă în vedere politici privind crearea de locuri de muncă și dezvoltarea durabilă, astfel încât să prevenim declanșarea unor noi crize economice. Totodată, este necesar ca statele membre și Comisia Europeană să coopereze pentru reducerea dezechilibrelor fiscale. Consolidarea finanțelor publice este o condiție esențială pentru asigurarea unei creșteri economice durabile. După intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Comisia Europeană va avea un rol mai important în urmărirea evoluției economice din statele membre. Conform articolului 121, Comisia Europeană va putea adresa avertismente țărilor care nu respectă orientările generale privind politicile economice.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat pentru acest raport, deoarece Parlamentul European a atras atenția Comisiei asupra faptului că, în timp ce statele dezvoltate încep să iasă treptat din criza globală, situația din țările în curs de dezvoltare nu face altceva decât să se înrăutățească. Prin urmare, Banca Centrală Europeană (BCE), Comisia Europeană și statele membre din zona euro trebuie să încurajeze procesul de integrare în domeniul politicii economice și monetare în Uniunea Europeană și să susțină expansiunea zonei euro. Sunt de acord să-i solicităm BCE să susțină eforturile statelor membre din afara zonei euro pentru a putea introduce moneda unică, mai ales în situațiile în care statele membre se dovedesc capabile să mențină o disciplină fiscală fiabilă și stabilă. Doresc să evidențiez faptul că pentru a evita crizele financiare în viitor, trebuie să cerem ca Eurogrupul, Consiliul și BCE să-și coordoneze mai bine acțiunile în domeniul politicii de curs de schimb valutar. Prin urmare, în pofida crizei, s-au înregistrat progrese reduse în trecerea la o reprezentare internațională comună pentru zona euro. Cea mai mare preocupare este aceea că, deși se depun eforturi pentru a stabili politica fiscală și monetară, numărul de angajați din UE continuă să scadă, iar șomajul și izolarea socială se accentuează.

Nessa Childers (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea raportului Giegold deoarece trebuie să purtăm o dezbateră detaliată continuă privind diferitele probleme din raport. Este necesar să ne asigurăm că diferite regimuri fiscale pentru întreprinderi nu permit întreprinderilor să eludeze responsabilitățile pe care le au, de a sprijini societatea cu o cotă din profituri printr-un regim fiscal echitabil pentru întreprinderi. Totuși, trebuie acordată o atenție specială impactului negativ pe care o bază comună consolidată de impozitare a societăților (BCCIS) l-ar putea avea asupra țărilor mici precum Irlanda, ale căror prosperitate și nivel de ocupare a forței de muncă depinde într-o mare măsură de capacitatea lor de a atrage investiții străine. Partidul Laburist Irlandez nu este de acord cu introducerea BCCIS.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) M-am abținut de la votul asupra acestui raport. Trebuie să înțelegem că recesiunea nu s-a încheiat, din moment ce situația economică din aproape toate statele membre UE este una negativă, iar șomajul se accentuează. Problema specifică nu este una de finanțe „solide”. Țări precum Grecia se confruntă cu probleme în ceea ce privește datoria publică, din cauza atacurilor speculative ale piețelor și a problemelor instituționale și politice ale UME. Criza deficitelor publice este un fenomen general la nivelul Uniunii și se datorează, printre altele, proporțiilor masive ale evaziunii fiscale. Însă Comisia uită acest lucru. Pe de altă parte, pachetele de asistență pentru bănci din partea guvernelor naționale au mărit și ele deficitul public, după cum a recunoscut Președinția spaniolă prin răspunsul dat la întrebarea mea în acest sens. În orice caz, insistența asupra Pactului de stabilitate, mai ales într-o perioadă de recesiune, este un dezastru. Aceasta exagerează inegalitățile sociale și conduce la reducerea investițiilor publice, accentuează șomajul și subminează perspectivele de creștere ale țărilor. Acesta este motivul pentru care trebuie modificat Pactul de stabilitate, cu caracter antisocial și anticreștere, și trebuie configurat un nou cadru pentru exercitarea politicii economice și sociale, bazat pe muncă, pe necesitățile sociale și pe o creștere durabilă și viabilă.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Într-o perioadă de criză economică și socială gravă, trebuie să depunem eforturi pentru a coordona strategiile macroeconomice și structurale la nivel interstatal, pentru a putea aborda dezechilibrele care previn crearea de locuri de muncă. Împărtășesc preocupările privind dezechilibrele din zona euro, precum speculațiile din sectorul construcțiilor, ale cărui excese provoacă șocuri asimetrice și solicit Comisiei să studieze posibilele mecanisme de îmbunătățire a guvernării economice din zona euro și să reducă expansiunea unor astfel de dezechilibre. Necesitatea reglementării și supravegherii mai stricte a crizei financiare este mai urgentă ca niciodată. Orice discuție europeană privind o bază comună consolidată

de impozitare a societăților trebuie să țină cont de necesitățile regiunilor de frontieră ale UE, precum Irlanda, și de capacitatea acestora de a atrage ISD. O BCCIS nu reprezintă o rată comună a impozitului. Impozitarea societăților este responsabilitatea exclusivă a fiecărui stat membru. Ideea BCCIS este să stabilim o bază legală comună pentru calculul profiturilor societăților cu sedii în cel puțin două state membre, să reducem obligațiile de natură birocratică ale acestor companii, pentru a putea asigura conformitatea cu codurile fiscale din statele în care funcționează acestea.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Criza financiară, economică și socială a provocat mari dificultăți statelor membre ale Uniunii Europene, reflectate prin situația gravă a finanțelor publice ale acestora. Cea mai mare parte a țărilor înregistrează un nivel excesiv al datoriei, așa că este nevoie urgent de măsuri care să contribuie la stabilitate și la creștere, pentru ca situația să fie mai echilibrată.

Reducerea datoriei publice și revizuirea priorităților statelor membre sunt esențiale pentru o aplicare eficientă a fondurilor publice și mai ales pentru a pune baza unor politici care să susțină creșterea economică și, în consecință, bunăstarea socială. Revizuirea politicii fiscale este esențială pentru a putea introduce stimuli economici adecvați, deoarece doar cu o economie puternică vom putea depăși dificultățile actuale și ne vom putea pregăti pentru viitor.

Marian Harkin (ALDE), *în scris*. – Nu susțin alineatul (29), deoarece el solicită introducerea BCCIS. Unul dintre lucrurile care ni se spun despre BCCIS este că va fi mai eficientă și va simplifica situația. Având în vedere că în forma actuală companiile pot opta pentru aplicarea acestei baze sau o pot refuza, am ajunge să avem 28 de baze de impozitare, în loc de 27, ca în prezent. Acest lucru nu înseamnă simplificare. După cum se propune actualmente, BCCIS ar însemna redistribuirea profiturilor europene la nivelul UE, astfel încât o țară precum Irlanda, care exportă o parte foarte mare din producția proprie, ar fi penalizată, deoarece profiturile, desigur, s-ar înregistra la punctul de vânzare Pare puțin ciudat, deoarece libera circulație a bunurilor este unul dintre principiile de bază ale UE; prin urmare, dacă am folosi BCCIS, am ajunge să penalizăm țările exportatoare. Introducerea acestei baze de impozitare ar afecta capacitatea Europei de a atrage investiții străine directe, deoarece regulile, așa cum sunt ele propuse, nu s-ar aplica statului membru în care se desfășoară investiția, ci s-ar apela la o formulă complicată care se poate calcula doar retroactiv, acest lucru afectându-ne capacitatea de a atrage investiții străine directe.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Voi vota împotriva acestui raport, care promovează orbește logica neoliberală responsabilă pentru criza economică, socială și de mediu, ale cărei consecințe le suferim cu toții. Textul care ni se propune nu este doar extrem de dogmatic, ci și disprețuitor față de cetățeni, mai ales față de populația Greciei. Cum poate Parlamentul să voteze pentru un text atât de rușinos, care pune în îndoială intrarea Greciei în zona euro, având în vedere deficitul bugetar creat de politicile pe care le susține? Cu siguranță, această Europă este doar un alt dușman al populației.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Criza economică prin care trece UE și care încă se resimte destul de puternic a dezvăluit o serie de carențe ale politicii monetare comunitare și ale finanțelor publice din anumite state membre ale Uniunii. Trebuie să învățăm din greșelile făcute pentru a le putea evita pe viitor.

UE are nevoie de îmbunătățiri în mai multe domenii, mai ales în ceea ce privește politica monetară, îmbunătățirea coordonării și cooperării în domeniul politicii economice și monitorizarea finanțelor publice din statele membre. Totodată, trebuie să depună eforturi pentru a rezolva problema dependenței energetice și pentru a crea mai multe locuri de muncă în industriile moderne și durabile din punct de vedere al mediului înconjurător.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris*. – (EL) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție; Aceasta exprimă pe un ton satisfăcător și insistent, în fața Consiliului, problema creșterii preconizate a șomajului la nivelul Uniunii Europene, mai ales în ceea ce privește Grecia, și evidențiază măsurile extraordinare de recuperare care trebuie luate la nivel european. Alineatele (12)-(18), care se referă la îmbunătățirea coordonării cooperării în domeniul politicii economice, evidențiază dezechilibrele din cadrul zonei euro, cauzate de lipsa de coeziune dintre politicile economice și mai ales comerciale din statele membre în perioade de recesiune. Totodată, consider că recomandarea oficială a Parlamentului European adresată Comisiei, potrivit căreia trebuie emise euroobligațiuni și trebuie adoptată o abordare comună a provocărilor din zona euro [alineatul (26)], este deosebit de importantă având în vedere politica pe care va decide Uniunea Europeană s-o urmeze în viitorul imediat.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am urmat poziția raportorului nostru, dl Giegold, în această privință și am votat în favoarea raportului domniei sale. Declarația anuală a Comisiei privind zona euro are

ca scop stimularea unei dezbateri extinse privind politicile economice din zona euro. Mai exact, ea prezintă opinia Comisiei privind provocările cu care trebuie să se confrunte economia din zona euro, pe de o parte, și analiza răspunsului adecvat al politicilor economice, pe de altă parte.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) În discursul meu, am vorbit despre situația zonei euro și a finanțelor publice în 2009. Verdictul exprimat prin votul meu are un context mai amplu.

După cum previzionaseră economiștii, anul 2009 a fost cel mai dificil pentru statele membre ale Uniunii, lovite de criză. PIB-ul Uniunii a scăzut cu 4 %, producția industrială cu 20 %, șomajul a crescut la 23 de milioane și așa mai departe. Cheltuielile pentru combaterea crizei au condus la o agravare drastică a situației finanțelor publice. Cu toate acestea, unele state, chiar dinainte de recesiune, aveau un nivel ridicat al datoriei publice, încălcând astfel prevederile Pactului de stabilitate și creștere.

Pentru zona euro, criza financiară s-a dovedit a fi cea mai mare provocare din istoria sa. Criza a evidențiat fără milă slăbiciunile sistemului monetar comun. Cea mai gravă dintre acestea este, fără îndoială, existența unor diferențe enorme între statele din zona euro din punctul de vedere al stabilității finanțelor publice și al nivelului datoriilor. S-a observat brusc că Pactul de stabilitate și creștere, care în principiu era o garanție a îndeplinirii criteriilor de convergență, nu era respectat de autoritățile naționale și de autoritățile UE. Lipsa disciplinei și lipsa unui sistem corespunzător de penalități au condus astfel la o criză a monedei comune. Mulți politicieni care nu sunt de acord cu integrarea economică europeană au anunțat deja colapsul zonei euro și vehiculează o viziune catastrofală a întregului proces al integrării.

Însă cred că aceste opinii nu sunt justificate și sunt de natură speculativă, deoarece zona euro are șansa de a face o reformă riguroasă, care va îmbunătăți mecanismele de supraveghere și va asigura o coordonare sporită. Trebuie doar să urmărim acest proces în mod rațional.

Raport: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Numirea unui profesionist de talia lui Vítor Constancio ca vice-guvernator al Băncii Centrale Europene va aduce un plus de valoare politicilor economice și financiare promovate de această instituție. Vítor Constancio preia funcția de vice-guvernator al BCE într-un moment dificil pentru zona euro, dar opiniile sale asupra modului în care Uniunea Europeană trebuie să reacționeze la criza grecească demonstrează că are viziune și știe să protejeze moneda europeană. Domnul Constancio are o carte de vizită impresionantă, iar faptul că este conducătorul Băncii Naționale Portugheze îl confirmă ca profesionist. Ceea ce nu poate decât să îmi amintească de episodul recent al numirii politice a unui vice-guvernator la Banca Națională a României, departe de exemplul profesional al domnului Constancio. Din fericire, Banca Națională a României are și foarte mulți profesioniști, iar parcursul său pe perioada crizei economice a fost impecabil. Și totuși, băncile naționale ar trebui să fie ultimul loc unde numirile se fac pe criterii politice și nu pe criterii de competență. Audierea domnului Constancio în comisia economică din Parlamentul European a fost solicitantă, însă domnul Constancio nu a ezitat niciodată, menținându-și coerența opiniilor și demonstrând că viziunea sa asupra viitorului zonei euro este sănătoasă.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) În toți anii în care a fost guvernatorul Băncii Portugaliei, Vítor Constancio a urmat cu fidelitate normele impuse statelor membre ale Uniunii Europene de către Banca Centrală Europeană. Aceste norme au afectat profund interesele naționale și suveranitatea și reprezintă un atac la adresa drepturilor lucrătorilor și cetățenilor din Portugalia.

Se știe că domnia sa a solicitat în permanență moderarea salariilor, într-o țară în care abundă salariile mici și în care există inegalități sociale puternice. Acestea sunt provocate și de distribuția injustă a veniturilor, care penalizează lucrătorii, în beneficiul capitalurilor. Totodată, se știe că domnia sa a eșuat în activitatea de supraveghere a sistemului bancar, care-i fusese încredințată.

Vom continua să ne opunem cu fermitate și vehemență argumentelor care susțin criteriile iraționale ale Pactului de stabilitate, normele privind politica de schimb și alte norme macroeconomice, precum și devalorizării producției și forței de muncă – aspecte în care Vítor Constancio a jucat un rol central –, așa cum am făcut întotdeauna.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Nu suntem surprinși de acest vot privind recomandarea Consiliului de desemnare a lui Vítor Constancio drept vicepreședinte al Băncii Centrale Europene. Acțiunile domniei sale în calitate de guvernator al Băncii Portugaliei au fost întotdeauna în conformitate cu normele liberale ale BCE.

Politicile urmate de BCE și impuse de aceasta statelor membre ale Uniunii Europene, politici care dăunează profund intereselor naționale și suveranității și constituie un atac la adresa drepturilor lucrătorilor și cetățenilor din Portugalia sunt practic identice cu cele pe care dl Constâncio le-a susținut și le susține în calitate de guvernator al Băncii Portugaliei. Vom continua să combatem aceste politici, indiferent cine este implicat în gestionarea lor.

Acesta este motivul pentru care am votat împotriva acestui raport, deoarece răspunsurile sale reafirmă aceleași vechi principii ale BCE. Acest raport susține criteriile iraționale ale Pactului de stabilitate și ale politicii de schimb și alte norme macroeconomice și devalorizează în permanență rolul producției și al forței de muncă.

Astrid Lulling (PPE), în scris. – (FR) Am refuzat în deplină cunoștință de cauză să votez pentru numirea dlui Vítor Constâncio în funcția de vicepreședinte al Băncii Centrale Europene. Nu pun sub semnul întrebării persoana domniei sale, nici competențele sale pe care, aș dori să adaug, le prezintă cu un anumit talent. Ne-ar plăcea foarte mult să îl credem.

Problema este că miile de portughezi ruinați din cauza lipsei de previziune și a necugetării domniei sale sunt dovada vie a parcursului său dezastruos în fruntea băncii centrale din Portugalia. Trei astfel de incidente importante sunt multe pentru o persoană.

Cum este posibil ca o persoană care a eșuat în propria țară să vrea acum să se ocupe de supervizare la nivelul întregii Europe? Am lansat un comentariu provocator: e ca și cum am da dinamită pe mâna unui piroman.

Aceste cuvinte au făcut înconjurul Portugaliei. La fel ca și mine, portughezii nu pot înțelege cum o persoană care a eșuat în acest mod poate fi promovată la un nivel superior.

În general, trebuie să spun că îmi pare rău că Parlamentul European nu urmează procedura senatului Statelor Unite și nu face numiri decisive pentru viitorul Uniunii Europene.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) În 2008, timp de câteva luni, am făcut parte dintr-o comisie de anchetă pentru parlamentul portughez. Această comisie a descoperit și a raportat erori grave de supervizare, care au condus la naționalizarea unei bănci în 2008. O altă consecință încă resimțită astăzi este aceea că sute de clienți ai unei alte bănci nu pot transfera în altă parte banii pe care i-au investit (în multe cazuri, economiile lor de o viață). Mă refer la *Banco Português de Negócios* și la *Banco Privado Português*.

La momentul respectiv, am criticat în public și în mod repetat felul în care dl Constâncio își îndeplinea obligațiile de supervizare atunci când se afla în fruntea Băncii Portugaliei. Faptul că domnia sa este portughez și loialitatea mea față de Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) mă împiedică să votez împotriva. Cu toate acestea, conștiința și chiar onestitatea mea intelectuală nu-mi permit să votez pentru o numire în urma căreia domnia sa va ajunge supervisor la Banca Centrală Europeană.

Raport: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Am susținut numirea dnei Rasa Budbergytė în calitate de membru al Curții Europene de Conturi. Numirea domniei sale este privită foarte favorabil atât în Lituania, cât și în Europa, deoarece se bucură de o experiență profesională vastă și a înființat în Lituania un sistem independent de auditare de înaltă calitate. În cadrul Comisiei pentru control bugetar, numirea dnei Budbergytė a fost primită foarte bine: aproape toți membrii au aprobat această numire. Domnia sa este un specialist competent, iar experiența profesională și calitățile personale îi vor permite să se achite cu succes de toate obligațiile unui membru al Curții Europene de Conturi. De asemenea, dna Budbergytė a declarat public că-și va organiza activitatea pe baza independenței și standardelor de audit, ținând cont de cerințele etice. Dacă va fi numită în această funcție, domnia sa promite că-și va desfășura activitatea în funcție de două principii. În primul rând, respectarea întocmai a standardelor naționale de auditare și a practicilor și procedurilor de auditare introduse de Curtea Europeană de Conturi. În al doilea rând, că va fi productivă în îndeplinirea propriilor sarcini personale, a obligațiilor la nivelul grupului/camere și a obligațiilor ca membru al colegiului Curții Europene de Conturi. Domnia sa dorește să consolideze cooperarea interinstituțională a Curții Europene de Conturi cu Parlamentul European, mai ales cu Comisia pentru control bugetar. Sunt convinsă că auditorul și-a dovedit competența și profesionalismul în domeniul auditului. Sunt sigură că activitatea sa ireproșabilă va fi o contribuție excelentă pentru întreaga Uniune Europeană.

Raport: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – (LT) Numirea dlui Fazakas ca membru al Curții Europene de Conturi a provocat o serie de dezbateri puternice și controversate în cadrul Comisiei pentru control bugetar. Deși se

știe de numirea domniei sale încă din luna noiembrie, cu numai câteva zile înainte de audierea din cadrul comisiei, în vederea numirii, au început să circule informații privind posibila colaborare a dlui Fazakas cu poliția secretă de stat. Mă uimește să văd cum competența dlui Fazakas este pusă sub semnul întrebării abia acum, când Ungaria se pregătește de alegeri, în timp ce în toți cei cinci ani în care dl Fazakas a fost deputat în Parlamentul European, președintele Comisiei pentru control bugetar și chestor, nu s-a adus în discuție problema competenței domniei sale și a capacității sale de a-și îndeplini obligațiile. Sunt convins că Parlamentul European nu este locul potrivit pentru jocuri politice nebuloase; motiv pentru care am susținut numirea dlui Fazakas. Cred că între luna noiembrie și momentul audierii a fost suficient timp pentru ca părțile interesate să ofere informații bine argumentate privind circumstanțele care ar fi putut influența numirea dlui Fazakas ca membru al Curții Europene de Conturi și pentru a asigura o evaluare parlamentară exhaustivă, însă nu s-a făcut acest lucru.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Sunt de înțeles obiecțiile persoanelor care nu doresc ca această numire să aibă loc. Cu toate acestea, dacă am respecta cu strictețe acest criteriu, multe alte persoane – și sunt destule în Europa – ar trebui demise din funcție, deoarece au militat pentru extrema stângă comunistă sau cu idei comuniste și au comis acte care sunt mult mai condamnabile. În aceste condiții, abținerea mea este justificată.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris.* – Am votat împotriva dlui Fazakas deoarece în autobiografia sa oficială a ascuns faptul că, în timpul dictaturii comuniste, a lucrat ca agent secret în cadrul poliției secrete ungare, din 1976 și până la prăbușirea regimului, în 1989. Conform documentelor oficiale din Arhivele istorice ale serviciilor de securitate de stat din Ungaria, dl Fazakas a fost recrutat în 1976 de Serviciul de securitate de stat, poliția secretă comunistă, „din rațiuni patriotice” (adică a intrat în mod voluntar în acest serviciu), pentru activități de contraspionaj.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *în scris.* – (PL) În legătură cu votul de astăzi privind numirea candidaților la funcția de membri ai Curții Europene de Conturi, doresc să-mi exprim sprijinul pentru decizia luată în legătură cu dl Fazakas, un candidat controversat.

Conform documentelor oficiale, dl Fazakas a susținut timp de mulți ani dictatura comunistă din Ungaria, ca membru al serviciului de securitate ungar. Aceste fapte foarte cunoscute reprezintă o pată în biografia sa și ar fi trebuit luate în considerare mult mai devreme. UE a apărut întotdeauna democrația, libertatea de exprimare și libertatea de conștiință, valori încălcate de regimul socialist de-a lungul a decenii întregi, nu doar în Ungaria, ci și în multe alte state din fostul bloc estic. Este adevărat că vremurile s-au schimbat și că astăzi ne bucurăm cu toții de libertăți extinse, însă nu trebuie să uităm cine au fost cei care au restricționat această libertate.

Traian Ungureanu (PPE), *în scris.* – Votul în favoarea dlui Fazakas este dezamăgitor. El creează un precedent grav. Împreună cu PPE, am votat împotriva confirmării dlui Fazakas ca membru al Curții Europene de Conturi. Acesta nu a fost un vot obișnuit. Dl Fazakas este bănuie că ar fi un fost colaborator al serviciilor secrete comuniste. Presa ungară a prezentat un document în acest sens. Au fost exprimate o serie de opinii care se opuneau oricărei „pedepsă” împotriva dlui Fazakas. Aceste persoane cereau să nu reinviem trecutul. Nimic mai greșit. Trecutul nu a murit. Zeci de milioane de cetățeni din Europa de Est încă sunt afectați de ororile comunismului. Dacă trecutul a murit, nu mai are niciun sens să ducem o viață bazată pe norme și valori. Aceasta ar fi o rețetă pentru politica responsabilității diminuate. Funcțiile publice și-ar pierde din demnitate. Oricine ar putea candida pentru o funcție publică, indiferent de cât de corupt sau imoral este. Dacă încă există politicieni care nu cunosc realitățile comuniste din estul Europei, aceasta nu înseamnă că ei pot formula o opinie informată. Cei vinovați de infamiile comunismului nu trebuie să facă parte din ordinea democratică pe care au încercat să o suprimă. Dl Fazakas și-a ascuns trecutul și a mințit atunci când a fost întrebat despre acest subiect. Această lipsă de onestitate nu trebuie recompensată.

Raport: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *în scris.* – (PL) În timpul acestei sesiuni plenare, am votat asupra raportului privind numirea lui Augustyn Bronisław Kubik ca membru al Curții de Conturi.

În prezent, domnia sa este subsecretar de stat în cadrul ministerului dezvoltării regionale. În trecut a fost consilier al președintelui Camerei supreme de control și Inspector șef pentru audit intern în cadrul Ministerului de finanțe. Dl Kubik a făcut o impresie foarte bună la audierea din cadrul Parlamentului European, iar candidatura domniei sale nu a ridicat niciun dubiu. Deține experiența profesională corespunzătoare pentru a fi membru al Curții de Conturi și va fi persoana potrivită la locul potrivit. Având în vedere aceste lucruri, am decis să-i susțin candidatura.

Rapoarte: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 și 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Curtea de Conturi este o instituție care inspectează veniturile și cheltuielile Uniunii Europene, pentru a le verifica legalitatea, dar și pentru a verifica buna gestiune financiară. Ea funcționează cu o independență absolută. În acest sens, numirea persoanelor din care este constituită trebuie să se facă în funcție de criteriile de capacitate și independență.

Astfel, la inițiativa Consiliului, au fost propuse pentru Curtea de Conturi mai multe persoane din diferite state membre ale UE. Toate aceste persoane și-au transmis *curriculum-vitae*, au răspuns la un chestionar scris și au fost supuse audierilor în cadrul Comisiei pentru control bugetar. Majoritatea și-au susținut cauza suficient de bine pentru a-și justifica numirea în cadrul Curții de Conturi, acolo unde își vor desfășura activitatea în mod capabil și independent.

Raport: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Susțin întru totul aceste recomandări. Consider că trebuie să profităm de rolul extern consolidat al UE pentru a intensifica dialogurile cu partenerii principali și pentru a construi o Uniune mai puternică. UE și statele membre contribuie în mod semnificativ la bugetul ONU. Pentru ca valorile și interesele Uniunii să fie reprezentate în mod coerent și eficace în sistemul ONU, trebuie ca UE să se exprime cu o singură voce. UE trebuie să joace un rol activ în susținerea procesului de reformă a sistemului ONU și mai ales în reforma Consiliului de securitate. Consider că Uniunea Europeană trebuie să aibă ca obiectiv obținerea unui loc pentru UE în cadrul unui Consiliu de securitate lărgit.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE), *în scris*. – (SV) Raportul care conține propunerea de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului cu ocazia celei de-a 65-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (A7-0049/2010) a fost adoptat astăzi, 25 martie 2010, fără niciun vot din partea Parlamentului European. Dorim să menționăm că nu suntem de acord cu formularea din raport potrivit căreia trebuie să-i cerem Consiliului să propună mecanisme inovatoare de finanțare, precum taxa internațională pe tranzacțiile financiare.

Proinsias De Rossa (S&D), *în scris*. – Am votat în favoarea recomandării adresate Consiliului cu ocazia celei de-a 65-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, prin care se cere accentuarea vizibilității UE în cadrul ONU. Uniunea Europeană trebuie să susțină și să încurajeze reforma guvernării globale, mai ales în ceea ce privește Consiliul de securitate, a cărui componență nu reflectă realitatea secolului XXI. Trebuie realizată ambiția de a obține un loc pentru UE în cadrul unui Consiliu de securitate lărgit. Dacă se dorește ca Uniunea Europeană să prezinte abordări multilaterale ale provocărilor globale, statele sale membre trebuie să acționeze în mod coerent și constant la nivelul ONU, mai ales având în vedere viitoarele conferințe pentru revizuirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și a Tratatului de neproliferare, precum și pentru revizuirea statutului și metodelor de lucru ale Consiliului pentru drepturile omului. Trebuie să solicităm o implicare mai mare a adunărilor parlamentare naționale și transnaționale în activitățile sistemului ONU, pentru a-i consolida legitimitatea și natura democratică. Statele membre trebuie să facă tot posibilul pentru ca acest subiect să fie inclus pe ordinea de zi a Adunării.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) În această gravă perioadă de criză socială, de accentuare a sărăciei și șomajului ca urmare a crizei capitalismului, cea de-a 65-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite devine și mai importantă.

Există multe probleme de interes la nivel global. Deosebit de importantă este monitorizarea progresului în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, ca obiective minime care trebuie îndeplinite până în 2015. Trebuie combătută orice încercare de reducere, atenuare sau amânare a promisiunilor.

Prin urmare, este important să încercăm să ajungem la un acord între statele dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, privind accelerarea progresului. Acest acord trebuie să cuprindă angajamente clare și specifice, deoarece comunitatea internațională mai are de străbătut un drum lung până își va onora angajamentele referitoare la Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. Dacă nu sunt luate măsurile corespunzătoare, aproape 1,5 miliarde de lucrători ar putea trăi în sărăcie din cauza șomajului sau a locurilor de muncă nesigure și prost plătite.

Krzysztof Lisek (PPE), *în scris*. – (PL) Aș dori să spun că mă bucură faptul că, în textul propunerii de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind prioritățile UE pentru cea de-a 65-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, raportorul a cuprins subiecte referitoare la tema foarte importantă a cooperării ONU-UE în vederea gestionării crizei. Foarte recent, cutremurele din Haiti și

Chile au arătat cât de vulnerabilă este populația în fața suferinței și daunelor provocate de dezastrele naturale. Cu toate acestea, în cazul ambelor țări, cooperarea dintre UE și ONU a funcționat foarte bine în timpul salvării și ajutării victimelor. Sunt de părere că acum trebuie să ne concentrăm pe optimizarea acestei cooperări, pentru a utiliza în mod optim resursele disponibile, astfel încât nu doar să putem salva cât mai multe victime în cel mai scurt timp, dar și ca să le oferim șansa de a supraviețui mai târziu. De asemenea, o altă problemă crucială este ajutorul în vederea menținerii ordinii și a reconstruirii unei țări lovite de dezastru. Deși toate statele membre ale UE sunt și membre ale ONU și deși Uniunea Europeană are statutul de observator permanent la ONU, este greu să găsim o poziție armonioasă, cu care să fie de acord toate statele membre ale UE. Sunt sigur că în ceea ce privește cooperarea eficientă în timpul operațiunilor de ajutor în situații de criză provocate de dezastrele naturale, dezvoltarea unei abordări constructive comune trebuie să fie o prioritate.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Îmi este imposibil să votez pentru acest text, deși recunosc că are anumite calități. Este adevărat că susține neproliferarea armelor nucleare și controlul tuturor armelor. Este adevărat că propune abolirea pedepsei capitale. Cu toate acestea, raportul susține utilizarea și cercetările în domeniul energiei nucleare civile, energie la care, după cum știm cu toții, trebuie să renunțăm urgent. Textul susține existența Grupului G20, care nu are niciun fel de legitimitate. Și, de asemenea, subliniază importanța „principiului responsabilității de a proteja”, a cărui definiție este atât de vagă încât permite numeroase interferențe cu suveranitatea națională a popoarelor. Din toate aceste motive, dar și din alte motive pe care nu le pot menționa aici, nu consider că acest text este demn de Uniunea Europeană, așa cum o văd eu.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Viitoarea sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite este o altă șansă a UE de a se prezenta ca adevăratul catalizator pentru pacea și solidaritatea mondială. Nu trebuie să uităm că UE este principala sursă de fonduri pentru ONU, contribuind cu 40 % din bugetul său total, 40 % din costurile de menținere a păcii și 12 % din trupele aflate în zonele de conflict. Totodată, aceasta este prima Adunare Generală la care UE va fi reprezentată de vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru Afaceri Externe și Politică de Securitate.

În acest caz, trebuie să ne asumăm rolul de actori principali, redefinind rolul UE în cadrul ONU și implicându-ne în guvernarea globală și în reforma ONU, în domeniul păcii și al securității, al dezvoltării și al schimbărilor climatice.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Raportul elaborat de deputatul german, dl Lambsdorff, este o prezentare foarte cuprinzătoare și competentă a diferitelor domenii de responsabilitate și a viitoarelor obiective ale Organizației Națiunilor Unite din perspectiva Uniunii Europene. Fără nicio îndoială, ONU și rolul său în sistemul internațional trebuie consolidate la nivel mondial, cu ajutorul unor reforme corespunzătoare. Totodată, trebuie susținută reforma sistemului de cooperare pentru dezvoltare, prezentată în raport. Acest aspect trebuie abordat urgent, deoarece se poate observa că actuala politică de ajutor pentru dezvoltare a eșuat. Prin urmare, nu înțeleg de ce raportul le solicită statelor membre să-și mărească semnificativ contribuțiile în vederea începerii reformelor. Ajutorul pentru dezvoltare trebuie revizuit, reorganizat și restructurat împreună cu țările în curs de dezvoltare. De asemenea, sunt problematice declarațiile privind politica climatică, declarații care afișează un refuz încăpățânat de a discuta cu criticii Grupului interguvernamental privind schimbările climatice și care consideră constatările grupului interguvernamental drept adevărate dogme. Din acest motiv, m-am abținut de la votul final.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *în scris*. – (DA) Recunosc și susțin pe deplin obiectivele Organizației Națiunilor Unite de dezarmare nucleară, de integrare a egalității de gen și combatere a sărăciei, precum și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și rolul important jucat de ONU în promovarea drepturilor omului și combaterea schimbărilor climatice. Mă abțin de la vot deoarece raportul dorește să împiedice statele membre să-și prezinte opiniile individuale în cadrul ONU, de exemplu în situațiile în care critică anumite dictaturi în mod mai drastic decât UE. De asemenea, raportul corelează în permanență instrumentele civile cu cele militare și nu pot susține o astfel de abordare.

Propunere de rezoluție RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Majoritatea romilor din Europa au căpătat cetățenie după extinderile din 2004 și 2007 și, împreună cu familiile lor, au dreptul de a se deplasa și de a locui liber pe întreg teritoriul UE. Cu toate acestea, în unele state membre cu un procent semnificativ de populație romă, românii încă se confruntă cu numeroase probleme precum segregarea în învățământ, locuințele, o rată ridicată a șomajului și accesul inegal la serviciile publice și de asistență medicală. UE și statele membre au responsabilitatea de a

promova și de a asigura incluziunea romilor, de a le susține drepturile fundamentale în calitate de cetățeni europeni și de a depune mai multe eforturi pentru a obține rezultate vizibile.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat pentru această rezoluție, deoarece romii din Europa suferă în continuare din cauza discriminării și, în multe cazuri, a sărăciei și izolării sociale. Doresc să atrag atenția asupra faptului că situația majorității romilor care locuiesc în multe state membre ale UE este diferită de situația altor minorități etnice europene și, prin urmare, trebuie să luăm măsurile necesare la nivelul UE și să elaborăm o strategie comună pentru combaterea discriminării împotriva romilor. Sunt de acord cu solicitarea adresată de Parlamentul European noilor membri ai Comisiei de a acorda prioritate situației romilor în domeniile lor de competență și de a acorda atenția necesară punerii în aplicare a strategiei privind incluziunea romilor. Doresc să subliniez faptul că trăim într-o societate democratică și liberă și, ca atare, trebuie să prețuim drepturile și libertățile fundamentale ale tuturor cetățenilor. Prin urmare, Comisia și statele membre trebuie să ajungă la un acord și la un dialog comun privind situația romilor și să ia măsuri pentru a combate discriminarea acestora. Doar după ce vom găsi o abordare europeană comună a problemelor romilor din Europa vom putea pune în aplicare în mod activ această strategie. De asemenea, susțin poziția Parlamentului și sunt de acord că în procesul de pregătire a politicii UE privind situația romilor trebuie să fie implicați și reprezentanți ai comunității rome.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – În prezent, Uniunea Europeană este conștientă de problemele minorității rome, după cum reiese și din numărul de rapoarte discutate, concretizate inclusiv cu finanțarea substanțială a unor programe de incluziune socială a romilor care, însă, nu au avut efectele scontate. Vorbim totuși despre o minoritate de 10-12 milioane de persoane, la nivel european, care își duce viața după propriile reguli de sute de ani și căreia i se pare firesc să se comporte astfel, izolată într-o majoritate. În România, minoritatea romă numără, după unele estimări, peste 2 milioane de persoane. Mai numeroasă decât minoritatea maghiară și, pe cale logică, ar spune unii, mai puternică. Și totuși, minoritatea romă, în România, nu a reușit să își identifice un lider care să o reprezinte pe scena publică sau în Parlament. Poate și din cauza acestui lucru, programele naționale de incluziune socială au fost toate eșecuri totale. În prezent, având în vedere întinderea populației rome pe teritoriul mai multor state europene, precum și cunoscuta ei înclinație spre migrație și infraționalitate (fapt care a dus la aplicarea etichetei de țigan și multor alți cetățeni), rezolvarea problemei incluziunii sociale a devenit una comunitară. Probabil că unde statele membre nu au reușit (fiind adeseori criticate pentru acest lucru), va reuși Uniunea.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Cea de-a doua reuniune europeană la nivel înalt privind romii reprezintă un angajament în direcția dialogului privind diversitatea culturală și ceea ce reprezintă acesta din punctul de vedere al avuției umane.

Educația este elementul-cheie în procesul de integrare. Oferind educație și pregătire, combatem excluziunea, somajul și discriminarea. De asemenea, garantăm o societate mai corectă, mai creativă și mai dinamică.

Este important să integrăm minoritățile etnice, nu doar pe piața muncii, ci și în toate domeniile societății. Protecția drepturilor fundamentale și crearea unei zone comune a libertății, siguranței și justiției sunt obiective ale integrării europene.

Îi aplaud pe toți cei care susțin integrarea la nivel local, precum politicienii, profesorii și asociațiile. Aceste persoane sunt deseori cele responsabile pentru accesul la o locuință, la serviciile sanitare, la educație, cultură și la o calitate mai bună a vieții.

Solicit Uniunii Europene și statelor membre să promoveze eforturi concertate și să se angajeze să pună în aplicare strategii politice care să includă angajamente legislative clare și contribuții bugetare credibile.

Este important să adoptăm o poziție comună privind politica de finanțare structurală și de preaderare.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Potrivit estimărilor, în UE trăiesc între 10 și 12 milioane de romi, aceștia reprezentând una din cele mai mari minorități etnice din Europa. Majoritatea acestor persoane trăiesc în condiții de sărăcie extremă, la marginea societății, având acces limitat la locurile de muncă și la asistența medicală. Membrii acestei minorități etnice suferă în continuare de pe urma discriminării și a excluziunii sociale, în pofida eforturilor depuse în vederea integrării lor.

UE susține statele membre în eforturile lor de punere în aplicare a unor politici eficiente. A fost acordat sprijin în principal pentru proiecte specifice și s-au luat măsuri pentru a asigura o aplicare corectă și eficientă a legislației împotriva discriminării. Luna aceasta, la Bruxelles, a avut loc o conferință la care s-au prezentat diferitele proiecte desfășurate de UE. În aprilie, la cea de-a doua reuniune europeană la nivel înalt privind

romii de la Córdoba, trebuie discutate rezultatele. Sper că rezultatele acestei reuniuni la nivel înalt pot contribui la realizarea unui angajament politic european puternic în vederea unei viitoare strategii pentru promovarea incluziunii populației rome în viața economică, socială și culturală a Europei și pot asigura șanse egale pentru toți cetățenii UE, inclusiv romilor.

Ioan Enciu (S&D), *în scris*. – În toate țările cu populație romă importantă există politici de integrare a acestora, dar care nu sunt implementate decât sectorial, iar altele nu țin cont de specificități, ceea ce le face în final inoperante. Trebuie efectuată o analiză a tuturor practicilor reușite de integrare a romilor, în baza căreia să fie, în sfârșit, elaborată și adoptată o strategie europeană privind această categorie care reprezintă, după cum se cunoaște, cea mai numeroasă minoritate din spațiul UE. Accentul principal trebuie să se pună în continuare pe educație, școlarizarea copiilor, instruirea profesională, încadrarea etapizată în câmpul muncii, emanciparea femeii, eficientizarea sistemului de asigurare socială etc. Și aici se impune o cooperare mult mai strânsă între Comisia Europeană și guvernele statelor membre privind finanțarea proiectelor prin intermediul fondurilor structurale, al celor de coeziune, precum și a programelor specifice, care să se axeze mai mult pe emanciparea individuală decât pe ierarhia tradițională. O amplă campanie de informare adresată opiniei publice și populației de etnie romă, care să combată sentimentul excluderii romilor din viața societății europene și care să pună un accent pronunțat pe principiile egalității de tratament și non-discriminare, reprezintă, în opinia mea, o componentă esențială a acestei sinergii de acțiuni comunitare

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Comunitățile rome există în Europa de multe secole și până de curând erau persecutate în multe state membre ale UE. Stilul lor de viață tradițional nomad, activitățile pe care le desfășurau, procentul ridicat de endogamie și excludere care se manifesta în rândul lor au contribuit la etichetarea acestor comunități drept nedorite, periculoase și antisociale.

Chiar și astăzi, aceste prejudecăți persistă, la fel ca și consecințele lor inerente dintotdeauna: chiar și astăzi, romii sunt una dintre comunitățile cu cele mai mici niveluri de școlarizare și cele mai mari rate ale criminalității. Sociologii și istoricii sunt cei care vor trebui să evalueze cauzele și consecințele situației romilor.

Politicienilor li se cere să poată face ceva pentru comunitățile pe care le deservește. Din acest motiv, este deosebit de important să propunem modalități de combatere a excluderii romilor și de promovare a integrării autentice a acestora în societățile în care trăiesc și să luăm măsuri concrete în acest sens, în urma unor studii serioase și detaliate privind această problemă.

Carlo Fidanza (PPE), *în scris*. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, această rezoluție face referire la anumite principii care nu trebuie subestimate, precum importanța combaterii discriminării împotriva populației rome și necesitatea integrării acestei minorități cu ajutorul unei strategii globale.

Toate aceste propuneri sunt bune, însă ele nu țin cont de starea de degradare în care se află multe comunități rome din anumite state membre ale UE, precum Italia, de multe ori din propria lor dorință. Activitățile ilegale (jafurile, furtul de buzunare, cerșetoria, prostituția), frecvent agravate în mare măsură de exploatarea copiilor în aceste scopuri și dorința aproape inexistentă de integrare și de ducere a unei vieți civilizate sunt caracteristicile predominante ale anumitor comunități rome din Italia.

Răspunsul la această situație critică trebuie să fie aplicarea completă a Directivei 2004/38/CE privind libera circulație a cetățenilor UE, care prevede deportarea cetățenilor UE care, după o ședere de trei luni într-un anumit stat membru, nu pot demonstra că au o sursă regulată de venit și refuză să se implice în procesul de integrare oferit de autoritățile naționale și/sau locale.

„Integrarea” generică nu este suficientă. Avem nevoie de programe pentru a obișnui comunitățile rome să respecte statul de drept și normele sociale, precum și de anumite măsuri punitive pentru cei care se sustrag acestui proces. Altfel, solicitările legitime de respectare a unei minorități riscă să se transforme într-o discriminare inversă, în detrimentul tuturor cetățenilor onești care suferă ca urmare a infracțiunilor și abuzurilor comise de mulți romi.

Integrarea nu se poate realiza fără respectarea normelor, iar minoritățile rome nu sunt scutite de la respectarea acestui principiu. Din aceste rațiuni, m-am abținut de la votul asupra rezoluției și nu am fost de acord cu grupul meu politic.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Rezoluția privind cea de-a doua reuniune europeană la nivel înalt privind romii, care va avea loc la Córdoba la 8 și 9 aprilie, își exprimă îngrijorarea în legătură cu discriminările suferite de romi în ceea ce privește educația, locuințele, angajarea și accesul legal la sistemele de asistență medicală și la alte servicii publice, precum și nivelul extrem de redus al participării lor politice.

Cu toate acestea, Parlamentul i-a solicitat Comisiei să prezinte noi propuneri privind incluziunea socială a romilor. De asemenea, Parlamentul le solicită statelor membre să ia măsuri mai importante și mai vizibile pentru a fi respectate drepturile legitime ale romilor, ținând cont de faptul că măsurile de combatere a discriminării nu sunt suficiente pentru a facilita incluziunea socială. Este nevoie de eforturi concertate la nivel comunitar, inclusiv de contribuții financiare.

Rezoluția recomandă Consiliului să adopte o poziție comună privind finanțarea structurală și de preaderare, reflectând angajamentul politic european de promovare a incluziunii romilor.

Sperăm că cea de-a doua reuniune europeană la nivel înalt privind romii se va axa pe angajamentele politice strategice care vor demonstra voința politică de a elimina diferențele dintre comunitățile rome și populația majoritară din diverse țări.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Această rezoluție este totuși încă unul din acele texte în care trebuie acordată o prioritate absolută unei anumite categorii de cetățeni, o categorie care, desigur, trebuie să beneficieze de o atenție deosebită și să fie luată în considerare în toate politicile naționale și europene. Astăzi este vorba despre cele 10 sau 12 milioane de romi din UE. Dacă ne gândim și la alte minorități, aduse în discuție în Parlament în alte rânduri, ajungem la o ierarhie în care minoritatea romă ocupă de acum înainte poziția superioară, urmată de imigranții din afara Europei, de europenii care nu sunt de origine europeană și, în final, la baza ierarhiei, de cetățenii de „origine” europeană. Dacă adăugăm la toate acestea „dimensiunea de gen” și cultul predominant al tineretului, ajungem la concluzia că în așa-numita Uniune Europeană nu e prea bine să fii bărbat, de vârstă medie, european și de origine europeană și să nu faci parte din nicio minoritate etnică, culturală, religioasă sau sexuală identificată ca atare de Parlament. Când va apărea în final o politică benefică în primul rând pentru europeni? Când va fi acordată prioritate lucrătorilor săraci, claselor medii sufocate de impozite, șomerilor și familiilor care sunt pur și simplu europene și care constituie vasta majoritate a locuitorilor Uniunii Europene, cetățeni pentru care suntem responsabili și la care vă gândiți doar în ajunul alegerilor?

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am susținut această rezoluție, înaintea celei de-a doua reuniune europeană la nivel înalt privind romii de la Córdoba, de la 8 aprilie 2010, deoarece incluziunea romilor în toate sferile societății trebuie să fie una dintre prioritățile apărute la nivel european. Din punctul meu de vedere, nu trebuie doar să subliniem situația romilor din estul Europei, zonă în care aceștia sunt supuși unor discriminări semnificative, ci, de asemenea, să fim conștienți că aceste probleme rămân la fel de pronunțate, însă fără a fi atât de evidente, și în alte țări europene precum Franța. Totodată, trebuie să vedem care este eficacitatea măsurilor puse în aplicare și să aflăm cum ar putea fi îmbunătățite acestea, pentru a atinge într-adevăr obiectivele de integrare socio-economică și de obținere a cetățeniei europene complete pentru romi.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – Am votat pentru Rezoluția privind integrarea romilor din convingerea că această minoritate europeană are nevoie de politici concrete și de implementarea lor rapidă. Deși ne aflăm la jumătatea decadei pentru incluziunea romilor, problemele legate de educație, angajare, dezvoltare regională etc., persistă și chiar se acutizează în unele state membre. Sunt de acord cu nevoia de a redefini principiile, dar consider că mai degrabă ar trebui să construim o strategie transversală, orizontală, care să abordeze problemele acestei minorități în mod integrat, și nu exclusiv. Prin această rezoluție solicităm noilor comisari să acorde prioritate aspectelor privind romii din portofoliile lor și să nu continue politica de până acum, discursivă, dar lipsită de acțiune reală. Așteptările noastre față de summitul de la Cordoba sunt mari, dar și mai mari sunt nevoile romilor, care așteaptă rezultate în termeni de respectare a drepturilor lor și de politici de antidiscriminare.

Livia Járóka (PPE), *în scris*. – (HU) Doamnelor și domnilor, doresc să salut adoptarea propunerii de rezoluție prezentate în comun de principalele șase grupuri politice din Parlament, prin care, reiterând rezoluția ciclului anterior, de la începutul anului 2008, i se solicită Comisiei Europene să elaboreze o strategie europeană atotcuprinzătoare privind situația romilor, care să aibă ca scop soluționarea excluziunii sociale și economice suferite de romi în Europa. Propunerea evidențiază în mod corect faptul că măsurile antidiscriminatorii în sine sunt insuficiente pentru promovarea integrării sociale a romilor. Pentru a reuni toți factorii sociali și instituționali și, în același timp, pentru a obliga participanții să-și țină promisiunile asumate avem nevoie de eforturi comunitare armonizate, care să aibă un temei juridic ferm.

Totodată, este deosebit de important ca rezoluția să adopte în mod clar o poziție dincolo de instrumentele neobligatorii și să susțină angajamentele legislative obligatorii și contribuțiile bugetare realiste. În final, doresc să-mi exprim speranța că, în conformitate cu instrucțiunile explicite ale Parlamentului și cu aprobarea

Consiliului European, Comisia Europeană va lansa cât mai curând programul complex de dezvoltare descris în rezoluție. Acest lucru va putea pune, în sfârșit, capăt perpetuării sărăciei extreme care afectează populația romă din generație în generație, va putea face eforturi concertate simultane în toate domeniile aferente ale politicii și va putea interveni cu promptitudine în regiunile care se confruntă cu deficite structurale grave și care sunt pe cale să se transforme în ghetouri.

Timothy Kirkhope (ECR), *în scris*. – Eu și colegii mei din grupul ECR suntem de acord cu o mare parte a acestui raport și susținem cu tărie asigurarea unor drepturi și șanse egale pentru toți cetățenii, indiferent de rasă, religie, sex sau orientare sexuală.

Cu toate acestea, deși susținem pe deplin integrarea populației rome la nivelul Uniunii Europene, avem rețineri serioase în ceea ce privește implicarea Uniunii Europene în probleme pe care le considerăm a fi de competența statelor naționale individuale, precum accesul la asistență medicală, educație, angajare și locuințe.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) UE este o regiune de solidaritate și incluziune, așa că trebuie să ia măsurile necesare pentru a preveni discriminarea împotriva romilor și pentru a le acorda acestora aceleași drepturi în ceea ce privește educația, locurile de muncă, asistența medicală și locuințele în toate statele membre, precum și în statele care intenționează să se alăture Uniunii în viitor.

Trebuie luate măsuri decisive pentru a pune capăt discriminărilor. Cu toate acestea, dacă se vor atinge aceste obiective, romii nu se pot autoexclde și trebuie să contribuie la propria lor integrare într-un spațiu european care se dorește a fi inclusiv.

Andreas M $\ddot{u}$ lzer (NI), *în scris*. – (DE) Mulți dintre cerșetorii din țările occidentale provin din Slovacia, România și Bulgaria, iar majoritatea aparțin minorității rome. Pentru o perioadă îndelungată de timp, s-a încercat îmbunătățirea situației sociale precare a romilor care trăiesc la periferia societății, în suburbii mizere sau în tabere de corturi. Simpla pompă de fonduri în așezămintele de romi nu va aduce nimic bun, după cum arată experiențele anterioare. Cheia către succes constă în educație, deoarece acesta este singurul mod de a crea pe termen lung șanse de a duce un alt stil de viață. În principiu, măsurile pentru combaterea sărăciei în estul Europei au sens. Cu toate acestea, măsurile puse în aplicare în trecut au eșuat și nu au fost sugerate abordări noi, raționale. Din acest motiv, am votat împotriva raportului.

Franz Obermayr (NI), *în scris*. – (DE) Această propunere de rezoluție merge într-o singură direcție, propunând subvenții și ajutoare financiare pentru romii din Uniunea Europeană. Desigur, trebuie să facem tot posibilul pentru a ne asigura că grupurile marginalizate, precum romii, se vor integra mai bine în societate și mai ales pe piața muncii. Cu toate acestea, populația romă trebuie să demonstreze că vrea și că poate depune ea însăși eforturi pentru ca acest proces de integrare să reușească. Romii trebuie să înceapă prin a-și introduce copiii și tinerii în sistemul școlar european. Propunerea de rezoluție referitoare la reuniunea la nivel înalt privind romii subliniază prea puțin aceste aspecte, motiv pentru care am votat împotriva ei.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Timp de ani de zile, discriminarea împotriva romilor a fost unul dintre cele mai mari tabuuri ale Europei. În ultimii ani, situația s-a schimbat. Măsurile luate în vederea combaterii discriminării împotriva romilor sunt în continuare insuficiente. Această problemă este neglijată frecvent.

Un exemplu foarte bun în acest sens este lipsa de reacție din partea Comisiei Europene la propunerea Parlamentului European din 28 ianuarie 2008 referitoare la dezvoltarea unei strategii europene privind romii, în cooperare cu statele membre. Trebuie să reînnoim cât mai urgent acea propunere. Deoarece în timpul crizei economice, agresiunile împotriva romilor s-au accentuat. Acest lucru i-a afectat pe mulți dintre cei 10-12 milioane de romi din Uniunea Europeană.

Cred că situația romilor trebuie să devină o prioritate pentru comisarii nou desemnați, motiv pentru care am hotărât să susțin propunerea de rezoluție referitoare la cea de-a doua reuniune la nivel înalt privind romii, elaborată de colegii mei din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European și Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat).

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris*. – (EL) Propunerea comună de rezoluție adoptată de Parlament, în favoarea căreia am votat, este extrem de importantă. După cum se subliniază la alineatul (7), chiar dacă romii reprezintă o comunitate paneuropeană și, prin urmare, este nevoie de un efort colectiv la nivel european, Comisia Europeană nu a răspuns până acum solicitării adresate de Parlamentul European la 28 ianuarie 2008 de a formula o strategie europeană privind romii, în cooperare cu statele membre, pentru a accentua coordonarea și a îmbunătăți situația acestei comunități. Având în vedere că, în baza principiului subsidiarității,

statele membre dețin competența pentru o integrare ușoară în societate a acestui grup de populație – iar în Grecia există o comunitate importantă de romi – Parlamentul European ar trebui să solicite o inițiativă mai dinamică din partea Comisiei și a Consiliului, pentru o mai bună coordonare a acțiunilor care au ca scop integrarea completă a romilor în societățile europene. De altfel, acesta este și scopul acestei propuneri.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Am votat rezoluția cu convingerea că în perioada imediat următoare, măsurile concrete pentru îmbunătățirea situației populației de etnie romă vor fi transpuse în practică și nu vor rămâne la nivel declarativ. Fondurile structurale europene reprezintă o șansă uriașă pentru incluziunea socială a populației de etnie romă, dar din păcate, valorificarea ei a fost îngreunată de aspecte metodologice și de conținut. Aplicat pe România, s-a constatat necesitatea unei diversificări a abordării problematiceii ocupării atunci când vine vorba de segmentul de populație reprezentat de romi, în cadrul măsurilor din POSDRU. Măsurile clasice de reconversie profesională, consiliere și informare a beneficiarilor romi trebuie să țină seama și de specificitatea culturală a acestora. Deși beneficiarii din zonele rurale sunt cei mai afectați, nu a existat niciun fel de program pentru comunitățile de romi în programele europene destinate dezvoltării rurale, iar romii nu se regăsesc printre grupurile țintă favorizate de astfel de programe de finanțare. Inițierea unor programe de dezvoltare a întreprinderilor agricole, stimularea înființării de ferme de animale, împreună cu un set de stimulente cum ar fi subvenții pentru angajatorii din acest domeniu, sunt soluții de luat în calcul pentru integrarea populației rome pe piața muncii

Teresa Riera Madurell (S&D), *în scris*. – (ES) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece incluziunea comunităților rome este una dintre prioritățile Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European. Această rezoluție arată poziția Parlamentului înaintea celei de-a doua reuniuni europene la nivel înalt privind romii, care va avea loc la 8 și 9 aprilie la Córdoba, sub Președinția spaniolă. Situația populației rome este diferită de cea a altor minorități din UE, iar incluziunea lor necesită politici eficiente, pentru a reduce discriminarea sistematică la care sunt supuși. Toate nivelurile de guvernare, de la UE până la autoritățile locale, trebuie să se implice și să joace un rol în asigurarea unui tratament egal pentru această categorie de populație, aceasta fiind una dintre valorile fundamentale ale UE. Rezoluția solicită instituțiilor europene să aducă o contribuție coordonată și strategică în vederea includerii populației rome a Europei. Reuniunea la nivel înalt de la Córdoba trebuie să reprezinte un pas înainte, făcând trecerea de la intenții bune la politici concrete, care vor permite depășirea problemelor cu care se confruntă aceste persoane în ceea ce privește accesul la locuințe, educație, serviciile publice și locurile de muncă.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Mă bucur mult că această rezoluție a fost adoptată (evident, am votat pentru), deoarece ea cuprinde declarații cruciale privind promovarea nediscriminării împotriva populației rome. Mai exact, ea solicită din nou Comisiei Europene să elaboreze o strategie europeană cuprinzătoare pentru incluziunea romilor, ca instrument de combatere a excluziunii sociale și discriminării romilor în Europa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – Am votat pentru Rezoluția Parlamentului European referitoare la cel de-al doilea Summit european privind romii deoarece consider că lupta împotriva discriminării romilor, care constituie o comunitate paneuropeană, necesită o abordare comunitară. Ne exprimăm îngrijorarea cu privire la discriminarea suferită de romi în ceea ce privește educația, locuințele, încadrarea pe piața muncii și accesul egal la sistemul de sănătate și la alte servicii publice. Condamnăm escaladarea recentă a ostilității împotriva romilor (romafobie) din mai multe state membre ale UE, exprimată periodic sub forma discursurilor de instigare la ură și a atacurilor împotriva populației rome. Solicităm din nou Comisiei să adopte o abordare orizontală în ceea ce privește chestiunea romilor și să elaboreze propuneri suplimentare pentru a realiza o politică coerentă la nivel european în privința incluziunii sociale a romilor. În acest sens, cerem Comisiei să pregătească o strategie europeană privind romii în colaborare cu statele membre, care să coordoneze mai bine și să promoveze eforturile de îmbunătățire a situației populației rome. De asemenea, sper ca statele membre să utilizeze mai eficient diferitele instrumente existente pentru a combate excluderea romilor, cum ar fi alocarea a maximum 2 % din FEDER pentru locuințe în favoarea comunităților marginalizate sau opțiunile existente în cadrul FSE

Propunere de rezoluție B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), *în scris*. – Desigur, suntem de acord ca Frontex să își exercite supravegherea în afara apelor teritoriale ale statelor aflate la frontierele UE. Există avize juridice contradictorii în legătură cu deținerea acestei atribuții. Totuși, această rezoluție impune reguli și norme care ar împiedica această funcție. S-a insistat, în special, ca Frontex nu doar să salveze imigranții ilegali aflați în pericol în largul mării (o acțiune morală evidentă), ci și să impună obligația de a acorda azil imigranților ilegali salvați.

Considerăm că acești imigranți ilegali salvați trebuie trimiși în țara de unde se crede că s-au îmbarcat sau în țara lor de origine și lăsați acolo.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris.* – (EL) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție din rațiuni care depășesc proiectul de decizie și conținutul propunerii Consiliului privind completarea Codului frontierelor în ceea ce privește supravegherea frontierelor maritime externe. În pofida faptului că, mai ales în cea de-a doua parte, care nu este obligatorie pentru statele membre, decizia se referă la elemente pozitive pentru apărarea drepturilor omului, procedura utilizată pentru ratificare îngreunează în mod clar activitatea și competențele Parlamentului European. Prin acest proiect de decizie, Consiliul își depășește atribuțiile executive. Dacă Parlamentul European acceptă o astfel de procedură, va crea un precedent foarte negativ pentru rolul și funcționarea sa efectivă, deoarece el ar trebui să-și protejeze atribuțiile legislative, de control, dar și de altă natură, fiind singura instituție aleasă la nivel european. Totodată, am observat recent că votul decisiv al Parlamentului European a modificat acordul referitor la transferul datelor cu caracter personal privind cetățenii europeni către serviciile secrete și guvernul Statelor Unite. Nu ar trebui inițiate facilități de acest gen.

Carlos Coelho (PPE), *în scris.* – (PT) În mod evident, este absolut necesară trecerea la consolidarea controalelor de frontieră coordonate de Agenția Europeană pentru Managementul Cooperării Operaționale la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene. Totodată, este nevoie de proceduri operaționale comune, dar și de reguli clare pentru participarea la operațiuni maritime comune, mai ales de căutare și salvare, și la debarcarea persoanelor salvate.

În acest scop, Comisia a hotărât să transmită un proiect de decizie, în baza procedurii de comitologie. Consiliul nu a putut trece peste divergențele de opinie în această privință și a preferat să se ascundă de Parlament în spatele unor argumente tehnice, nesocotindu-ne astfel competențele. Avizul Serviciului juridic al Parlamentului este foarte clar. Comisia și-a depășit atribuțiile de punere în aplicare. Aceasta nu este pur și simplu o procedură tehnică. Însăși dna Malmström a spus că această inițiativă are o mare însemnătate politică, dar și implicații practice.

Votul nostru împotriva nu este o simplă afirmare a prerogativelor parlamentare, ci și un act de solidaritate cu statele mici, care sunt penalizate în mod injust de această decizie.

Cornelia Ernst și Sabine Lösing (GUE/NGL), *în scris.* – Ținând cont că, printre altele, Frontex a fost creată pentru a „proteja” frontierele UE de așa-numiții imigranți „ilegali”, ne opunem existenței acestei agenții și obiectivelor sale. Totuși, salutăm liniile directoare privind respectarea legislației internaționale și europene privind drepturile omului și acordarea de azil, din cadrul propunerii Comisiei (COM (2009)0658 final). Salutăm în special punctul 1 din anexa I (respectarea principiului nereturnării, luarea în considerare a necesităților speciale ale persoanelor vulnerabile și ale celor care necesită asistență medicală urgentă, instruirea polițiștilor de frontieră în domeniul drepturilor omului și al legislației privind refugiații), precum și punctele 3 și 4 (inclusiv analiza situației imigrantului, luarea în considerare a eventualelor solicitări de asistență sau fiabilitatea navei, nedebarcarea în state în care persoanele riscă să fie persecutate și torturate), menționate în anexa II. Pe lângă aceasta, subliniem necesitatea ca această a doua anexă să aibă caracter obligatoriu și menționăm că vom modifica mandatul Frontex, în funcție de aceste principii.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat împotriva acestei rezoluții, care ar fi împiedicat adoptarea unui număr de măsuri care reprezintă un pas în direcția corectă, deși recunosc că situația este departe de a fi perfectă. Grație acestui text, vom putea aduce înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene cazurile în care vor fi implicate statele ce nu-și respectă angajamentele privind principiul nereturnării în largul mării. În prezent, statele nu sunt supuse unei astfel de proceduri. Este important ca statele membre care funcționează sub auspiciile Frontex să ofere asistență imigranților aflați în pericol pe mare, indiferent de naționalitate, statut sau de circumstanțele în care au fost găsiți.

Georgios Papanikolaou (PPE), *în scris.* – (EL) Propunerea de rezoluție se referă la proiectul de decizie a Consiliului și completează Codul frontierelor în ceea ce privește supravegherea frontierelor maritime în cadrul operațiunilor coordonate de Frontex pentru salvarea celor aflați pe mare. În ceea ce privește Grecia și ca urmare a presiunii imigraționiste tot mai mari, aceste măsuri specifice facilitează prezența Frontex în apele Greciei.

Mai exact, aceste măsuri consistă atât din reguli, cât și din norme cu caracter neobligatoriu și se axează pe primirea, căutarea și salvarea celor aflați pe mare. În esență, aceste măsuri trebuie luate dacă se identifică o navă și dacă se bănuiește că la bord există persoane care încearcă să evite controalele de frontieră. Totodată, operațiunile de căutare și salvare trebuie să se desfășoare în baza unor principii specifice, iar oamenii arestați

sau salvați trebuie debarcați conform unui plan operațional specific. Acesta este motivul pentru care cred că această inițiativă specifică trebuie sprijinită și că trebuie accelerată punerea în aplicare a măsurilor menționate în propunerea Consiliului.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Contrar poziției noastre (eu am votat pentru), nu s-a obținut o majoritate calificată, așa că nu a fost adoptată rezoluția de respingere a propunerii Comisiei și de respectare a avizului serviciilor juridice ale Parlamentului. Aceasta înseamnă că, în conformitate cu propunerilor formulate de Comisie în cadrul procedurii de comitologie, Codul frontierelor Schengen va fi modificat acum, adăugând la directivă anexa cu măsuri neobligatorii privind obligațiile în timpul operațiunilor de căutare și salvare pe mare. Sperăm doar că pentru a evita tragediile umane și catastrofele maritime, Comisia va profita de această șansă pentru a monitoriza mai riguros operațiunile coordonate de Frontex. Însă există pericolul real ca în urma acestui rezultat să nu putem solicita luarea de măsuri obligatorii în cadrul mandatului Frontex revizuit actualmente, dar, desigur, nu putem renunța și trebuie să facem tot posibilul pentru a obține un rezultat mai bun în activitatea noastră viitoare în această privință.

Raport: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), în scris. – Eu și colegii mei din Grupul ECR suntem de acord cu o mare parte din cele prezentate în acest raport, inclusiv cu îmbunătățirea eficienței bugetare, simplificarea procedurilor de solicitare a fondurilor UE, precum și cu prioritizarea finalizării strategiei pentru 2020.

Cu toate acestea, avem rețineri serioase în ceea ce privește referirile la un pilon social al UE, o agendă socială ambițioasă, o politică armonizată privind imigrările, restricțiile asupra pieței agricole unice, și subliniem faptul că domeniile educativ, militar și de apărare sunt de competența statelor membre.

Liam Aylward (ALDE), în scris. – (GA) Am votat în favoarea acestui raport privind prioritățile pentru bugetul pe anul 2011. După cum se menționează în raport, întreprinzătorii și microîntreprinderile trebuie sprijiniți în mod specific, iar aceste aspecte trebuie să stea la baza politicii Uniunii Europene privind tineretul și inovațiile.

Raportul solicită să se acorde asistență tuturor programelor și instrumentelor care încurajează antreprenoriatul, mai ales în zonele rurale, să se acorde asistență în timpul fazei inițiale a afacerilor noi și să se încurajeze schimbul de informații între tinerii antreprenori.

Trebuie sprijinite programele care îi ajută pe tinerii care încep o nouă afacere. Salut modul în care acest raport evidențiază politica privind tineretul și rolul pe care trebuie să-l joace tinerii în încercarea de a ieși din actuala criză economică și financiară.

Susțin cu tărie solicitarea formulată în raport, de creștere a investițiilor în tineret și educație, conform recomandărilor din „Strategia UE privind tineretul”. Trebuie recunoscute, încurajate și sprijinite rolul și importanța tineretului pentru Uniunea Europeană și pentru viitorul Uniunii.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Tineretul, știința și inovațiile stau la baza priorităților următorului buget al Uniunii Europene. Investițiile în tineret sunt investiții în viitor. Aceste investiții trebuie să se desfășoare în mod coordonat între diferitele politici.

Educația, pregătirea profesională și trecerea de la sistemul educațional la piața muncii sunt principalele preocupări ale acestui buget. Tinerii cu calificări și licențe universitare sunt din ce în ce mai afectați de șomaj. Din acest motiv, consider că programul de mobilitate Erasmus - primul loc de muncă reprezintă un angajament strategic pentru viitor, deoarece creează o legătură clară între sistemul educațional și piața muncii. Dintre celelalte priorități ale acestui buget, aș alege cercetarea, inovarea și agenda digitală: aceste domenii sunt esențiale pentru dezvoltarea durabilă a Europei.

De asemenea, doresc să evidențiez importanța câtorva programe deja existente care contribuie la realizarea acestui obiectiv, precum Institutul European de Inovare și Tehnologie. Acest buget concentrează chiar eforturile pentru susținerea dezvoltării tehnologiilor ecologice și inovatoare, contribuind astfel în mod esențial la redresarea economică și stimulând dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii. Angajamentul față de tineret, inovații și știință este elementul cheie pentru ca Europa să redevină lider mondial.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose și Britta Thomsen (S&D), în scris. – (DA) Astăzi, social-democrații danezi au votat în favoarea priorităților bugetului pentru 2011. Susținem prioritățile generale și în special eforturile de combatere a șomajului juvenil și de promovare a cercetării, inovațiilor și tehnologiei ecologice. De asemenea, social-democrații danezi susțin pe deplin alocarea fondurilor necesare

pentru strategia UE pentru creștere și angajare, UE 2020. Totuși, social-democrații danezi doresc să sublinieze faptul că scopul politicii agricole comune a UE trebuie să fie în continuare garantarea stabilității pieței, motiv pentru care nu putem susține subvențiile permanente din partea UE pentru produse precum laptele și lactatele.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog și Åsa Westlund (S&D), *în scris.* – (SV) Noi, social-democrații suedezi, am ales astăzi să votăm în favoarea priorităților bugetului pentru 2011. În mare parte suntem de acord cu prioritățile menționate în raport. De exemplu, considerăm că este important să investim în tineret, în cercetare, în inovare și în tehnologia ecologică. De asemenea, credem că este important ca noua strategie pentru creștere și angajare a Uniunii, „UE 2020”, să primească suficiente resurse financiare încât să poată avea succes.

Totuși, dorim să subliniem faptul că nu credem că principalul obiectiv al politicii agricole comune a UE este acela de a garanta stabilitatea pieței și, prin urmare, nu dorim ca UE să asigure în permanență ajutoare pentru piața laptelui și a produselor lactate.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) În contextul crizei generalizate și având în vedere cerințele ambițioase ale strategiei 2020 privind inovațiile, lupta împotriva sărăciei și excluziunii sociale și creșterea economică și angajarea, este esențial ca provocările strategiei 2020 să stea la baza priorităților bugetare.

Din acest motiv, mă bucur să descopăr în prioritățile stabilite de Comisie pentru bugetul aferent anului 2011 un angajament clar pentru politicile de educație, cercetare și inovație. Totodată, este esențial să avem în vedere redresarea economică și ieșirea din criză, așa că mă bucură să văd că sprijinul acordat întreprinderilor mici și mijlocii este una din principalele preocupări ale bugetului pentru 2011. În cadrul reformei politicii agricole comune, doresc să reiterez necesitatea măririi finanțării pentru PAC; Comisia trebuie să aibă și ea în vedere această prioritate.

Doresc să subliniez faptul că bugetul pentru 2011 va fi primul adoptat în baza Tratatului de la Lisabona, pe fondul consolidării intervenției Parlamentului.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) În pofida retoricii sociale, inevitabilă în perioadele de criză, prioritățile propuse pentru bugetul pentru 2011 sunt suficient de clare: intenția este aceea de a menține practic aceleași priorități care au determinat și bugetele anterioare. Încă o dată, există semne că vom avea un buget care va conduce la consolidarea pieței unice, la lipsa de siguranță a unui loc de muncă, cunoscută sub numele de flexicuritate, liberalizarea și comercializarea mediului înconjurător și a domeniilor vieții sociale. Deși aceste norme au fost grupate sub egida așa-numitei „strategii 2020”, ele sunt vechi.

Prioritatea declarată, acordată tineretului, nu poate ascunde faptul că intenția este aceea de a planifica încă de acum viitoarele generații de lucrători pentru care șomajul va fi structural, ca variabilă strategică pentru a impune devalorizarea puterii de muncă. Până și persoanele calificate vor trebui să oscileze între locuri de muncă nesigure, alternându-le cu inevitabilul șomaj. Aceste priorități pun bugetul pentru 2011 în serviciul intervenționismului extern al UE, al politicii externe și de securitate comune și al politicii de securitate și apărare comune, al militarismului și al războiului, al politicilor care criminalizează imigrările, al Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene.

În acest caz, singurul nostru răspuns la acest raport poate fi votul împotriva. Totuși, aceasta nu este nici singura soluție, nici o rezolvare inevitabilă. Am încercat să demonstrăm acest lucru cu ajutorul diferitelor propuneri pe care le-am prezentat în timpul dezbaterii.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *în scris.* – (PL) Nu este ușor să construiești bugetul UE în timpul unei crize financiare, cu o marjă bugetară foarte redusă și cu noi domenii de lucru aferente intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, am votat cu o mare satisfacție pentru raportul dnei Jędrzejewska privind bugetul pe 2011 și propunerea de rezoluție a Parlamentului European, care oferă priorități bugetare ambițioase pentru anul viitor.

Pe lângă prioritățile tradiționale, precum politica de coeziune și sprijinul pentru tehnologii inovatoare și ecologice, bugetul pentru 2011 trebuie să se concentreze pe asigurarea funcționalității depline a noilor inițiative în UE: Serviciul european pentru acțiune externă, strategia economică UE 2020 și măsurile din cadrul Parteneriatului estic. Toate aceste trei elemente pot deveni un fiasco dacă fondurile alocate lor se dovedesc a fi prea „simbolice”.

Totodată, trebuie reținut modul cuprinzător de abordare a problemei tineretului. În contextul problemelor demografice, UE nu își poate permite un procent redus de tineri educați, deoarece aceasta ar conduce la o

creștere și mai mare a șomajului la nivelul acestei grupe de vârstă, un lucru pe care UE nu și-l poate permite. Prin urmare, trebuie rezervate fonduri în cadrul bugetului european pentru a susține învățarea de limbi străine, dialogul intercultural, creșterea mobilității tinerilor și integrarea absolvenților pe piața muncii.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Dacă am înțeles corect cuvintele acestui raport, totul sau aproape totul devine o prioritate, adică nu există de fapt nicio prioritate. Pur și simplu, se cere un buget mai mare: cu alte cuvinte, mai multe impozite pentru europeni. Desigur, este lăudabilă grija raportoarei de a se asigura că fondurile din bugetul UE se vor cheltui nu numai în mod util, ci și eficient și că ele vor adăuga o valoare europeană autentică politicilor naționale. Totuși, ca să fim sinceri, aceasta ar fi trebuit să fie o preocupare constantă de-a lungul anilor. Pe de o parte, îmi amintesc că în ultimii 14 sau 15 ani lucrurile nu au stat așa, deoarece Curtea Europeană de Conturi nu s-a simțit capabilă să aprobe execuția bugetelor anuale. Pe de altă parte, tot mai caut în acest raport propuneri concrete care vor permite atingerea acestui obiectiv. Caut în special propuneri prin care să se poată pune capăt programelor pur populiste, alocării inutile de fonduri în quantum redus, propagandei ideologice și încercărilor de a interveni mai mult în domenii în care, din fericire, UE are doar puține atribuții și mai ales nu poate acționa.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris.* – (FR) Deși am votat în favoarea acestui raport, aș dori să subliniez o serie de rezerve critice pe care le am în legătură cu prioritățile pentru bugetul pe 2011. Este adevărat că susțin bucuroasă angajamentul UE de a oferi asistență pentru tineret, inovații și voluntariat, ca elemente structurale ale societății noastre. Chiar și așa, cadrul financiar nu este deloc adecvat, mai ales într-o perioadă de criză economică și șomaj: nu ne permite să finanțăm nicio ambiție politică prin care să putem antrena schimbări reale. 9 milioane de euro, adică 0,07 % din buget pentru combaterea șomajului: această sumă chiar nu reprezintă o ambiție substanțială de susținere a angajărilor.

Iosif Matula (PPE), *în scris.* – Am votat în favoarea Raportului privind bugetul Comisiei Europene deoarece consider că este important ca UE să aibă un buget echilibrat și realist, care să răspundă în mod eficient așteptărilor cetățenilor, care doresc depășirea crizei economice actuale, locuri de muncă bine plătite și un viitor mai sigur. Cred că susținerea financiară a IMM-urilor trebuie să fie o prioritate europeană, pentru că IMM-urile joacă un rol decisiv în asigurarea multor locuri de muncă, în dezvoltarea regiunilor și a zonelor rurale. De asemenea, consider că tineretul este extrem de important atât în prezent, cât și pentru viitorul UE, fapt care trebuie să se reflecte și în prioritățile bugetare. Tineretul se află în centrul strategiilor sociale și de incluziune europene. Capacitatea de inovare a tineretului reprezintă o resursă-cheie pentru dezvoltarea și creșterea economică, pe care UE ar trebui să se bazeze. Cred cu tărie că a investi în tineret și în educație înseamnă a investi în prezent și în viitor, așa cum se subliniază în strategia UE privind tineretul. Apreciez că politica privind tineretul trebuie să aibă în vedere inclusiv pregătirea în școli și universități pentru piața muncii.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Voi vota împotriva acestui raport privind prioritățile pentru bugetul pe 2011. Acesta pune în aplicare politicile eurocrate dogmatice și nocive cărora mă opun, atât la nivel european, cât și la nivel mondial. Nu pot vota pentru un buget care susține atât de multe dezastre potențiale.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) În urma eșecului strategiei de la Lisabona, UE are o nouă șansă de a deveni marele catalizator al economiei mondiale prin strategia 2020. Pentru ca acest nou plan să fie un succes, diferitele bugete care vor fi aprobate trebuie să acorde prioritate mai multor domenii fundamentale pentru succesul strategiei 2020.

Vorbim despre inovații, despre sprijinul acordat tinerilor în vederea dezvoltării mobilității sociale și despre sprijinul consolidat acordat întreprinderilor mici și mijlocii, adevăratele motoare economice ale statelor. Totodată, este esențial să investim la scară largă în domeniile reprezentate de schimbările climatice, mediul înconjurător și politica socială. Pentru ca strategia pentru 2020 să fie un succes, este crucial să se găsească noi modalități de finanțare și de strângere a fondurilor în acest scop, deoarece nu putem proceda ca în trecut, când am realocat din fondurile programate inițial pentru politica agricolă comună, pentru politica structurală sau pentru cea de coeziune.

Georgios Papastamkos (PPE), *în scris.* – (EL) Am votat în favoarea raportului privind prioritățile pentru bugetul pe 2011, unul dintre motive fiind propunerile de finanțare a PAC. În special, se menționează că finanțarea priorităților aferente viitoarei strategii UE 2020 printr-o posibilă realocare a fondurilor nu trebuie să afecteze politicile fundamentale ale UE, precum politica agricolă comună, politica structurală sau de coeziune. Se reiterează preocuparea exprimată cu ocazia aprobării bugetului comunitar pentru anul curent, în ceea ce privește marja strânsă pentru cheltuielile agricole și se susține alocarea unei marje suficiente în

cadrul bugetului pe 2011. Este deosebit de importantă existența unei marje satisfăcătoare pentru cheltuielile agricole, pentru a putea face față cerințelor neprevăzute în sectoarele agriculturii, mai ales având în vedere instabilitatea prețurilor.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – Am votat pentru Rezoluția Parlamentului referitoare la prioritățile pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 – secțiunea III – Comisia, reafirmând în acest fel că prioritatea liderilor politici ai Uniunii Europene și ai statelor membre trebuie să fie păstrarea locurilor de muncă existente și crearea altora noi, care să permită cetățenilor europeni să aibă o viață decentă. Comunicarea Comisiei, intitulată „Europa 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii”, reprezintă baza unei dezbateri cuprinzătoare privind strategia economică și socială a UE pentru următorii ani. De asemenea, am votat în favoarea amendamentului 5, având în vedere că șomajul constituie o temă centrală în cadrul discuțiilor actuale și că, pentru a trata pe deplin problema ratei ridicate și în creștere a șomajului, UE trebuie să pună în aplicare o agendă socială ambițioasă. Uniunea trebuie să investească mai ales în cercetare și în infrastructura de transport și energie pentru a-și putea păstra competitivitatea pe plan mondial. De asemenea, atât statele membre, cât și Uniunea trebuie să investească în educație și în dezvoltarea tinerilor. De aceea, programe precum Erasmus, și mai ales componenta Erasmus pentru tinerii antreprenori, trebuie să constituie o prioritate care să se reflecte și în bugetul pentru 2011.

Artur Zasada (PPE), *în scris*. – (PL) Mă bucură rezultatul votului asupra raportului dnei Jędrzejewska privind prioritățile bugetare ale Uniunii Europene pentru 2011. Desigur, am votat în favoarea acestuia. Votul de astăzi a fost excepțional din două motive. În primul rând, este primul buget adoptat în baza regulilor Tratatului de la Lisabona. În al doilea rând, Parlamentul European, nu Comisia, și-a prezentat mai întâi propunerile de priorități.

În documentul său, raportoarea a menționat într-un mod foarte pertinent problema tineretului și a educației. Într-o perioadă de criză, este deosebit de important sprijinul acordat tinerilor, spre exemplu ajutându-i să-și găsească primul loc de muncă sau să-și deschidă propria afacere. Astăzi se observă în mod clar lipsa unei abordări suficiente a acestei probleme în anii anteriori. Experții în materie arată că nu doar absolvenții întâmpină dificultăți pe piața muncii, ci și persoanele între 30 și 40 de ani, care se află deja de ceva vreme pe piața muncii.

Raport: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – (LT) Susțin acest raport, deoarece circumstanțele în care va fi adoptat bugetul pe 2011 vor fi excepționale, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a continuării crizei economice și financiare. Bugetul va trebui să fie echilibrat în mod corect pentru a asigura realizarea cu succes a obiectivelor prevăzute de Tratatul de la Lisabona, precum, spre exemplu, crearea unei piețe interne comune de energie. În planificarea bugetului, trebuie acordată o atenție deosebită și consecințelor crizei financiare, încă resimțite de multe țări, dar și eforturilor de combatere a acestora. Principala prioritate trebuie să fie în continuare păstrarea și crearea de locuri de muncă, aspecte corelate îndeaproape cu necesitatea ajutorului financiar pentru întreprinderile mici și mijlocii care creează multe locuri de muncă. La aprobarea bugetului Parlamentului European pentru 2011, trebuie acordată o atenție deosebită evaluării priorității Parlamentului European – modelarea unui proces legislativ la nivel înalt – și trebuie luate toate măsurile care se impun. Totodată, trebuie găsită o soluție potrivită la problema organizării eficiente a activității PE, inclusiv pentru stabilirea unui loc de desfășurare a activității pentru deputații din Parlamentul European.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona înseamnă atribuții sporite pentru Parlament. Într-o lume globalizată, problemele sunt tot mai complexe, iar deciziile trebuie să fie adecvate din punct de vedere tehnic și fundamentate științific. Este crucial ca factorii decizionali să cunoască ultimele evoluții științifice, deoarece acestea le vor permite să ia deciziile optime. Acest buget prezintă o serie de linii directoare pe termen lung privind politica imobiliară, linii care ar putea conduce la reducerea costurilor în viitor.

Solicit ca deputații din Parlamentul European să primească o instruire îmbunătățită și asistență tehnică de calitate, deoarece acestea oferă Parlamentului resursele necesare pentru a-și desfășura bine activitatea, cu ajutorul resurselor științifice și tehnice atât de necesare în ziua de astăzi.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Având în vedere responsabilitățile tot mai mari ale multor instituții în contextul noului cadru, așa cum se întâmplă în cazul Parlamentului, este esențial ca bugetul operațional al fiecărei instituții să se asigure că deține resursele materiale și umane necesare pentru a-și putea desfășura activitatea în cadrul instituțional existent, în spiritul acurateței și excelenței.

Susțin un buget realist și fezabil, dar care să ofere diferitelor instituții mijloacele materiale necesare pentru a-și putea îndeplini obligațiile. Totuși, aceste considerații nu trebuie să pericliteze durabilitatea bugetară și evidența riguroasă, indispensabile oricărei instituții. De asemenea, în gestionarea fondurilor puse la dispoziția diferitelor instituții trebuie acționat cu rigoare și transparență.

Alan Kelly (S&D), *în scris*. – Planificarea bugetului pe 2011 este foarte importantă și sunt de acord cu solicitarea formulată în raport, în vederea purtării unei discuții transparente și bine argumentate. De asemenea, este corectă afirmația potrivit căreia problema plafonului bugetar este delicată și trebuie să avem în vedere costurile globale. Mă bucură atitudinea precaută a raportului. O abordare contrară a acestei probleme ar reprezenta o insultă pentru populația din țara mea de origine și pentru cetățenii întregii Europe, care se confruntă cu propriile preocupări bugetare. De asemenea, doresc să profit de această șansă pentru a spune că sper că aceste precauții ne demonstrează solidaritatea și fraternitatea cu colegii din Grecia și Portugalia, care trec printr-o perioadă deosebit de dificilă.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Tratatul de la Lisabona a conferit Parlamentului noi responsabilități. Această situație implică sarcini administrative suplimentare, iar deputații europeni vor avea nevoie de consilieri calificați. Ca urmare a acestei noi situații, apar două probleme: creșterea costurilor, deoarece este nevoie de mai mulți asistenți și de spațiu suplimentar pentru ca aceștia să-și poată desfășura activitatea în condiții bune de lucru. Această situație conduce la creșterea costurilor. Aceste lucruri sunt greu de explicat într-o perioadă de criză, însă, pentru ca activitatea Parlamentului să fie excelentă, acesta trebuie să dispună de resursele financiare și umane necesare.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport important. Liniile directoare sunt primul pas din procedura bugetară, ele oferind îndrumări generale Secretariatului general și Biroului Parlamentului European pentru următorul pas, estimările preliminare, care, în prezent, se află deja la Birou.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Circumstanțele în care este adoptat bugetul pe 2011 sunt excepționale și, în același timp, reprezintă o provocare. Punerea cu succes în aplicare a Tratatului de la Lisabona este o prioritate mai mare, în timp ce efectele crizei economice, care se resimt în Uniunea Europeană, fac ca atingerea acestui obiectiv să fie și mai solicitantă.

În acest context, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) căruia îi aparțin, susține în continuare ideea unui buget durabil și riguros, în care să fie justificată fiecare cheltuială și în care să poată fi asigurate în mod durabil rigoarea și eficiența. Prin urmare, susțin adoptarea unui buget bază zero, care să permită economiile și eficiența. Pentru o mai bună îndeplinire a acestui obiectiv, trebuie să stabilim urgent o politică imobiliară pe termen lung.

Sunt de acord că trebuie promovate o cooperare sporită și un dialog strâns la nivel interinstituțional, pentru ca resursele să fie utilizate mai bine în diferite domenii, precum în domeniul traducerilor și în politica imobiliară, printre altele. Doresc să subliniez importanța transformării excelenței legislative a Parlamentului într-o prioritate și a asigurării mijloacelor necesare pentru ca Parlamentul să-și poată desfășura cu succes rolul legislativ. Tocmai de aceea am votat în favoarea liniilor bugetare directoare pentru 2011 incluse în acest raport...

(Explicarea votului a fost redusă în conformitate cu prevederile articolului 170 din Regulamentul de procedură)

Raport: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea raportului privind politica în domeniul calității produselor agricole din UE, deoarece mi se pare extrem de relevant din două puncte de vedere. În primul rând, acest raport subliniază importanța protejării calității produselor de către Uniunea Europeană, transformând acest obiectiv într-o prioritate majoră a strategiei agricole europene. În al doilea rând, apără principiul identificării geografice și al specialităților tradiționale, prezentându-le drept două elemente care contribuie la competitivitatea agricolă europeană și la păstrarea patrimoniului cultural. În final, acest raport își manifestă susținerea față de produsele agricole de care suntem atât de mândri, susținând în același timp simplificările administrative necesare în legătură cu protecția acestora.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului intitulat „Politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată?”, deoarece calitatea este un factor decisiv în competitivitatea produselor europene pe piețele internaționale.

În acest context, consider că obligativitatea etichetării cu „locul de proveniență agricolă” este un fapt pozitiv, deoarece oferă posibilitatea de a furniza consumatorilor informații privind standardele de calitate. De asemenea, mă gândesc la felul în care raportul abordează într-un mod pozitiv protecția mediului și bunăstarea animalelor.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Politica agricolă comună trebuie să-și asume un angajament față de calitatea îmbunătățită a produselor sale agricole, aceasta fiind o valoare adăugată irefutabilă pentru competitivitatea europeană pe piața globală. Politica în domeniul calității nu poate fi disociată de politica agricolă comună ca întreg și nu poate fi separată de noile provocări precum combaterea schimbărilor climatice, necesitatea păstrării biodiversității, problemele de aprovizionare cu energie, dezvoltarea bioenergiilor, bunăstarea animalelor și gospodărirea apei în agricultură. Totodată, viitoarea politică în domeniul calității produselor agricole trebuie să integreze așteptările tot mai mari ale consumatorilor și să țină cont de faptul că, în exercitarea opțiunilor, calitatea contează pentru consumatorii informați.

Însă doresc să vă reamintesc că politica în domeniul calității produselor agricole nu poate să fie atât de drastică încât să afecteze fermierii mici și mijlocii sau existența produselor tradiționale, tipice pentru anumite regiuni și a căror fabricație nu poate fi supusă unor reguli mult prea uniforme. Scopul politicii din domeniul calității trebuie să fie acela de a stimula prezența agriculturii statelor membre UE pe piața globală și de a apăra produsele europene. Menirea sa este aceea de a fi în beneficiul producătorilor și consumatorilor.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Unele elemente ale raportului pe care îl discutăm acum sunt pozitive: spre exemplu, felul în care acesta susține crearea de instrumente pentru promovarea și popularizarea producătorilor locali, precum și a produselor tradiționale și artizanale asociate anumitor zone și care au o denumire geografică; sau modul în care recunoaște că procedura cu care se confruntă micii producători în momentul în care solicită certificările de calitate este extrem de lentă, greoaie și costisitoare.

Cu toate acestea, raportul ignoră aspecte vitale pentru protejarea calității produselor agricole și a durabilității producției agricole în UE: spre exemplu, consecințele dereglementării comerțului mondial și liberalizarea necontrolată a piețelor, ambele în cadrul acordurilor bilaterale și în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului; diferitele pericole implicate de introducerea în mediul înconjurător a organismelor modificate genetic, așa cum s-a procedat până în prezent; în final, necesitatea reformării profunde a politicii agricole comune care susține protecția locală, dreptul de a produce și dreptul la suveranitate alimentară.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris.* – (PL) Doresc să-l felicit pe colegul meu pentru acest raport și să spun că sunt de acord cu ideea că politica în domeniul calității produselor agricole nu trebuie abordată separat față de politica agricolă comună sau față de ideile centrale ale politicii comunitare pentru următorii ani, precum dezvoltarea durabilă, biodiversitatea sau combaterea schimbărilor climatice.

Cetățenii Uniunii Europene doresc produse sănătoase, de calitate ridicată, fabricate cu tehnologii inovatoare, care țin cont de impactul ecologic al procesului de producție. De asemenea, împărtășesc opinia raportorului privind desfășurarea unei campanii de informare și educare privind etichetele tuturor produselor europene, care au fost și care sunt aprobate. O campanie de acest gen este esențială, deoarece dezinformarea consumatorilor în legătură cu sensul complet al simbolurilor ridică un semn de întrebare în legătură cu întreaga politică în domeniul calității.

Alan Kelly (S&D), *în scris.* – Aș dori să-i felicit pe colegii mei din Comisia pentru agricultură pentru acest raport din proprie inițiativă. Trebuie să profităm de avantajele calității produselor noastre agricole. Uniunea Europeană alocă foarte mult timp asigurării îndeplinirii celor mai ridicate standarde în agricultură; animalele noastre sunt bine tratate și sănătoase, produsele noastre sunt sigure, practicile noastre agricole sunt etice din punctul de vedere al impactului asupra mediului. Practic, fiecare pas din lanțul producției industriale este reglementat, „de pe câmp până la furculiță”. Pentru a profita la maxim de punctul unic de vânzare al industriei, calitatea ridicată a rezultatelor acesteia, avem nevoie de o promovare mai bună, după cum indică și raportul Scott. Este foarte bine să existe produse etichetate în funcție de zona de proveniență agricolă sau în funcție de statutul lor de specialitate tradițională, însă, dacă consumatorul nu cunoaște semnificațiile etichetelor, ar fi ca și cum ar citi într-o limbă străină. Prin urmare, sunt de acord că recomandarea adresată Comisiei în acest raport de a promova conștientizarea acestor informații, va fi o formă eficientă de marketing. Ea va ajuta clienții și micile întreprinderi deopotrivă. Poate fi deosebit de benefică pentru sectorul nostru agroalimentar.

Elisabeth Köstinger (PPE), *în scris.* – (DE) Susțin pe deplin raportul din proprie inițiativă privind politica în domeniul calității produselor agricole (A7-0029/2010), asupra căreia s-a votat pe 25 martie 2010. Există o legătură clară între calitatea produselor și originea materiilor prime. Menționarea pe etichetă a „locului de proveniență agricolă”, conform propunerii, va indica de unde provin materiile prime. Din punctul meu de

vedere aceasta este o șansă importantă pentru industria agricolă, care produce produse agricole de calitate ridicată. Etichetarea clară a originii produselor garantează consumatorilor o calitate optimă a produselor și, în același timp, le permite să ia o decizie pe baza unor criterii obiective și transparente. Calitatea este un aspect cheie pentru întregul lanț alimentar și un activ esențial în susținerea competitivității producătorilor agroalimentari europeni. Producția unor alimente de calitate ridicată este frecvent singura șansă de angajare în multe zone rurale cu alternative limitate de producție. Prin urmare, mă declar în favoarea indicațiilor geografice protejate și a denumirilor de origine protejate, precum și în favoarea reintroducerii unei denumiri reglementate și protejate pentru produsele din regiunile de munte și din regiunile fără OMG. De asemenea, trebuie menținute programele privind agricultura ecologică și specialitățile tradiționale garantate.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Am votat în favoarea raportului deoarece susțin o mai bună protecție a produselor europene pe plan mondial. Prin indicațiile geografice, produsele agricole capătă mai multă credibilitate și vizibilitate în viziunea consumatorilor, asigurând în același timp un mediu concurențial pentru producători. În același timp, acestea garantează protecția drepturilor de proprietate intelectuală pentru produse. Sistemul indicațiilor geografice este unul bine stabilit în Uniunea Europeană și în multe state din afara Uniunii, cum ar fi Statele Unite ale Americii, Australia, Noua Zeelandă. Din nefericire, există totuși parteneri comerciali ai Uniunii care nu dețin o legislație în acest domeniu. Din această cauză, produsele europene nu sunt bine protejate în cadrul sistemelor naționale ale acestor state, existând riscul de contrafacere.

Astrid Lulling (PPE), *în scris*. – (DE) Deși sunt de părere că trebuie să fim precauți în legătură cu solicitările adresate Comisiei în rapoartele din proprie inițiativă, mă declar în favoarea raportului privind politica în domeniul calității produselor agricole.

În special, susțin necesitatea unei monitorizări mai stricte și a unei coordonări mai mari între Comisie și statele membre, pentru ca produsele alimentare din import să respecte standardele de calitate și siguranță alimentară ale UE, precum și standardele sociale și de mediu.

În cazul produselor proaspete sau prelucrate care au un ingredient unic, trebuie indicată țara de origine pentru a le permite consumatorilor să facă alegeri conștiente, bine informate, în legătură cu ceea ce cumpără.

Mă bucur că amendamentul meu care se opunea standardizării denumirilor de origine protejate și indicațiilor geografice protejate a fost acceptat în sesiunea plenară. Combinarea acestor informații ar fi făcut ca denumirile existente să fie inutile și i-ar fi afectat puternic pe producătorii cu denumiri de origine protejate.

Subiectul gestionării cantitative a producției a fost omis în mod deliberat de comunicarea Comisiei. Sunt convins că încă avem nevoie de instrumente de control al producției pentru a putea garanta prețuri stabile pentru producători și pentru a le oferi siguranța de a își planifica activitatea, astfel încât să poată face față așteptărilor ridicate ale consumatorilor și legislatorilor. Acest lucru este valabil nu doar pentru producția de lapte, ci mai ales pentru viticultură.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Acest raport are un defect incontestabil: include politica agricolă în logica autosuficientă de urmărire a profitului maxim, idee opusă conceptului nostru de politică agricolă. Prin urmare, nu pot vota pentru acest raport. Totuși, având în vedere îmbunătățirile pe care le aduce, consider că este mai înțelept să mă abțin. De fapt, nu vreau să contribuie la obstrucționarea unor idei antiproduse precum dorința de a introduce etichetarea „amprente ecologice” și de a relocaliza o parte din producția agricolă. Am remarcat intenția de îndepărtare față de logica productivismului. Îmi pare rău că acestea sunt singurele posibilități evidențiate în text și că punerea lor în aplicare într-un mediu capitalist le reduce în mod semnificativ impactul. Cu toate acestea, nu vreau să minimalizez importanța promovării acestor concepte.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Calitatea produselor agricole europene reprezintă un obiect de patrimoniu respectat la nivel mondial. Din acest motiv, trebuie să protejăm aceste produse și să nu permitem ca ele să fie confundate cu altele de calitate inferioară, mai nesigure și uneori contrafăcute.

Pentru a preveni acest lucru, produsele trebuie neapărat etichetate și trebuie neapărat luate măsuri pentru a pune la dispoziția consumatorilor informații de încredere în legătură cu aceste produse. Pentru a evita distorsionarea competitivității, este important să se înțeleagă pe deplin că produsele agricole importate respectă aceleași cerințe impuse produselor originare din UE. De aceea am votat pentru.

Tiziano Motti (PPE), *în scris*. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, grație reglementărilor europene care au prevăzut reguli stricte privind calitatea produselor agricole, sănătatea cetățenilor, durabilitatea

mediului înconjurător și caracteristicile specifice ale recoltelor, putem spune astăzi cu mândrie că agricultura europeană este un model fără egal în lume.

Pe de o parte, trebuie să le mulțumim agricultorilor care au aplicat regulile cu simț de răspundere, iar pe de altă parte trebuie să ne întrebăm de ce Uniunea Europeană tinde să se aglomereze în activități birocratice care eclipsează această excelență și care nu fac altceva decât să decepționeze cetățenii.

Iată deci motivul pentru care, astăzi, cetățenii noștri își încep ziua cu un suc de portocale fără portocale, iar la prânz beau vin rozé fabricat prin amestecarea de vin roșu și alb, fermentat cu adaos de zahăr și mănâncă pizza cu mozzarella din caseină. În lipsă de afecțiune, pot consuma oricând ciocolată fără cacao.

Nici măcar copiii nu scapă de consecințele distrugerii schizofrenice a alimentelor noastre de calitate ridicată: europenii sunt supuși riscului de a consuma produse stricate, a căror proveniență nu o cunosc; să oferim spre exemplu doar laptele contaminat cu melamină din China.

Cetățenii au dreptul la protecție. Pentru a le permite consumatorilor să facă alegeri informate, trebuie să insistăm ca etichetele să fie complete și cuprinzătoare și ca produsele pentru consumul în masă, precum laptele de vacă sterilizat pentru păstrare îndelungată sau UHT și produsele lactate obținute exclusiv din lapte de vacă, să poarte o indicație a originii laptelui crud folosit în producție, precum și alte indicații cerute prin lege.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), în scris. – Am votat în favoarea amendamentului 3, pentru că acesta se referă la un punct din propunerea de rezoluție care ar putea fi interpretat ca îndemnând la o revenire la standardizarea produselor agricole (forma și dimensiunea fructelor și legumelor).

Franz Obermayr (NI), în scris. – (DE) Acest raport subliniază rolul central jucat de produsele agricole de înaltă calitate în domeniul protecției consumatorilor. De asemenea, el evidențiază sprijinul acordat produselor regionale tradiționale și întreprinderilor agricole mici și mijlocii. Din acest motiv, am votat în favoarea acestui raport.

Georgios Papastamkos (PPE), în scris. – (EL) Am votat împotriva amendamentului nr. 3, deoarece sunt pentru restabilirea standardelor comerciale în sectorul fructelor. Consider nejustificată decizia Comisiei de a abolii aceste standarde, în pofida opoziției unei mari majorități a statelor membre și a sectorului de producție în cauză.

Pe bună dreptate, UE are cele mai ridicate standarde pentru produsele agroalimentare, în beneficiul consumatorilor europeni. În același timp, politica în domeniul calității are o importanță strategică, deoarece ea este principala bază pentru valoarea adăugată a produselor agricole europene pe piețele globale. Cu toate acestea, conformitatea produselor importate cu specificațiile echivalente de calitate rămâne o problemă. Trebuie realizat un catalog al tuturor sistemelor private de certificare a calității și trebuie adoptat un cadru legislativ al principiilor de bază la nivelul UE, pentru a asigura funcționarea transparentă a acestor sisteme.

Mă declar în favoarea etichetării tuturor produselor agricole principale cu locul producției. În ceea ce privește indicațiile geografice, trebuie să păstrăm cele trei sisteme ale UE pentru produse agricole și alimente, băuturi alcoolice și vin, exact așa cum sunt. De asemenea, este deosebit de importantă protejerea indicațiilor geografice în cadrul acordurilor comerciale bilaterale și al OMC.

Rovana Plumb (S&D), în scris. – Am votat acest raport deoarece consolidarea politicii în domeniul calității la nivelul Uniunii Europene, reprezintă un stimul important pentru ca producătorii agricoli europeni să își intensifice eforturile în ceea ce privește calitatea, siguranța alimentară și respectarea mediului înconjurător. Consider că această politică poate să aducă o îmbunătățire considerabilă valorii adăugate a producției agroalimentare europene în cadrul unei piețe din ce în ce mai globalizate. Dar în același timp este nevoie de o mai bună informare a cetățenilor prin campanii adecvate de informare și promovare a unor etichete voluntare privind alte metode de producție care respectă mediul și animalele, precum „producția integrată”, „pășunatul” și „agricultura de munte”.

Britta Reimers (ALDE), în scris. – (DE) În cadrul votului asupra raportului Scottà privind politica în domeniul calității produselor agricole, a fost acceptat amendamentul nr. 5, care solicita etichetarea obligatorie a provenienței alimentelor cu un singur ingredient. Această cerință implică mult mai multă muncă și costuri mai mari pentru industria agricolă și industria prelucrării alimentelor, fără a asigura valoare adăugată reală pentru consumatori. Din acest motiv, am votat împotriva acestui amendament.

Robert Rochefort (ALDE), *în scris*. – (FR) Am votat pentru raportul privind viitorul politicii în domeniul calității alimentelor. Să evidențiem încă de la început un aspect pozitiv al textului: propunerea creării unei sigle europene pentru alimentele organice. Aceasta este atât o solicitare clară din partea consumatorilor, cât și o cerință care trebuie respectată pentru a dezvolta piața internă.

Ajung la problema importantă a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale. Esențiale pentru agricultura europeană datorită legăturilor privilegiate stabilite de-a lungul timpului între produse și regiuni, indicațiile geografice și specialitățile tradiționale sunt legate îndeaproape de tradiția și de istoria gustului. Din acest motiv, trebuie să le protejăm. Prin urmare, mă bucur că ne opunem reunirii celor două concepte de DOP (denumire de origine protejată) și IGP (indicație geografică protejată), după cum propunea Comisia Europeană. Este adevărat că, la prima vedere, simplificarea standardelor poate părea dezirabilă, întrucât s-ar reduce birocrăția, însă aceasta nu trebuie să conducă la o reducere a standardelor pe care producătorii europeni și le-au impus cu curaj. În final, să nu uităm că trebuie să lucrăm în direcția creșterii protecției indicațiilor geografice la nivel internațional (în special prin intermediul OMC).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – În final, am votat în favoarea rezoluției, în principal deoarece au fost adoptate amendamentele noastre, nr. 3 (privind dezaprobarea regulilor de standardizare pentru fructe și legume) și nr. 5 (privind etichetarea obligatorie a locului de proveniență).

Brian Simpson (S&D), *în scris*. – Ne bucurăm să vedem că bunul simț a predominat în fața ideii de fructe și legume cu defecte, însă deputații britanici laburiști din Parlamentul European au avut o serie de rezerve în ceea ce privește raportul Scott și, prin urmare, au votat împotriva lui. Ne opunem oricărei încercări de instituire a unei sigle de calitate a UE care ar fi aplicată doar produselor din UE, deoarece aceasta ar reprezenta o discriminare împotriva agricultorilor din țările terțe și nu ar fi în conformitate cu obiectivele noastre de dezvoltare. Partidul Laburist din cadrul Parlamentului European este în favoarea unei etichete organice aplicabile la nivelul UE, însă Comisia știe deja că are sprijinul Parlamentului în această privință, iar celelalte părți ale raportului sunt suficient de importante pentru a vota împotriva întregului raport.

Alf Svensson (PPE), *în scris*. – (SV) UE trebuie să asigure o bună protecție a consumatorilor. Consumatorii au dreptul la informații clare și exacte privind conținutul și originea produselor și dacă acestea au fost sau nu modificate genetic. Există reguli comune clare care creează condițiile necesare pentru o piață funcțională în spiritul egalității, la nivelul UE. Atunci când piața funcționează corect, consumatorii informați pot canaliza dezvoltarea în direcția obținerii unei calități superioare a alimentelor, prin opțiunile lor. Totuși, am votat împotriva raportului privind politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată? (2009/2105(INI)). Principalul motiv a fost faptul că acest raport încalcă principiul subsidiarității. De exemplu, UE nu are obligația de a crea o „bancă europeană a cunoștințelor cu rețete vechi și metode istorice de preparare a alimentelor”. Din punctul meu de vedere, indicațiile geografice protejate sunt mult prea evidențiate în acest raport. De asemenea, există riscul creării de bariere în calea comerțului pentru state din afara Uniunii Europene, dacă se pune atât de mult accentul pe fabricarea produselor în interiorul UE. Marcajele de origine sunt importante, însă, în sine, originea nu este neapărat o garanție a calității ridicate a produsului.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Obiectivul unor alimente de calitate ridicată, sigure și adecvate este o cerință a populației, dar și a lucrătorilor care nu pot fi protejați în baza metodei capitaliste de producție și comerț cu produse agricole. Raportul exprimă filosofia UE de a produce alimente pentru a mări profiturile din industria alimentară, nu pentru a îndeplini cerințele alimentare ale populației. Într-o perioadă în care un miliard de persoane suferă de foamete, iar societatea marginală din țările capitaliste este lovită de sărăcie, UE folosește standardele alimentare ca pretext pentru restricționarea producției, concentrarea terenurilor în mâinile marilor întreprinderi capitaliste și îndepărtarea agricultorilor mici și săraci de pe terenul și de la producția lor agricolă. Cazurile de scandal alimentar, care s-au înmulțit în ultimii ani din cauza condițiilor capitaliste de producere a alimentelor, impuse tot mai mult de UE și de OMC, nu vor fi rezolvate niciodată eficient prin măsuri de control administrativ, iar OMG-urile nu pot coexista cu alimentele convenționale și organice. Cerințele moderne ale populației de rând pot fi îndeplinite doar prin suveranitate și siguranță alimentară, prin protejarea alimentelor sigure, sănătoase și ieftine, prin asistența acordată agricultorilor săraci și prin înființarea de cooperative de producție în cadrul unei economii a populației și în spiritul puterii populației.

Raport: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), *în scris*. – (FR) În cadrul votului privind raportul referitor la efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare, am votat pentru amendamentul la alineatul (31), care solicită introducerea unei taxe internaționale pe tranzacțiile

financiare. Într-adevăr, sunt foarte convinsă că o taxă, chiar și una mică, pe astfel de tranzacții importante ar însemna generarea unor sume semnificative de bani. Astfel, am putea aloca mai multe fonduri pentru combaterea elementelor nocive care ne afectează planeta și am dispune de finanțarea necesară pentru realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Aceasta este mai mult decât o chestiune de justiție; este o chestiune de bun simț.

Zigmantas Balčytis (S&D), *în scris*. – Susțin pe deplin acest raport. Criza economică și financiară mondială a provocat perturbări semnificative ale economiilor dezvoltate, însă a avut efecte și mai profunde asupra țărilor emergente și în curs de dezvoltare. Realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului se află acum în pericol, deoarece progresul înregistrat în ultimul deceniu la nivelul statelor respective a stagnat. Numai ajutorul financiar nu este suficient pentru a asigura progresul economic în țările în curs de dezvoltare. Astfel, Comisia trebuie să accelereze reforma cooperării internaționale pentru dezvoltare. De asemenea, cred că asistența acordată țărilor în curs de dezvoltare trebuie adaptată constant la circumstanțele din țările respective.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat pentru acest raport, deoarece trebuie să ajutăm țările în curs de dezvoltare, mai ales în această perioadă economică dificilă. În multe țări în curs de dezvoltare și mai ales în țările mai puțin dezvoltate, s-a înregistrat o reducere a venitului din exporturi și o încetinire a creșterii și dezvoltării regiunilor sudice. Este foarte important să încheiem parteneriate economice pentru a consolida compatibilitatea politicii UE în interesul dezvoltării și, printre altele, pentru promovarea activităților corespunzătoare, a bunăstării și a creării de locuri de muncă, dar și pentru a asigura punerea corectă în aplicare a angajamentelor comerciale și aplicarea unei perioade corespunzătoare de tranziție pentru aceste angajamente. Țările în curs de dezvoltare au nevoie de ajutor pentru a reduce sărăcia și izolarea, de măsuri pentru stimularea dezvoltării și de măsuri esențiale pentru a ieși din criză. În ceea ce privește punerea în aplicare a acestor acțiuni, Uniunea Europeană trebuie să ia inițiativa, să acționeze decisiv și, în acest sens, toate instituțiile UE trebuie să-și asume angajamente mai importante. Nu putem permite ca criza să întrerupă progresul înregistrat de aceste state în ultimul deceniu, din punctul de vedere al creșterii economice stabile și, de aceea, cred că este esențială acordarea unui sprijin mai mare pentru dezvoltare.

Andrew Henry William Brons (NI), *în scris*. – Ne-am opus acestei propuneri, deoarece urmărea ca țările europene să-și asume răspunderea pentru statele nedezvoltate din lumea a treia, nu să responsabilizeze respectivele state. Totodată, ea promova crearea mai multor forme de guvernare a lumii politice și economice.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris*. – (PT) Votez în favoarea acestui raport, care prezintă o serie de aspecte cheie privind dezvoltarea durabilă și integrarea treptată a statelor africane, caraibiene și din zona Oceanului Pacific în economia globală.

Statele în curs de dezvoltare sunt cele mai afectate de încălzirea globală, așa că trebuie să accelerăm toate măsurile de combatere a schimbărilor climatice, precum transferul tehnologiilor corespunzătoare. La fel de important este să se ajungă la un acord privind sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, conform căreia cel puțin 25 % din veniturile generate prin vânzarea la licitație a certificatelor de emisii de dioxid de carbon vor fi folosite ca ajutor pentru țările în curs de dezvoltare.

Aspecte precum dezvoltarea durabilă și creșterea ecologică trebuie să constituie priorități strategice pentru UE. Solicit alocarea unor fonduri suplimentare pentru țările în curs de dezvoltare. Acestea trebuie să fie durabile pe termen mediu și lung și să provină din sectorul privat, de pe piața carbonului și din sectorul public al țărilor industrializate sau de la țările în curs de dezvoltare care sunt mai avansate din punct de vedere economic.

Carlos Coelho (PPE), *în scris*. – (PT) Criza economică și financiară care ne devastează a avut efecte dezastruoase în țările în curs de dezvoltare, care au fost deja victime ale unor crize succesive (alimentară, energetică, financiară și climatică). Cei care nu au provocat criza, însă sunt cei mai afectați au nevoie urgentă de ajutor. Uniunea Europeană și țările dezvoltate trebuie să reacționeze în mod rapid, ferm și eficace.

Cred că este esențial ca statele membre UE să-și respecte angajamentele de Asistență oficială pentru dezvoltare și să-și consolideze angajamentele, pentru a realiza Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. Totodată, Comisia și Consiliul trebuie să continue cu reforma cooperării internaționale pentru dezvoltare, acesta fiind unul dintre principalele motive pentru care ajutorul pentru dezvoltare nu este eficace. Salut crearea facilităților speciale de împrumut pentru țările cele mai sărace, acordate de instituțiile financiare. Totuși, nu este suficient. Susțin apelul formulat în acest raport privind creșterea susținută a ajutorului pentru dezvoltare.

Harlem Désir (S&D), *în scris*. – (FR) Țările în curs de dezvoltare, mai ales cele mai sărace, deja lovite puternic de criza alimentară din 2007, suferă în prezent grave consecințe economice și sociale ale crizei financiare

internaționale care a început în țările dezvoltate. Acestea din urmă tind acum să reducă ajutorul pentru dezvoltare, pentru a putea face față propriilor dificultăți. Țările în curs de dezvoltare plătesc astfel dublu pentru dezordinea provocată de capitalismul global nereglementat. Am votat în favoarea raportului Guerrero Salom, care îi reamintește Europei care sunt responsabilitățile sale și solicită respectarea angajamentelor asumate în legătură cu asistența oficială pentru dezvoltare, mai ales a obiectivului de a aloca 0,7 % din PIB în acest scop, până în 2015. Prin adoptarea acestui raport, Parlamentul solicită și punerea în aplicare a unei taxe internaționale privind tranzacțiile financiare, pentru a finanța dezvoltarea, accesul la bunurile publice mondiale și adaptarea statelor sărace la provocările schimbărilor climatice. Totodată, susține anularea datoriilor țărilor celor mai slab dezvoltate. Toate aceste recomandări sunt esențiale pe măsură ce se apropie revizuirea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului în cadrul Organizației Națiunilor Unite, în luna septembrie. Uniunea Europeană are obligația morală de a pune în aplicare fără întârziere aceste noi instrumente de solidaritate internațională.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt and Cecilia Wikström (ALDE), *în scris.* – (SV) Noi, liberalii, apreciem foarte mult investițiile în țările în curs de dezvoltare. Salutăm noile metode de obținere a fondurilor pentru acordarea de asistență acelor țări care au nevoie, însă dorim să subliniem că nu credem că o taxă pe tranzacțiile financiare internaționale este soluția care ne va permite să atingem Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului sau să corectăm dezechilibrele globale. Totodată, trebuie evidențiat faptul că această taxă va putea fi pusă în aplicare doar dacă este o taxă mondială. În schimb, am dori să evidențiem importanța respectării de către statele membre ale UE a angajamentelor actuale în ceea ce privește nivelul stabilit de asistență. Pentru a genera dezvoltare și creștere în țările în curs de dezvoltare, trebuie să promovăm comerțul liber și să desființăm diversele bariere directe și indirecte instituite de UE în calea comerțului.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea raportului privind efectele crizei economice și financiare mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare.

Este important să evidențiem faptul că țările în curs de dezvoltare, deși nu sunt de vină pentru criza internațională, sunt afectate de ea într-un mod disproporțional. Uniunea Europeană, cel mai mare donator de ajutor către țările în curs de dezvoltare, joacă un rol esențial prin poziția sa de lider în ceea ce privește adoptarea de măsuri la nivel internațional, pentru a permite atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Atunci când ne referim la criza financiară, economică și socială prin care trecem actualmente, ne referim la o criză globală în cadrul căreia trebuie să acordăm o atenție deosebită țărilor în curs de dezvoltare, care au suferit atât direct, cât și indirect de pe urma acestei crize. Mecanismele existente pentru ajutorarea țărilor mai sărace și a populației acestora, care se confruntă cu condiții de sărăcie și mizerie extremă, trebuie aplicate într-un mod mai eficace și mai bine orientat. Ele nu trebuie să conducă la dependență, care ar putea avea efecte negative asupra creșterii, salariilor și angajării.

Prin urmare, trebuie să garantăm că instrumentele și politicile de dezvoltare vor permite o dezvoltare eficace. Acest lucru necesită acțiuni mai coordonate la nivel bilateral și multilateral. Trebuie luate măsuri în ceea ce privește ajutorul umanitar, cooperarea și dezvoltarea și în acest domeniu, statele membre, Uniunea Europeană și organizațiile internaționale joacă un rol esențial. Cu toate acestea, mă opun introducerii unei taxe pe tranzacțiile financiare internaționale (taxa Tobin) cu scopul de a finanța aceste țări, din cauza impactului pe care l-ar avea asupra societății în general.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Raportul supus discuției abordează aspecte foarte importante și prezintă câteva idei corecte: spre exemplu, închiderea paradisurilor fiscale, anularea datoriilor externe ale anumitor țări, necesitatea unor eforturi sporite în cadrul Asistenței oficiale pentru dezvoltare și o taxă pe tranzacțiile financiare.

Cu toate acestea, trebuie să evidențiem unele caracteristici negative și chiar contradictorii ale raportului. Un exemplu este argumentul pentru liberalizarea comerțului conform modelelor urmate de Uniunea Europeană, mai ales prin intermediul acordurilor europene de parteneriat, pe care UE a încercat să le impună statelor africane, caraibiene și din zona Pacificului. Așa au stat lucrurile, în pofida rezistenței și a rapoartelor privind consecințele negative ale acestor acorduri în multe țări în curs de dezvoltare. Totodată, nu s-a reușit abordarea problemei datoriilor externe într-un mod mai cuprinzător.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Textele acestui Parlament frizează uneori absurdul, însă trebuie să spun că în cazul raportului dlui Guerrero Salom, v-ați autodepășit. Voi trece cu vederea solicitarea inacceptabilă de guvernare economică și financiară mondială și contradicția fundamentală între a deplânge dependența externă a statelor sărace și a le recomanda să fie și mai deschise față de comerțul mondial. De asemenea, voi trece cu vederea ipocrita condamnare a, citez, „conceptului de globalizare care vizează dereglementarea

totală și respingerea oricăror instrumente de guvernare publică”, concept care vă aparține și pe care îl impuneți Parlamentului de ani întregi. Apoi, pentru a culmina, ajungem la alineatul (26), unde propuneți să urmăm sfaturile lui George Soros! O persoană care a făcut avere din speculații. O persoană care, în parteneriat cu alte fonduri de acoperire, pariază pe prăbușirea monedei euro și speculează pe baza datoriei Greciei pentru a o provoca. O persoană care nu ține cont de consecințele economice și sociale ale acțiunilor sale și își impune propria ordine economică globală. Totuși, este adevărat că împărtășiți dorința creării unui bloc euro-atlantic unificat, a unei guvernări globale și a unei monede globale.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am susținut raportul colegului meu, dl Guerrero Salom, pentru a le reaminti statelor membre care sunt responsabilitățile lor față de țările în curs de dezvoltare, având în vedere provocările globale ale crizei economice și ale schimbărilor climatice, pentru care acestea nu au nicio vină. Europa trebuie să își asume un angajament mai puternic în direcția atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului: cu alte cuvinte, trebuie să aloce cel puțin 0,7 % din PIB pentru a combate sărăcia în țările în curs de dezvoltare până în 2015. Pentru a atinge acest obiectiv, am susținut, de asemenea, crearea unei taxe pe tranzacțiile financiare, precum și luarea în calcul a eventualelor opțiuni de anulare a datoriilor statelor celor mai sărace. În final, accesul la sănătate sexuală și a reproducerii rămâne o prioritate pentru Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, iar acesta este motivul pentru care am votat în favoarea acestui raport.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Acest text are meritul că recomandă stabilirea unui moratoriu asupra datoriilor și anularea datoriilor pentru statele cele mai sărace, susține suveranitatea alimentară și se angajează să respecte normele OIM. Totuși, aceste lucruri nu compensează faptul că susține piața de carbon și creșterea ecologică și că laudă comerțul liber și dezvoltarea serviciilor financiare. Acest text susține logica implacabilă a dogmatismului liberal. Prin urmare, este nociv. Am votat împotriva.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Am votat împotriva acestui raport, din mai multe motive. În primul rând, votările rapide din plen ale voturilor pe care eu le consideram voturi cheie asupra amendamentelor la alineatele (7), (31) și (34). De asemenea, decizia privind așa-zisul drept la sănătate sexuală și a reproducerii. În final, intenția de stabilire a unor viitoare taxe europene cu care nu sunt de acord, după cum am spus în repetate rânduri, mai ales pe parcursul campaniei electorale pentru Parlamentul European.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Cea mai gravă criză financiară și economică din 1930 până astăzi a afectat puternic Europa. Cu toate acestea, și țările în curs de dezvoltare suferă mult ca urmare a efectelor sale și, în mare măsură, sunt neputincioase în această privință. Speculațiile iresponsabile, lăcomia pentru profituri rapide, complet necorelate cu economia reală din țările anglo-saxone și sistemul financiar distrus au adus întreaga lume în pragul unui colaps financiar. O altă cauză a crizei este un concept de globalizare care a transformat dereglementarea completă în principala sa prioritate. Țările Europei se afundă tot mai mult în datorii pentru a-și putea relansa economiile. Cu toate acestea, în multe cazuri, țările în curs de dezvoltare nu pot face acest lucru din cauza situației financiare precare. Prin urmare, trebuie să li se dea șansa de a-și proteja propriile economii naționale într-un mod mai eficace împotriva produselor importate, vândute la prețuri de dumping și care distrug piețele locale și sursele de venituri ale populației locale. Trebuie să le oferim țărilor în curs de dezvoltare șansa de a ieși din criză pe propriile picioare. Ajutorul tradițional pentru dezvoltare nu și-a atins deloc obiectivele. În final, trebuie să abordăm cauzele problemei și să impunem reglementări stricte piețelor financiare, să prevenim practicile speculative și să introducem rapid o taxă pe tranzacțiile financiare. Cu siguranță, problema nu va fi rezolvată niciodată de tipul de „guvern mondial” propus în raport, care va afecta tot mai mult atât populația, cât și statele.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *în scris*. – (PL) Raportul Comisiei pentru dezvoltare privind efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare menționează în mod corect că, în ultimii doi ani, nu a existat o singură criză, ci o serie de crize înlănțuite. În loc să conducă la o reducere a ajutorului pentru dezvoltare acordat statelor în curs de dezvoltare, această situație ar trebui să determine o creștere a acestuia.

Obiectivul comun ar trebui să fie alocarea a 0,56 % din venitul național brut pentru ajutorul pentru dezvoltare până în 2010 și 0,7 % până în 2015. Pe lângă ajutoarele temporare, este nevoie și de alte măsuri care să modifice arhitectura guvernării economice mondiale. Acest lucru explică de ce susțin îndeplinirea imediată a obligațiilor asumate în cadrul reuniunii la nivel înalt a G20 de la Pittsburgh privind transferul cotei FMI către statele emergente și în curs de dezvoltare, în proporție de cel puțin 5 %, și o creștere de cel puțin 3 % a puterii de votare în cadrul Băncii Mondiale pentru țările în curs de dezvoltare și în tranziție.

Aceste măsuri trebuie corelate cu măsurile de desființare a paradisurilor fiscale. O soluție importantă pentru sistemul financiar, a cărei introducere merită avută în vedere, este așa-numita taxă Tobin. Ținând cont de faptul că raportul Comisiei conține toate propunerile menționate mai sus, am decis să votez în favoarea adoptării sale.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – Mă bucur că raportul a fost adoptat, deși cu o majoritate strânsă (283 de voturi pentru, 278 împotriva și 15 abțineri), mai ales din cauza eșecului voturilor separate solicitate de PPE pentru a submina anumite alineate ale raportului: impozitarea sistemului bancar pentru justiție socială mondială, taxa internațională pe tranzacțiile financiare, moratoriul datoriilor și anularea datoriilor. Toate aceste alineate au fost adoptate cu o majoritate confortabilă.

Alf Svensson (PPE), *în scris*. – (SV) La 25 martie, am votat împotriva raportului privind efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare (2009/2150(INI)), în principal din cauza formulării de la alineatul (31) privind impozitarea sistemului bancar și impunerea unei taxe pe tranzacțiile financiare. Introducerea unei „taxe Tobin” ar putea conduce la efecte secundare nedorite, care ar afecta piața internațională, aceasta fiind, desigur, piața pe care trebuie să se implice țările sărace, pentru a se putea dezvolta economic în mod adecvat. Din punctul meu de vedere, nu este clar modul în care taxa Tobin ar putea contribui la prevenirea viitoarelor crize financiare, fără consens și sprijin global.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – Am votat pentru Rezoluția Parlamentului European referitoare la efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare deoarece acestea sunt cele mai afectate de criza economică și financiară. Constatăm cu mare îngrijorare că, potrivit estimărilor, țările în curs de dezvoltare se vor confrunta în 2010 cu un deficit financiar de peste 300 miliarde de dolari și că dificultățile bugetare din ce în ce mai mari din țările cele mai vulnerabile periclitează funcționarea și dezvoltarea unor domenii vitale, precum educația, sănătatea, infrastructura și protecția socială, în valoare de peste 11,5 miliarde de dolari. De asemenea, țările în curs de dezvoltare sunt cele mai afectate și de efectele schimbărilor climatice. De aceea, solicităm Comisiei și statelor membre să sprijine toate acțiunile de combatere a schimbărilor climatice și să accelereze, în acest context, transferul de tehnologii corespunzătoare către țările în curs de dezvoltare. De asemenea, am votat pentru ca statele membre și Comisia să acorde o atenție deosebită promovării și protecției muncii decente și măsurilor de combatere a discriminării de gen și a muncii copiilor, urmând în acest scop recomandările Organizației Internaționale a Muncii, al cărei rol trebuie consolidat

Raport: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Zona euro a fost confruntată în ultimii doi ani, cu o criză economică de proporții. Coeziunea politicilor aplicate de către BCE și măsurile coerente, deși pertinente, au făcut ca impactul crizei să fie redus la minim în zona euro. Excepția Grecia a fost posibilă din cauza unor greșeli sistemice, perpetuate în timp și ținute ascunse. Impactul crizei economice a fost substanțial mai mare în zona non-euro a Uniunii Europene. România este un exemplu în acest sens unde, în ciuda unor actuale măsuri economice corecte, impactul crizei este mare. Efectele ar fi fost cu mult mai mici dacă exista responsabilitate fiscală, iar România nu ar fi intrat în primul an de criză, 2009, cu un deficit bugetar de 5,4 % în condițiile în care, cu un an înainte, raporta o creștere economică record. În timp ce statele din zona euro raportează trecerea pe plus a propriilor economii încă din urmă cu 6 luni, în România abia acum se văd primele semne, destul de timide, ale redresării economice, însă aceasta nu poate fi sustenabilă fără reducerea drastică a deficitului bugetar, asta ca să nu ajungem în situația Greciei. Mecanismele de sancționare a statelor membre, în condițiile nerespectării indicatorilor macro-economici vitali, trebuie utilizate fără întârziere.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Am votat împotriva raportului BCE pentru 2008. Începând cu anul 2008, BCE a furnizat lichidități băncilor comerciale, însă fără a prevedea reguli și criterii specifice și stricte privind modul de utilizare a acestor lichidități suplimentare. Prin urmare, au scăzut împrumuturile acordate întreprinderilor mici și mijlocii și consumatorilor și nu s-a înregistrat reducerea anticipată la nivelul ratei de împrumuturi pentru consum. Totodată, BCE a demonstrat din nou că nu poate pune capăt înșelăciunilor comise de băncile comerciale, care se împrumută de la BCE cu o rată de 1 % și apoi împrumută statele la rate mult mai mari. Trebuie să ne dăm seama că independența băncilor centrale nu a fost opțiunea potrivită, atât din punctul de vedere al controlului democratic și politic, cât și din cel al eficacității economice. Acum avem nevoie nu numai de o reglementare strictă a sectorului financiar, ci și de restricționarea mărimii și importanței acestuia în raport cu economia reală.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Modul în care Banca Centrală Europeană a introdus măsuri ca urmare a crizei economice, financiare și sociale actuale a jucat un rol esențial, mai ales prin intermediul măsurilor care le-au permis statelor membre să-și mențină lichiditatea, să emită credite în favoarea companiilor și să reducă rata dobânzii, printre altele.

Prin urmare, cred că strategiile de ieșire din criză trebuie să prevadă indemnizații pentru stabilitatea autentică a piețelor financiare sau vom asista la întoarcerea unei versiuni mai puternice a efectelor pe care le-am văzut deja, însă al căror impact a fost redus prin aceste măsuri. De asemenea, consider că trebuie să ne gândim la adaptarea Pactului de stabilitate și creștere. Această măsură ar face ca pactul să fie mai flexibil și l-ar adapta la situații excepționale, precum cea actuală.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) După cum știm, deciziile Băncii Centrale Europene (BCE) sunt parțial de vină pentru criza prin care trecem. Este interesant de remarcat faptul că nici raportul nu se sfiește să formuleze critici la adresa acțiunilor BCE. Acest lucru este valabil, desigur, atunci când observă că previziunile economice ale BCE, la fel ca și cele ale Fondului Monetar Internațional și ale altor instituții financiare, nu au prevăzut gravitatea recesiunii din 2008. Același lucru se întâmplă, de asemenea, când „constată că, în raport cu așteptările multora din observatorii economici de la acea dată, scăderile ratelor dobânzii operate de BCE au fost mai puțin radicale decât cele operate de alte bănci centrale, cum ar fi Rezerva federală americană (US Federal Reserve) și Banca Angliei în Regatul Unit”.

Totuși, raportul apără în continuare BCE și normele sale, formulând chiar și contradicții majore. De aceea, am votat împotriva. Cu toate acestea, există și alte aspecte care merită avute în vedere, mai ales când își exprimă „dezamăgirea față de faptul că lichiditățile suplimentare injectate de BCE nu au aplanat suficient criza creditului cu care s-a confruntat industria, în special întreprinderile mici și mijlocii, acestea fiind utilizate de unele bănci pentru a-și mări marjele și a-și compensa pierderile”.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Felicitările adresate Băncii Centrale Europene pentru activitatea sa din 2008 sunt forțate și refuz să iau parte la acestea. Banca nu a prevăzut că se apropie o criză majoră și nu a strălucit nici în ceea ce privește reglementările, acestea fiind departe de perfecțiune. Nu cred că din această criză s-a învățat vreă lecție: încă avem încredere în cele câteva agenții anglo-saxone de credit care nu se pricep să acorde astăzi calificative statelor mai bine decât se pricepeau ieri să acorde calificative băncilor și produselor financiare toxice. Dorin în continuare să „reasigurăm” piețele complet iraționale care accentuează speculațiile ostile împotriva unui stat, în timp ce ar trebui să eliminăm speculațiile renunțând la ortodoxia monetară. Ne pregătim să revenim rapid la aceleași politici care au contribuit la producerea crizei, în numele „viabilității finanțelor publice”, însă în detrimentul unei potențiale redresări și al puterii de cumpărare a gospodăriilor. În primul rând, nu facem nimic concret pentru a modifica sistemul. Legislația pe care o prezentați drept urgentă, pentru a amăgi opinia publică, a fost amânată până după perioada electorală dificilă pentru dl Brown și dna Merkel. Aceasta este o eroare: eventualii lor înlocuitori vor fi la fel de „compatibili cu lumea” ca și domniile lor.

Alan Kelly (S&D), *în scris.* – Nu sunt prea multe de spus în legătură cu acest raport care nu se autoexplică. Desigur, mai mult ca oricând, avem nevoie ca instituțiile financiare să ia o pauză și să-și reevalueze abordarea. În ultimele două săptămâni, doi foști funcționari de nivel înalt de la cea mai mare bancă din Irlanda au fost arestați în urma unor verificări. Aceasta este o afirmare dramatică a necesității unei gestionări financiare responsabile și morale. Doresc să subliniez un singur aspect, și anume nevoia tot mai mare de transparență în cadrul instituțiilor financiare, la nivel regional, național sau la nivelul UE. Acest raport solicită o transparență mai mare, idee pe care sunt sigur că o vor susține majoritatea deputaților din Parlamentul European.

Arlene McCarthy (S&D), *în scris.* – Eu și colegii mei laburiști sprijinim ferm activitatea raportorului Edward Scicluna. Doresc să atrag atenția în mod deosebit asupra accentului pus de acest raport pe importanța creșterii economice, drept măsură optimă pentru abordarea deficitelor excesive. Acesta este un răspuns clar pentru cei care solicită să se pună accentul pe reducerea cheltuielilor pe termen scurt, ceea ce ar putea periclita de fapt creșterea pe termen lung. Deficitele trebuie reduse constant în următorii ani, pe măsură ce economia se va recupera după efectele crizei financiare, însă ieșirea din criză este singura opțiune eficientă pentru a asigura durabilitatea fiscală pe termen lung și a proteja cetățenii.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Voi vota împotriva acestui raport, care promovează orbește logica neoliberală vinovată pentru criza economică, socială și de mediu ale cărei consecințe le suferim cu toții. Textul care ni se propune nu este doar extrem de dogmatic, ci și disprețuitor față de cetățeni, mai ales față de populația Greciei. Cum poate Parlamentul să voteze pentru un text atât de rușinos, care pune în

îndoială intrarea Greciei în zona euro, având în vedere deficitul bugetar creat de politicile pe care le susține? Cu siguranță, această Europă este doar un alt dușman al populației.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Grava criză economică suferită simultan de întreaga lume se resimte foarte puternic la nivelul UE. Răspunsul Băncii Centrale Europene la criză a fost unul eficace, deși în unele momente a acționat cu întârziere sau fără hotărâre, în special prin politica de reducere a ratei dobânzii, care a fost mai radicală și eficace în Regatul Unit și în cazul Rezervelor Federale ale Statelor Unite.

Trebuie să învățăm din greșelile făcute pentru a le putea evita pe viitor. Trebuie evidențiat faptul că Tratatul de la Lisabona a transformat BCE într-o instituție a UE. Aceasta a reprezentat o creștere a responsabilității Parlamentului, deoarece acesta a devenit instituția prin care BCE este acum trasă la răspundere în fața publicului european.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – (ES) La fel ca marea majoritate din acest Parlament, am votat în favoarea acestui raport. Subiectul nu a fost controversat și nu au apărut amendamente în timpul ședinței plenare care să poată modifica principalele idei ale acestuia.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris.* – (PL) Raportul anual al BCE pentru 2008 reflectă bine cauzele și circumstanțele crizei. Anul 2008, an în care a început faza acută a celei mai mari crize economice din ultimele decenii, a determinat modul de dezvoltare a economiei mondiale și a economiei europene, pentru o perioadă îndelungată de acum înainte.

Pentru Banca Centrală Europeană, ultimii doi ani au fost, fără îndoială, cea mai dificilă perioadă din istorie. BCE a trebuit să abordeze o criză care a lovit grav economia europeană. Creșterea deficitelor bugetare în statele membre împreună cu mărirea datoriilor sunt principalele consecințe macroeconomice ale crizei. Conform tratatului, BCE este principalul responsabil pentru „stabilitatea prețurilor”, adică pentru o inflație redusă. Și-a îndeplinit BCE rolul? Nu putem fi siguri. Este adevărat că nivelul actual al inflației se află sub plafonul fixat de BCE, însă trebuie evidențiat faptul că în primele luni ale crizei, inflația a sărit la cel mai mare nivel înregistrat vreodată în zona euro, pentru ca, mai târziu, să se prăbușească brusc.

Cred, însă, că această instabilitate poate fi explicată prin surpriza provocată de criză. Începând cu octombrie 2008, politica monetară a BCE poate fi caracterizată drept activă și flexibilă. BCE a adoptat o strategie diferită pentru criză, față de alte bănci centrale din lume. Încă așteptăm rezultatele acestor acțiuni. Europa iese din criză, însă situația este încă nesigură. BCE este pregătită pentru posibilitatea unei noi crize, o posibilitate întrevăzută de unii economiști?

Peter Skinner (S&D), *în scris.* – Salut acest raport al colegului meu, Edward Scicluna, care a prezentat o părere bine argumentată și a muncit mult pentru a putea supune votului această rezoluție. În acest sens, trebuie făcute multe compromisuri și acest lucru are tendința de a masca diferențele existente. Mă preocupă în special faptul că, într-o perioadă în care se adresează întrebări în legătură cu rolul Băncii Rezervelor Federale din Statele Unite, întrebările similare lipsesc din dezbaterile noastre privind BCE. Ne interesează îndeosebi relevanța supervizării la nivel microeconomic și dacă BCE, având în vedere rolul jucat în criza recentă, se califică automat pentru a se implica atât de direct în această activitate sau va aduce cu sine un risc semnificativ de reputație.

12. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

13. Măsurile de executare (articolul 88 din Regulamentul de procedură)

14. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

15. Declarații scrise înscrise în registru (articolul 123 din Regulamentul de procedură)

16. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

17. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

18. Întreruperea sesiunii

(Ședința a fost închisă la ora 12.55)